

TEATER BØRNE- FESTIVAL

FESTIVAL 94

Teater for børn og unge
Vestfyn 17.-24. april

faust

**NR. 88
MARTS
1994**

Sydvestfyn er rammen om den 24. børne- og ungdomsteaterfestival • Okinawa har netop afviklet Asiens første børneteaterfestival • Teaterrådet har været vært for den anden præsentationsweekend for refusionssøgende teatre, ligesom hele produktionstilskudssystemet tages under behandling • Seks færdige produktioner anmeldes • Og så er der debat, program for Børneteatersammenslutningens 25 års jubilæum og meget mere inde i bladet

DET KAN VÆRE DYRT AT SIDDE I TEATERRÅDET

Det kan blive sværere fremover at få udøvende kunstnere med fingeren på pulsen til at sidde i Teaterrådet, siger Vigga Bro, der netop er fratrådt efter seks års indsats. Hun mener, at kulturministeren enten må honorere arbejdet bedre eller ændre habilitetspraksis, så det bliver muligt for rådsmedlemmer at tage arbejde inden for deres fag

Af Carsten Jensen

Forud for Teaterrådets anden præsentationsweekend (se vedstående artikel) var den bebudede udskiftning af to af rådets medlemmer blevet gennemført.

Skuespilleren Kirsten Ceni-
us – selv med en fortid i
gruppeteatret – blev udpeget

Vigga Bro har udført et stort stykke arbejde til gavn for børneteaterområdet i sine seks år i teaterrådet

af Teaterrådets Kontaktudvalg som afløser for skuespiller og instruktør Vigga Bro, mens kulturministeren udpegede administratoren for Dansens Hus, Hannah Nielsen, som afløser for Malene Schwartz, der 1. juli tiltræder som teaterchef for Aalborg Teater.

Malene Schwartz måtte forlade rådet som følge af de strenge habilitetsregler, der binder rådets medlemmer til ikke at have opgaver inden for det teaterområde, som rådet virker for. En skæbne, der tidligere har ramt bl.a. rådsmedlemmerne Trevor Davies (da han blev leder af Kanonhallen) og Anders Ahnfelt-Rønne (da han blev leder af Rialto) og i øvrigt gør det ganske vanskeligt for rådets udøvende kunstnere at få karrieren til at hænge sammen i rådsperioden.

Det hænger også sammen med Teaterrådets udvidede kompetence og arbejdsområder. Man fordeler enerådigt voksende puljer af teaterlovsstøttekroner til stadigt flere områder, og en kommende teaterlovsrevision vil sandsynligvis føje øgede ressourcer og magtbeføjelser til rådet.

TAK TIL VIGGA

Det opfordrer til en fornyet diskussion om Teaterrådets virke og rammer, ikke mindst ved udsigten til, at skuespillere, instruktører m.fl. med personlig erfaring inden for bl.a. børneteaterområdet fremover må takke nej til at blive teaterrådsmedlem, fordi de reelt bliver afskåret fra at få job, når arbejdsfeltet pludselig begrænses. En aflønning på omkring 100.000 kroner årligt som menigt rådsmedlem gør det jo ikke alene. Og alternativet kan nemt blive, at rådet befolkes af »bureaukrater« og teoretikere uden direkte føling med de områder, de skal forvalte.

Lad dette samtidig være en korrektion af artiklen i sidste nummer af Børneteateravisen, hvori det fejlagtigt blev hævdet, at dispensationer ikke var noget problem – ligesom det kunne tolkes derhen, at det var som følge af nye spændende tilbud, at Vigga Bro takkede af fra Teaterrådet. Hun gjorde det bl.a. for at få mulighed for overhovedet at kunne blive til-

budt nye opgaver – efter seks års uhyre ros værdig indsats i Teaterrådet og ikke mindst for børneteaterområdet.

Hendes afgang blev derfor fulgt med beklagelse – og tak for det store arbejde, hun har præsteret – fra bl.a. Børneteatersammenslutningens formand, Anders Ramberg: »Med Vigga i Teaterrådet har vi følt os sikre på, at der var en, som med viden og interesse fulgte os, og hvis om-dømme vi altid kunne stole på.

Alle har måske ikke altid delt Teaterrådets opfattelse af, hvem der skulle have penge, men respekten for Rådets arbejde har været stor, og det har ikke mindst være Viggas fortjeneste.

Vi beklager, at Vigga Bro forlader Teaterrådet. På den anden side fryder det os, at vi nu kan regne med aktivt at se mere til hende på vores teatre.

NYE ØJNE

Vigga Bro: »Problemet med at måtte sige nej til for mange opgaver er naturligvis større for mig, fordi jeg har ladet mig genvælge. Seks år bliver en meget lang tid at være delvis ude af cirkulation. Men det er nu ikke på grund af økonomien af karrieren, jeg har sagt fra. Hovedgrunden er, at jeg principielt synes, det er en uskik at sidde meget mere end fire år i råd og udvalg, så skal der nye hoveder til med nye øjne, der ser og bedømmer.

Når jeg fraveg mit princip dengang, er det fordi »Leif Petersen-rådet«, på grund af lovens ændring, måtte gå efter kun tre år, og da var vi knap færdige med omlægningen på børneteaterområdet. Det var os meget magtpåliggende dengang, at et eller flere rådsmedlemmer kunne få lov til at sidde et par år mere, så vi kunne gøre arbejdet færdigt. Nu er de brød, vi slog op dengang, kommet i ovnen. Så nu synes jeg godt, jeg kan gå. Det er faktisk meget senere, end jeg havde regnet med.

OPGØR MED FATTIGMANDS-MODELLEN

Selvom det har været svært at forene rådsarbejde med teaterjob, har Vigga Bro været meget glad for arbejdet i Teaterrådet, som hun synes har været utroligt spændende og givet viden og indsigt: »Det har været en øjenåbner – og så synes jeg, der er opnået nogle rigtig gode resultater.

Det var i hendes første periode, hvor dramatiker Leif Petersen var formand, at rådet for alvor gjorde op med fattigmandsmodellen i dansk børneteater og erklærede, at der skulle minimum 2,2 mio. kr. til at drive et velfungerende børneteater.

Trods det efterfølgende kaos med lukningstrusler og støttefratagelse til flere grupper kan man i dag se, at aktionen gav resultat. Der er tilført flere penge til området, de store børneteatre får nu op mod to

en halv million kroner pr. sæson – og en syndflod af nye, kommunalt støttede egnsteatre fulgte i kølvandet, herunder flere af de ellers »udelukkede«.

Vigga Bro: »Teaterrådets medlemmer kørte et virkelig godt og tæt løb i den periode, og resultatet er jo bl.a. også, at børneteaterområdet er blevet meget mere synligt.

Men man skal som rådsmedlem være helt på det rene med, hvilken magt man får – og at man forvalter den ordentligt. Man sidder jo der som en af de største teaterdirektører i landet, når teaterlovspengene skal uddeles...«

STRIKS FORTOLKNING

Hvad der sker med Teaterrådets interne forvaltning og aflønning vides ikke, men kunne være et oplagt punkt i forbindelse med den kommende teaterlovsrevision. Kulturministeren kan fx. vælge en lempeligere sagsbehandling af rådsmedlemmernes arbejdstilbud eller sikre dem en acceptabel honorering (det har TR selv været inde på i deres forslag til lovsrevision).

Teaterrådet har flere gange selv anført problematikken over for skiftende ministre. Den nuværende formand, Bjørn Lense-Møller påpeger bl.a., at Teaterrådet har gjort indsigelser mod den overmåde strikse fortolkning, som ministeren har lagt for dagen, når rådsmedlemmerne har fået tilbudt engagementer i deres »embedsperiode«.

Fx. virker det ude af proportioner, at Vigga Bro ikke måtte være ulønnet medlem af ABC-Teatrets bestyrelse, mens hun sad i Teaterrådet. Hvis medlemmer iøvrigt altid selv har været meget omhyggelige med at søge at undgå habilitetskonflikter. Således betyder udnævnelsen af Hannah Nielsen bl.a., at Dansens Hus ikke i den kommende sæson kan søge penge hos Teaterrådet.

Det nuværende Teaterråd går på pension om et års tid, og så kan dilemmaet blive synligt igen.

DET E

Teaterrådet har afholdt sin anden »præsentationsweekend« for refusionshungrende teatre. Det var ærlig talt en interessant oplevelse

Af Carsten Jensen

Teaterrådet har efter årsskiftet fået to nye medlemmer, Kirsten Ceni-
us og Hannah Nielsen, og de startede deres karriere som bl.a. børneteatre og det opsøgende teaters kvalitetsdommere på barskeste vis: Ved Teaterrådets 2. præsentationsweekend for teatre, der ikke opfyldte de nugældende formalistiske krav for professionelt teater – uddannelse og/eller en minimumsindtægt – men som måske alligevel ud fra subjektive kriterier kunne tænkes være af en sådan kvalitet, at refusionsberettigelsen var rimelig.

Ved det første arrangement i september måned sidste år slap Mariposa Teater gennem nåleøjet, og der var da også et par gengangere, der forsøgte lykken ved andet ud-kald en kold weekend i slutningen af februar.

VÆGTIGE AFGØRELSER

Teaterrådet er – med formand Bjørn Lense-Møller i spidsen – fem engagerede mennesker, der nok vil afsætte en hel weekend til at se 12 teaterforestillinger fra det mindre overrendte overdrev. Rådet anser det for vigtigt, at de teatergrupper, der ikke automatisk via reglerne kan sikre sig refusionen, får en chance for at vise deres potentiale.

At hele rådet fælles og samtidig ser de aktuelle forestillinger betyder, at den endelige vurdering og afgørelse får optimal vægt. Samtidig bru-

48 PROCENT

Selvom teaterloven ikke bliver ændret i indeværende folketingssamling, har kulturminister Jytte Hilden forsøgt at berolige egnsteatrene og deres kommunale tilskudsgivere ved at fastlåse refusionsprocenten på 48 i den kommende sæson. Det giver i det mindste egnsteatrene en smule budgetro.

Hilden er dog helt klar over situationens alvor. I en kommentar i *Kulturkontakten* under overskriften »Kulturens orden« hedder det således:

»Som det er nu, udgør den statslige refusion en usikkerhedsfaktor i sig selv for kommuner og kulturinstitutioner. Refusionsordningerne er rammebelagte. Det betyder, at refusionsprocenten så at sige regnes baglæns ud. Og da der er fortsat vækst inden for disse områder, er refusionsprocenterne faldende fra år til år. Det kan kommunerne ikke være tjent med. Det kan borgerne ikke forstå. Staten skal kunne styre sine udgifter. Men det skal kommunerne også kunne. Institutionernes største usikkerhedsfaktor bør være besøgstallet eller belægningsprocenten, ikke det statslige tilskud. Alt andet kan fremme kassetænkning og tilfældighed. Sådan bør kulturpolitik ikke være.«

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:

Carsten Jensen

SATS OG MONTAGE:

HP Sats, Odense, tlf. 66 15 85 30

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt – inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD

Teaterrådet på hårdt arbejde	2
Kattens til urimelige produktionsstøtteordninger	4
ANMELDELSER	6-8
Med børn til danseater	9
Portræt af årets festivalområde	10
Tag med til brugerkonference	10
Kan man skrive dramatik for børn?	11
Spisepinde og børneteater - rapport fra Okinawa	12
Kan skoleinspektører gå på vandet?	14
Der var engang en kvalitetsdiskussion	15
Læserdebat	16
Nye Bøger	17
Små Scener og Repertoire-nyt	18-19
Børneteatersammenslutningen fylder 25 år	20

FESTIVALINDSTIK:

Festival 94 - Teater for børn og unge. Indstik med nyttige informationer og en beskrivende oversigt over samtlige forestillinger. Lige til at tage ud og tage med.

DEADLINE:

Næste nummer af Børneteateravisen udkommer i slutningen af maj. Deadline er 10. maj

FORSIDE:

Årets festivalplakat er lavet af Jan Allan Johnsen

REDAKTIONEN ER SLUTTET 10. MARTS

NR. 88 MARTS 1994

SIDE

R ET GODT LAND...

ger Teaterrådet »begivenheden« som en mulighed for at tilvejebringe et bedømmelsesgrundlag og beslutningsapparat og dermed nogle grundlæggende kriterier i det samlede arbejde med at kvalitetsbedømme og støttegive det danske børneteater og opsøgende teater.

De deltagende grupper/forestillinger vurderes udelukkende på deres kvalitet her og nu. Grupperne kan således ikke påberåbe sig fx. sammenligninger med allerede refusionsberettigede teatre, selvom nogle af disse muligvis er i stand til at præstere noget, der er kvalitativt ringere.

PÅ DET JÆVNE

Set fra Deres ydmygt udsend-

sidde på de få stolerækker og midstirre de formastelige, der ønsker adgang til de hellige refusions-haller.

Og rådsmedlem Peter Steens hårdtudsukkede: »Det er et godt land vi lever i« – efter en særlig slem oplevelse – står til troende. Det er faktisk flot, at man gør så meget for at sikre sig, at den kunstneriske retfærdighed sker fyldest i dette lille land.

Der var »teater«, som, vurderet ud fra det kunstneriske koncept og selvforståelse i det værste tilfælde – et mismask af klovneri, dukketeater og totalt fravær af talent – er set bedre blandt 4-5 årige børnehavebørn; der var »teater«, som nærmere lignede en privat gestaltterapeutisk seance; der var »teater« som hav-

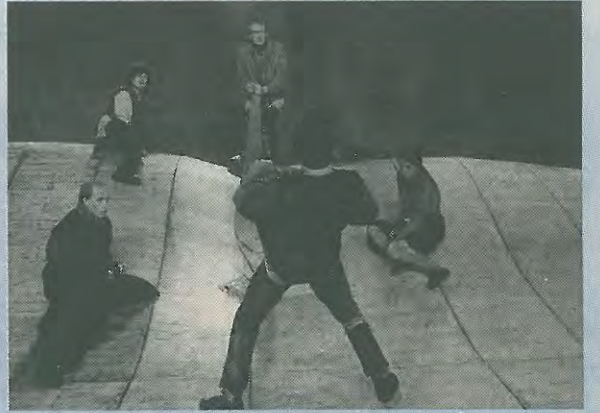
REVISION AF ORDNING

Teaterrådet sendte efterfølgende fyldige breve til de øvrige 10 afviste teatre. Et par stykker udbad sig uddybende kommentarer og kom til møde hos Teaterrådet. Selvom de ønskede at få at vide, hvad de skulle gøre bedre, måtte Lense og Co. melde hus forbi her: »Det er jo ikke Teaterrådet, der skal sige, at de skal gøre sådan og sådan. Så kunne de med god ret møde op næste gang og sige, at nu havde de jo gjort, hvad vi havde bedt dem om. Det ville forpligte os alt for meget«, som formand Lense udtrykte det.

Teaterrådsformanden regner i øvrigt bestemt med, at teaterlovgivningen som håbet og

mer af Børneteatersammen slutningen har i øvrigt været urolige over Teaterrådets udmeldinger om hårdere refusionspolitik. Men selvom de færreste behøver frygte en tilbagevendende revurdering, er det vel rimeligt, at alle tages under kritisk lup. Det er under alle omstændigheder til gavn for området, at der bliver luget lidt ud, så refusionen rent faktisk bliver en målestok på kvalitet og ikke på evner til at sælge forestillinger eller ihændehave af en relevant uddannelse.

Men det er omvendt med god grund, at teatergrupper er ivrige efter at være refusionsberettigede. Teaterrådet kan allerede nu fornemme, hvor vigtigt det er for grupperne, ikke mindst i en tid, hvor det

Simon Vagn Jensen, Bodil Alling, Hans Rønne og Ole Sørensen i fire teatres nye samarbejdsprojekt, »Den jord du gik på«. Instrueret af Hans Henrik Clemensen og med scenografi af Claus Helbo

DEN JORD DU GIK PÅ

Et spændende samarbejdsprojekt mellem fire af landets bedste børneteatre viser måske vejen frem for fornyelse og udvikling på børneteaterområdet.

Det er Baggårdteatret, Møllen, Gruppe 38 og Hans Rønnes Teatret, der er gået sammen om dramatik og komponist Michael Ramløses nyeste udspil, »Den jord du gik på«, der havde premiere 11. marts i Århus.

Forestillingen er Ramløses stærke bud på et af tidens mest brændende temaer: Mennesker på flugt fra krig, sult og overgreb i en verden, der er i opbrud og opløsning. Seks menneskeskæbner på vej mod noget andet og forhåbentlig bedre.

Foreningen af teatrenes gode kræfter afspejler sig også i rollebesætningen: Anne Albinus, Bodil Alling, Simon Vagn Jensen, Erik Hovby Jørgensen, Hans Rønne og Ole Sørensen formidler ord og musik til et flot kunstnerisk udtryk.

»Den jord du gik på« er efter en spilleperiode i Århus nu på turne og vil også være at finde på årets børneteaterfestival på Vestfyn.

GARANTIFONDEN

Danmarks Teaterforeningers Garantifond, der fungerer som underskuds dækkende foranstaltning for arrangerende teaterforeningers satsning på teaterområdet, går nu ind i sin 3. sæson. Og det med anerkendende ord fra såvel Teaterråd som de turnerende teatre – og selvfølgelig teaterforeningerne.

Garantifonden startede med at støtte Artibus-forestillingen »Er der nogen hjemme« og Komponenternes »Eva«. I indeværende sæson har man støttet Theater La Balances »Woyzeck«, Jomfru Anes »Road« og Mammutteatrets »Jernbyrd«, og til sæson 94/95 har fonden valgt at støtte fire forestillinger: Jombu Teatrets »Skærsild i Ingolstadt«, Odense Internationale Musikteaters »Casper Hauser«, Svalegangens »Syng så, Baby« og Odin Teatrets »Itsi Bitsi«.

Dermed er der begrundet håb om, at disse forestillinger kommer på ganske mange flere teaterforeningers repertoire, end det havde været tilfældet uden Garantifondens virke.

BATIDA SOM EGNSTEATER?

Københavns nordvest-kvarter har store planer om at få sit eget egnsteater i forbindelse med et planlagt byggeri på banearealet langs Lygten.

Lokalrådet giver sin fulde opbakning til ideen om at gøre Teatergruppen Batida, der i forvejen bebor Lygten 39-41, til områdets teater. Eventuelt med et navneskifte til »Lygten« til følge.

De økonomiske forudsætninger er dog langt fra på plads, og den hidtil ustøttede teatergruppe regner selv med et nødvendigt driftsbeløb på 1,8 mio. kroner årligt. Heraf vil staten i givet fald refundere de 48 procent i henhold til egnsteaterloven og den nuværende refusionsprocent.

Til lokalbladet Nord Vest Avisen fortæller Batidas Søren Ovesen om sine forventninger til at blive egnsteater: Et stort spillelokale på op mod 500 kvadratmeter samt administrations- og værkstedslokaler m.m. Dertil en fuldtidsadministrator og ditto tekniker, en kunstnerisk leder og en PR-medarbejder, begge på halvtid – samt seks spillere/musikere ansat minimum seks måneder om året.

Men endnu mangler altså, at den politiske vilje konkretiseres i en økonomisk ditto.

Blandt de deltagende teatre i Teaterrådets »præsentationsweekend« var Queens Union med »Englenes indmarch«. Det meget professionelle forestillingsprogram havde denne yndighed på forsiden – og det kan passende stå som et generelt billede på en teaterkunst, der lejlighedsvis blev klædt af til skindet bemeldte weekend

te og selvbestaltede smagsdommers synspunkt havde fleste af weekendens 12 teatre med skam at melde ikke problemer med at holde sig på det kunstnerisk absolut jævne.

En enkelt gruppe unddrager sig helt bedømmelse – de mødte slet ikke op!

Det kan på den baggrund forekomme en smule surrealistisk at se fem indsigtfulde og professionelle teatermennesker, tillige med repræsentanter for UBOT – Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater (der jo bl.a. arrangerer den store børneteaterfestival og benyttede lejligheden til at besigtige ikke-refusionsberettigede teatre, der gerne vil deltage i festivalen) og folk fra Teatercentrum

de en flot dukketeaterkukkas-scene, hvor livløse marionetter stod stand by til afspilningen af en gammel lakplade fra 50'erne; der var...

Ja, der er ingen grund til at gå i dybden med den weekends oplevelser.

Selvom det retfærdigvis må med, at flere af forestillingerne trods alt viste glimt af kvaliteter/muligheder, der dog ikke kunne røkke ved et mindre positivt helhedsindtryk.

En enkelt forestilling fandt nåde for Teaterrådets skarpe øjne bemeldte præsentationsweekend – Teatret »Projekt« med »Hvem skal trøste Knytt«n, hvor man blandt de medvirkende kunne nikke genkendende til en »afhopper« fra Bjørneteateret.

lov et bliver ændret til efter årets folketingsamling. Dels for at få løst egnsteaterproblematikken, dels for at få ændret refusionsprincipperne, så Teaterrådet i højere grad kan anvende subjektive kriterier for refusionsudstedelse. Lense regner så med, at der hurtigt kan ske noget med revision og revurdering af refusionen. Dog således, at der vil være et par sæsoners respit for de nuværende refusionsberettigede »hængepartier« til at forsøge at rette op på kvaliteten, inden den vigtige refusion eventuelt tages fra dem.

NY RUNDE TIL NÆSTE ÅR

Flere ikke-støttede medlem-

strammer til i kommunerne, og statens refusion af halvdel af forestillingsprisen er nok værd at tage med.

Teaterrådet lægger op til en ny præsentationsrunde til februar næste år. Er teaterloven til den tid ændret, kan det hurtigt blive en travl tid for rådsmedlemmerne. Så bliver der nemlig mulighed for – ud over de ikke-refusionsberettigede – at se kvalitativt underdrejede, men allerede refusionsgodkendte teatre nærmere efter i sømmene...

Men da det nuværende Teaterråd reelt befinder sig i en afviklingsfase – der er blot et års tid til udskiftning af rådets fem medlemmer – bliver det de kommende rådsmedlemmer, der får mulighed for at ruske op i refusionstildelingen...

ULIGHEDERNE

Skævhederne i fordelingen af støttekroner mellem de store, etablerede teatre og dem under Teaterrådets resort antager et helt grotesk omfang, når det drejer sig om teater for børn

Af Randi K. Pedersen

På forhånd kunne det lyde ganske lovende, at Det Danske Teater ville præsentere en helt nyskreven børnemusical - eller »familieforestilling« som det almindeligvis kaldes på de store, etablerede teatre. Alligevel kom det måske ikke helt bag på erfarne børneteaterkendere, at resultatet af indsatsen bag »Teaterkattens Eventyr« ikke ligefrem kunne kaldes vellykket.

Men hvorfor så ikke det. Ja, ifølge Dagbladet Politikens børneteateranmelder, Beth Juncker, der i mange år har fulgt det danske børneteaters udvikling tæt, skyldes det først og fremmest et paradoksal fravær af teater i forestillingen. Hvor Steen Springborgs iscenesættelse får det hele til at »udarte til et blandedt varietéshow«. Angiveligt - ifølge Beth Juncker - i bestræbelsen på at få et »tekstsammensurium« skrevet af skuespilleren og sangeren, Grethe Mogensen, til at glide ned hos publikum.

Et synspunkt hun ikke er ene om, men deler med blandt andre Jonna Gade fra Ekstra Bladet, der taler om »gejl, gøgl og sjæle i kattepine«. En formulering, der også hos hende lader ane en manglende indsigt i børneteaterets mekanismer.

SAMSTEMMENDE VURDERINGER

Tendentiøst? Det er der uden tvivl dem, der mener, fordi man kritiserer en børneforestilling, som ikke er skabt af nogen fra gruppeteatrenes rækker. Sammenspisthed? - Bestemt ikke, Ekstra Bladets anmelder er ret ny på området.

Alligevel har hun, som de fleste andre, ikke kunnet undgå at bemærke, at »Teaterkattens Eventyr« i helt usædvanlig grad har appelleret til de små tilskuers høresans. Ikke i kraft af den musikalske kvalitet, men fordi decibellene på scenen er uacceptabelt høje og de medvirkendes

stemmer ligeså. Hvilket enhver, der har beskæftiget sig seriøst med børneteater, ved naturnødvendigt fører til, at også publikum råber og skriger.

Sådan gik det også her, selvom Jonna Gade er af den overbevisning, at børnenes hujen og skrigen tillige skyldtes, at handlingen i forestillingen ofte gik helt i stå.

Heller ikke den får rosende ord med på vejen. Vurderingerne peger samstemmende på store svagheder som et rodet og helt utroværdigt handlingsforløb og en uacceptabel pædagogik, der gør en arbejdsløs til forestillingens tyvagtige skurk. Et påfund, som ikke uden videre kan afhjælpes ved forestillingens tilsyneladende ligeså massive moraliseren på andre områder.

I hvert fald overbeviser intet af det om, at forfatter og instruktør har så meget som overvejet et børnepublikums umiddelbare forhold til det, de ser. - Også når børnene godt ved, det er teater.

MAKSIMALSTØTTE TIL MINIMAL-PRODUKT

Men hvorfor er det nu så interessant. Kan det ikke være lige meget, om et teater har en forestilling på repertoiret, der har fået dårlige anmeldelser. Den slags sker dog med jævne mellemrum og er heller ikke i sig selv umagen værd at beskæftige sig med.

Hvis det ikke lige var fordi, Det Danske Teater særskilt har fået en ganske anelig sum offentlige kroner, 900.000 kroner af »børneteaterpuljen« samt tilskud af andre kasser - efter sigende i alt omkring 1,5 mio., i støtte til produktionen af »Teaterkattens Eventyr«.

Det har altså kostet det hvide ud af øjnene sammenlignet med, hvad en gennemsnitligt børneteaterforestilling sættes op for, at skabe noget af langt ringere kvalitet.

Derfor er det langt fra ligegyldigt at beskæftige sig med den kuldsejlede kat. Med den som udgangspunkt kan man derimod passende anlægge nogle af de mere principielle betragtninger over store etablerede voksenteatres ringe evne til at skabe seværdige børneforestillinger. Et fænomen, som påfaldende sjældent - for ikke at sige så godt som aldrig - findes værdigt til offentlig omtale eller debat.

Set fra flere, forskellige vinkler er det ellers et spændende emne med både kunstneriske og kulturpolitiske aspekter, der nok er en diskussion værd. For eksem-

pel er det påfaldende, i hvor høj grad den del af dansk teater, der almindeligvis kun spiller for voksne, med usvilgelig sikker sans går udenom de mest elementære erfaringer, der igennem 25 år er gjort på børneteaterområdet.

SKADER RENOMMEET

Det gælder først og mest fatalt i forhold til antallet tilskuere, hvor holdningen til det at spille teater for børn klart kan aflæses i mængden af små hoveder.

Igennem hele børne- og ungdomsteatrets historie har intimiteten været et kardinalpunkt for de danske grupper, og et af de specifikke kvalitetstegn, som har gjort dansk børneteater kendt over hele verden. Al erfaring har vist betydningen af ikke at spille for flere, end skuespillerne kan holde direkte kontakt med. Både kunstnerisk og pædagogisk er nærkontakten med til at højne børnenes koncentration og dermed deres teateroplevelse.

Ved at negligere den store viden og ekspertise, der i dag findes indenfor børneteaterområdet, skader man således ikke blot dansk børneteaters gode renommé i udlandet. Det betyder tillige, at danske børn får dårligere teateroplevelser, end de kunne og burde have haft.

Men også i økonomisk sammenhæng er antallet af tilskuere værd at ofre opmærksomhed. Eftersom det forholder sig sådan, at de store teatres mammut-børneforestillinger er billigere pr. barn end gruppeteatrenes. Hvilket vil sige, at det i højere grad drejer sig om at konkurrere på pris - i kroner og øre - end på kvalitet i forhold til aftagerne.

Alt sammen ting, det kan være svært at gennemskue for de voksne, der som forældre eller i kraft af deres arbejde skal vælge teater på børnenes vegne.

FRIHED I SNOR

Derfor har der i årevis - både i Børneteatersammenslutningen og i Teaterrådet - været arbejdet på at udvikle en række metoder, som skulle gøre det nemmere for aftagerne at pejle efter kvalitetsforestillingerne. Senest udmøntet i Teaterrådets forslag - som kulturministeriet ser positivt på - om at markere opnåelse af refusionsberettigelse som et udtryk for en vis garanti. Idet hensigten er at knytte refusionen tættere til en direkte kvalitetsvurdering af det enkelte teater.

Det sker allerede i et vist omfang, men det viser sig, at

også på dette område slår teaterpolitikens enorme skævhed igennem.

der muligvis lukket for pengekas

Efter ikrafttrædelsen af lovrevisionen i 1991 fik Teaterrådet som bevilgende myndighed mulighed for at tildele økonomisk støtte over en tre-årig periode. Derved kan man sikre stabilitet og langsigtet planlægning for i hvert fald nogle af børne- og ungdomsteatrene. Derimod holdes den kunstneriske frihed for disse teatre forfærende i kort snor.

Der skal stadigvæk indsendes beskrivende og oplysende repertoireplaner, som skal vurderes som anbefalelsesværdige, før det overhovedet kommer i betragtning at tildele støtte til et teater under Teaterrådets resort. Men ikke nok med det. I løbet af bevillingsperioden skal støttemodtagerne underkastes en årlig revurdering. Dels drejer det sig om at »tage stilling til ændringer i teaterbilledet samt vurdere, om bevillingsforudsætningerne holder stik«. Dels om at »give signaler om opskrivninger og nedsættelser af støtten på længere sigt«.

RISIKOFRIT OMRADE

Det betyder på almindelig dansk, at hvis ikke et teater menes at holde sin standard i løbet af den periode, hvor støtten modtages, så bliver

sen fremover. Måske oven i købet for den pågældende bevillingsperiodes udløb.

Barske vilkår på et område med altid knappe ressourcer - men ikke nødvendigvis urimelige set fra publikums synsvinkel - hvis blot retningslinjerne var ens for alle. Men sådan forholder det sig

ikke. For drejer det sig om Det Danske Teater eller Den Jyske Opera er Teaterrådets kompetence pludselig indskrænket til kun at være vejledende i det omfang, der overhovedet indsendes materiale om en kommende børneforestilling. Her kan der hverken dømmes ikke-støtteberettiget eller efterfølgende uddeles økonomiske lussinger i tilfælde af,

PARADE

lelsesværdigt til gennemførelse, men alligevel blev det sat på skinner i henhold til den særlige »lex Det Danske Teater og Den Jyske Opera«. Der betyder, at disse teatre betingelsesløst får tildelt en pose penge til børneforestillinger. Præcis, som når andre store og ikke turnerende teatre serverer teatershows i børnestørrelse uden at nogen skal forhåndsvurdere noget. Det skulle da lige være eventuelle sponsorer!

UANTASTEDE LOVOMRÅDER

Pointen i denne sammenhæng er ikke, om det ene har en højere eller lavere kunstnerisk kvalitet end det andet, men at præmisserne for arbejdet med børneteater er så vidt forskellige.

Hvorfor det så efter en nylig lovrevision stadigvæk forholder sig sådan, er et andet interessant spørgsmål. Men ser man bort fra snobberi, faglige fordomme og de privilegeredes ulyst til at afgive privilegier, skal en del af svaret nok findes i forløbet forud for revisionen.

siden har fortrudt. For som Hans Jørgen Sahl nævner i sin omtale af Egnsteaterrapporten i Børneteateravisen fra maj 1993, så luftes der i rapporten nogle visioner om »Et multicentreret teaterliv«, som peger i samme retning.

Her betragtes det producerende teater - stort eller lille - som grundstammen i det hele. Hvor udgangspunktet er en teaterpolitisk holdning, der »insisterer på« at alle teatre regnes for ligeværdige. Hvor: »Det ikke er finere eller mere støtteværdigt at spille et internationalt repertoire for et voksenpublikum af kendere i en storby, end det er at spille medspilsteater for børnehavsbørn i en lille, jysk kommune.«

UNØDIGT RINGE

I forbindelse med sidste lovrevision fik man da også ryddet lidt op i inertien i hovedstadens teaterpolitiske skævheder. Med nedlægningen af Den Storkøbenhavnske Landsdelsscene fjernede man således den fællesfinansierede underskudsdekning og åremålsbestemte chefstillinger. Men det var primært et lokalt anliggende og har ikke nødvendigvis vist sig at være til fordel for publikum. Det er derimod etableringen af et stort antal egnsteatre for københavnerbørnene, der førhen ikke ligefrem har været overforsynede med muligheder på børneteaterområdet.

Til gengæld har de igennem flere år været velsignet med nationalscenens grufulde H.C. Andersen-balletter, der har sat forudsætningsløse rolinger totalt til vægs med deres tuttenuttede despekt for publikum. Men heller ikke i den sammenhæng har nogen eksternt skullet stå til ansvar for form og indhold som belæg for økonomien bag. Også her har uligheden resulteret i unødigt ringe tilbud til børn.

Unødigt, fordi det moderne danseteater til sammenligning i årevis har formået at skabe forestillinger selv for helt små børn, som de både kunne følge og fatte. Og som provokerende meget billigere kunne have gæstespiilet på Det Kgl. Teater i dertil egnede lokaler. I lighed med, hvad der med succes har været gennemført med almindelige børneteaterforestillinger. Hvor et minus dog har været et ublu dyrt bekendtskab for de gæstespillende grupper rent huslejemæssigt.

OPGØR MED BLANKOCHECKEN

Om kulturminister Jytte Hilden for alvor har tænkt sig at gå i kødet på teaterområdet

med endnu en lovrevision, kan man kun håbe på. Men et godt udgangspunkt kunne være den egnsteaterlovgivning, der ikke kom i hus i 1990, og som nu skal på plads.

Som det er i øjeblikket, giver den gældende vinde og skæve lov uhæmmet kunstnerisk frihed for Tor. Men hvad med Loke?

Fra det nuværende Teaterråd med den på området uhyre indsigtfulde Bjørn Lense-Møller i spidsen foreligger der et forslag til en revision, som kunne rette en del op på tingene. Idet der dels tages udgangspunkt i de ulige forhold, som også egnsteaterrapporten kritiserer, dels peges på forbedringer, som er slået igennem siden revisionen i 1990, men som vurderes som værende utilstrækkelige, hvis man vil bevare det, der i forslaget kaldes: »Et unikt fænomen i det danske kulturliv«.

Blandt flere gamle kendinge - som for eksempel at ligestille børne- og voksne teatret ved at gøre det obligatorisk for amtskommunerne at deltage i RBOT'en - rammes der lige ned i problematikken bag »Teaterkattens Eventyr«. I Teaterrådets revisionsforslag finder man nemlig et interessant synspunkt, der tager udgangspunkt i lovens nuværende blankocheck til Den Jyske Operas og Det Danske Teaters turnerende eller opsøgende børneteater.

KUGLERNE ER STØBT

I det nye forslag kan man således læse at: »Børneteatermidler bør anvendes til at støtte teatre, der har en selvstændig interesse i at spille teater for børn«. Hvor loven nu efter Rådets mening kunstigt stimulerer til at spille for børn, selvom teatrene ikke finder nogen kunstnerisk udfordring heri.

Hvilket vel med rimelighed kan fortolkes som en klar advarsel om ikke fremover at vifte folk om næsen med økonomiske gulerødder, hvis de ikke føler nogen kunstnerisk tilskyndelse til at skabe børneteater af høj kvalitet.

Værsgo' danske børneteatre, kuglerne er støbt - både af forskere og embedsmænd (mand). Nu er det op til jer selv, om I denne gang kan enes om at få fyret dem af på rette tid og sted og få fjernet ulighedernes parade i dansk teater.

Randi K. Pedersen er kulturjournalist og tillige fast anmelder i Børneteateravisen

Indlæg:

DET TABTE PUBLIKUM

Sideordnede distributionsnet er en dårlig idé

I Børneteateravisen nr. 87 bringes i forbindelse med omtalen af det, der i gamle dage hed gruppeteaterfestivalen, også en omtale af det seminar, der handlede om teaterdistribution.

Jeg var desværre forhindret i at være til stede, men jeg forstår, at der blev givet udtryk for en nostalgi efter de gode gamle dage, hvor en række alternative spillesteder stod åbne for mere spontane gæstespil.

I dag er situationen derimod præget af - i følge referatet »det mere ufleksible system, der indrammes af abonnementsordninger og længererækkerne med et rimeligt konservativt repertoirevalg«.

OVERSTÅET KAPITEL

Bortset fra at »rimelig« i denne sammenhæng snarere betyder »urimelig«, er skildringen ganske præcis. 70'ernes glade dage er et overstået kapitel. Det var dengang også mange teaterforeninger var ganske unge og kunne få publikum til at affinde sig med gymnastiksale og meget andet. Bare det at se levende teater i egen by var tilstrækkeligt. Sådan er det ikke mere. De fleste alternative spillesteder er forsvundet, gymnasiernes vilkår er forandret, den forkætrede abonnementsordning er blevet forringet, og en vis konservatisme præger store dele af teatermiljøet - i provinsen som i hovedstaden.

Alt dette betyder svære vilkår for ikke mindst de mindre producenters forestillinger (at de så, når de endelig sælger til en teaterforestilling, får mere for forestillingen end da de spillede alternativt på døren, er en anden sag). Derfor er det ikke uforståeligt, at tanken om et alternativt distributionsnet melder sig. Nu er teaterforeninger lige så forskellige som producenter, så lad mig primært på egne vegne sige, at jeg både forstår, men også advarer imod den tanke, at der skulle eksistere to side-

ordnede distributionsnet. I alt for mange situationer ville det kunne føre til kolliderende arrangementer og uhensigtsmæssigt ressourcespild.

SALGSHEVENDELSE MODTAGES POSITIVT

Det ville derimod være en særdeles god idé, såfremt man kunne genfinde det tabte publikum (der nævnes i artiklen højskoler, fagforeninger, musikcafeer, kulturhuse, m.v.) og medvirke til at etablere et samarbejde mellem dette publikum og den lokale teaterforening. Jeg føler mig overbevist om, at en salgshenvendelse til en teaterforening med en indledning om, at man står med 100 publikummer i lokalområdet, der mægtig gerne vil se den og den forestilling, vil blive overvejende positivt modtaget. De 100 »fundne« publikummer vil ofte sammen med teaterforeningen egne 50 netop udgøre den nødvendige baggrund for at forestillingen kan gennemføres.

Også mere spontane gæstespil ville kunne arrangeres på denne måde. Abonnementsordningen er ikke mere stiv, end at det er muligt at placere et antal X-forestillinger i det repertoire, der skal godkendes i amtet. Disse »X'er« kan så udfyldes løbende. Når denne praksis kun bruges ganske få steder, skyldes det et manglende behov herfor, dvs. et manglende publikum til de spontane forestillinger.

Danmarks Teaterforeninger har i forvejen et glimrende samarbejde med FAST, og vi drøfter meget gerne både pilotprojekter og andre initiativer i dette samarbejde.

NB: Når jeg nu alligevel skriver: s. 10 omtales en ny ordning i København, hvorefter unge kan komme i teatret for 36 kr. I Næstved har de unge de sidste mange år kunnet få billetter for 30 kr., og lignende ordninger findes mig bekendt i mange andre teaterforeninger.

Jørgen Hvidtfelt er formand for Danmarks Teaterforeninger

at man ikke lever op til det lovede.

Tværtimod er det muligt helt og aldeles risikofrit at indsende forhåndsuplysninger om et projekt til Teaterrådet. For bliver udfaldet af Rådets vurdering negativ, har det absolut ingen konsekvenser. Og det er lige nøjagtigt, hvad der har været tilfældet med »Teaterkattens Eventyr«.

Teaterrådet fandt ikke udkastet til forestillingen anbefa-

Dengang kunne udenforstående måbende konstatere, at hele det enorme område af dansk teater, der hører under Teaterrådet, så godt som stiltiende fandt sig i en revision, der stort set kun angik deres interne fordelingsforhold. Mens de store, faste scener lovområde forblev så godt som uantastet. Ingen fandt det tilsyneladende formålstjenligt at foreslå hele molekylens endevendt og lovgivningsmæssigt indrettet horisontalt i stedet for vertikalt.

Det er der måske nogen, der

ANMELDELSE

SOM HUND OG KAT

Elise Müller og Kim Sørensen i forestillingen »Lige på grænsen.
Foto: Jan Jørgensen

Egoisme og venskab i »gamle« dage – og nu

Jako-Bole Teatret: Lige på grænsen - en teaterforestilling for de 3-8 årige. Manus & instruktion: Anders Ramberg. Scenografi: Anders Ramberg/Jens »Pløk« Pedersen. Kostumer: Sidse Færk, Caroline Spliid Høgsbro, Annemarie Hvilsom. Skuespillere: Elise Müller og Kim Sørensen. Musiker: Christophe Planet.

I Jako-Bole Teatrets »Lige på grænsen« bliver den dansk-svenske kolonihave-idyl hurtigt brudt. Hun og Han er sommernaboer, men kan ikke enes om ret meget, så der må bygges en (usynlig) hæk og havelåge mellem dem.

Det starter ellers venligt nok. To skikkelser fra »Gamle Dage« tager imod små og store ved indgangen, og da en lille musiker med røde brille-glas og sjove lyde kommer på plads, starter det hele som en munter gammel stumfilm i sort/hvid. I festligt akkompagneret tempo forvandles kasser til blomsterbede og haveborde med kaffe, te og læselektur. Da lyset bliver normalt igen, domineres de to territorier af en gul og en blå liggestol svarende til hendes gule dress og hans blåkantede habit. Der er stil over snittet. Og man siger høfligt »De« til hinanden og udveksler kaffe, te og blomster. Men høfligheden er en konvention - ikke ærligt ment. »Man skal være venlig mod sin nabo!« siger hun ironisk, og begge benytter de den mindste anledning - skjult eller åbent - til at udfordre og håne den andens smag og kunnen.

Spillet veksler mellem sjove, tæn-

somme, »børnenære« figurer og situationer og lange »voksen-dialoger«, der giver forestillingen en noget vekslende rytme og koncentration - især hos de mindste. (Det er ofte svært at gabe vellykket over springet fra 3 til 8 år på én gang.)

EKSTRA KLANGBUND

Efter et godt falde-på-halen-nummer med liggestolene følger en længere scene inden intrigen for alvor sættes igang med den kendte tegneseriekat Garfield og hans »fnise, fnise, slam!« Dén er børnene med på. Det skal senere vise sig, at de er hoppet lidt for meget med på katte-idéen. Hver gang voksensnakken keder dem, råber de »miav!« Til sidst bliver de voksne dog venner efter alle deres skænderier og drillerier.

For den ældre del af publikum har forestillingen en ekstra klangbund. Tilsyneladende krises man og forsøger at holde på formerne, men nedenunder vækkes fantasien og legelysten - og en erotisk tiltrækning, som flere gange bare lige antydes. Fint.

Sådan oplevede jeg forestillingen lige efter premieren. Måske skulle man flytte lidt mere af spillet 1-1 1/2 meter længere frem til »kontakt« med børnene. Og erstatte noget af den »gammeldags« snak med spil. Spillerne kan jo godt, og musikeren kan underbygge. Forestillingen handler jo ikke så meget om tiden mellem verdenskrigene, som de i øvrigt fine kostumer kunne antyde, men mere generelt om egoisme, mobning og venskab osse i slutningen af det 20. århundrede.

JOHN ANDREASEN

ET GODT KONCEPT

Ro, fortællelyst og respekt for publikum er gode aspekter i Ishøj Teaters forestilling »Troldefars fridag«. Derimod savner man dristighed i forhold til de relevante emner, der tages op

Ishøj Teater. »Troldefars Fridag« af Jytte Lyngbirk. Iscenesættelse: Tonny Lyngbirk. Scenografi: Bjørn Lyngbirk. Medvirkende: Sussi Andersen, Peter Gregersen, Allan Grynnerup, Bettina Tamaro, Kim Poulsen og Bjørn Lyngbirk.

Er eventyrstilen overhovedet noget at byde moderne børn på, når de for en gangs skyld har fået chancen for at se teater. Det spørgsmål har tit og ofte været diskuteret også i forbindelse med Ishøj Teater, der i næsten 30 år standhaftigt er gået ind for genren.

Med teatrets nye forestilling »Troldefars fridag« som et godt eksempel kan man endnu engang slå fast - som en helt banal kendsgerning - at form og stil ikke er afgørende. Det er i første række, hvad formen bruges til i forhold til indhold og aldersgruppe, der betyder noget for kvaliteten af teater. Som for al anden kunst, der skabes for børn.

I Jytte Lyngbirk's nye eventyr om Troldefar, som godt vil have en fridag, fornemmer man ikke, at eventyrformen spænder ben for det, som forestillingen gerne vil fortælle. Til gengæld virker det, som om både tekst og iscenesættelse viger tilbage for at forfølge de problemkomplekser, historien selv trækker frem. Man savner en større konsekvens i belysningen af et af forestillingens væsentligste temaer, der drejer sig om forældres ansvar for, men også glæde ved deres børn.

INTEGRERET MEDVIRKEN

Det hele begynder med, at Troldefar tilfældigvis kommer til at høre et par unge, nygifte menneskebørn, Lars og Mette, tale om at holde fridag. Det vækker en ubændig lyst hos ham til at finde ud af, hvad en fridag er, og det lykkes også til sidst.

En fridag viser sig at være en dag, hvor man ikke blot gør, hvad man har lyst til, for det synes Troldefar han gør hver dag, men en dag, hvor man gør noget, man ikke plejer.

For Peter Gregersens nærværende og flinke trolde betyder jagten på fridagen da også, at han helt uden at planlægge det alligevel får den. Men først siger han farvel til Trolde-mor, som helt i tråd med virkelighedens gennemsnitlige familiemønster har totalansvaret for hjemmefrontens funktionsduelighed.

Som voksen fornemmer man en let ironi i Sussi Andersens sukkersøde trolde-mama, men om de små tilskuere også fanger den, er nok mere tvivlsomt. De retter til gengæld en optimal opmærksomhed mod deres egen, korte medvirken i forestillingen, der foregår på skift og med en prisværdig klar idé og funktion som en integreret del af helheden. Hurtigt er de på plads, når Troldefar skal ledsages rundt til de forskellige, udstyrsrige lokalteter, der gemmer sig i bagvæggen i den ellers ret tamme totalscenografi. Og ligeså kvikt vender de tilbage til de opbyggede bænkerader, der sikrer, at alle kan se.

ET FINT BUD

Lidt forenkelt formuleret giver »Troldefars fridag« et ganske fint bud på, hvad det vil sige at være gode forældre. Hvor det tiltalende ligger i, at begrebet »gode forældre« aldrig nævnes eller søges defineret direkte, men udelukkende kommenteres gennem forestillingens handlingsgang.

Den er bygget så tilpas overskueligt op, at børnene nemt kan forholde sig til de konkrete situationer. Men de ville også sagtens kunne rumme det konfliktstof, der gemmer sig bag, hvis man havde turdet skærpe det en smule og gå tættere på tilskuerens egne erfaringsmæssige forudsætninger.

Ved for eksempel at vise Troldefars fundamentale kærlighed til sine troldeunger - uden på nogen måde at sentimentaliserer det - sætter forestillingen indirekte fokus på det modsatte. Nemlig den problematiske mangel på voksenkontakt, der i dag præger mange børns dagligdag, tillige med den almene ligegyldighed og samfundsmæssige mangel på interesse for børnene. Forhold, som fint nok afspejles gennem de forskellige personer, Troldefar møder i sin jagt på en fridag. Hvor alle som en, både huleheksen, snehuldren, bjerggubben og hans kone er vilde efter at erhverve den sidste - endnu ufødte - i den store troldeungeflokk. Til gengæld for oplysninger om, hvor Troldefar kan få at vide, hvad en fridag er.

Ikke afvarme følelser for troldeungen, men udelukkende for at få opfyldt et af deres egne behov, er de parate til at indgå handelen.

UDNYTTET POTENTIALE

Som udgangspunkt for en dramatisk situation, fungerer den del godt nok, fordi Troldefar heldigvis hver gang afviser det som uacceptabelt at bruge sit eget - og vel også andres afkom - som led i en byttehandel. Ligesom han er totalt uforstående overfor omverdens tilbagevendende hentydninger til, at børn er noget besværligt noget at skulle tage sig af.

I den forstand lægger »Troldefars fridag« også udmærket op til at være et spil om normer og værdier. Men alligevel bliver dramatikken ikke tilstrækkelig spændingsfyldt, fordi forestillingen aldrig vover sig ud, hvor tilskuerne kan begynde at frygte, at Troldefar til sidst tager imod tilbuddet.

For en lille tilskuer, der måske netop ikke oplever omsorg fra sine forældre, kunne det naturligvis gå hen og blive en noget barsk affære. Men som det er, bliver grundlaget for en god diskussion med børnene om disse brændbare emner svagere end nødvendigt, fordi forestillingen ikke udnytter sit eget potentiale maksimalt.

VELFUNDERENDE KONCEPT

Ishøj Teater, der nu har status af egnsteater, har gennem årene formået at udvikle et totalkoncept, der virker overbevisende. Allerede før forestillingens start er børnene eksempelvis blevet udstyret med lidt diskret pynt, der dels tjener et praktisk formål ved at inddele dem i grupper - hvilket er hensigtsmæssigt, når antallet kan være helt op til 160 børn på en gang, der skal medvirke undervejs, dels virker som en rimelig måde at skærpe forventningen til en teateroplevelse på.

På samme måde har teatret fra sin start haft tradition for, at tilskuerne kan spise deres medbragte mad i et lokale med små båse, indrettet til formålet. En idé, der efterhånden også er taget op andre steder, og som virker uhyre fornuftig på steder, hvor turen til og fra kan være lang. Sådan som det er tilfældet i Ishøj.

Det sidste nye, som egnsteaterstatusen har givet økonomi til, er prosaudgivelser af de dramatiske tekster. En indlysende god idé, fordi det giver mulighed for at holde oplevelsen ved lige, sideløbende med, at man måske tager fat i det ligeledes medfølgende pædagogiske materiale. Eller endnu bedre, tager snakken undervejs med børnene, når historien repeteres ved højtlesning.

RANDI K. PEDERSEN

Peter Gregersen er forestillingens bedste præstation som Troldefar. Her på besøg i snehuldrens silkehvide rige, som befolkes af Sussi Andersen og Allan Grynnerup

VENNER FOREVER

Rasmus Haxen og Lars Uhrenfeldt er herligt hæmningsløse som Kurt og Sikurt i »En ven i hånden«

En overskuelig og - for de mindste - letforståelig handlingsgang holder dialogens abstrakter fint flydende i forestillingen "En ven i hånden"

Bådteatret. »En ven i hånden« af Kim Fupz Aakeson. Aldersgruppe: 3-9 år. Iscenesættelse: Jacques Matthiesen. Scenografi: Svend Hangaard. Medvirkende: Rasmus Haxen og Lars Uhrenfeldt.

Titlen på Bådteatrets nye børneforestilling må siges at være meget velvalgt. »En ven i hånden« er i hvert fald et perfekt dækkende udtryk for de to niveauer, der karakteriserer forestillingen for de 4 - 10 årige.

Den er for det første et klart og konkret billede af, at venskab er rart, som også de helt små umiddelbart kan forstå. Men samtidig kan titlens lette omskrivning af et almindeligt kendt ordsprog måske vække ekstra associationer hos de største i målgruppen.

Det må man da håbe, for vrmlen af ordsprog er i det hele taget tæt i den veldisponerede, mundrette dialog. Med hvilken underholdningsværdien er sikret i en dramatisk udtryksform, som har mange træk tilfælles med tegneseriens hårdtoptrukne stiliseringer. Mens der til gengæld kalkuleres dristigt med et abstraktionsniveau, som næppe er helt uproblematisk i forhold til tilskuernes alder og de dertil svarende, elementære kundskaber.

FORNUFTIG DRAMATURGI

Selvom børnehævebørn i 4-5 års alderen nødvendigvis er forudsætningsløse i forhold til forestillingens sproglige finesser og filosofiske nuancer, lades de ikke i stikken.

»En ven i hånden« er iscenesat og fremført, så oplevelserne præsenteres stykkevis og delt og ikke kommer til at skygge for hinanden. Med en lynende sikker fornemmelse for, hvad der kan kaperes med hensyn til tempo og afveksling, klippes der tit og ofte. Men tempoet er roligt. Det er ikke her, skrækken for at manglende »action« får børnene til at tabe opmærksomheden.

Erfaring og godt håndværk røber sig i en fornuftig dramaturgi, der blandt andet arbejder med gentagelser. Til gengæld lader »En ven i hånden« sig ikke bremse af uhensigtsmæssigt hensyntagen til eventuelle sarte sjæle. Der sandsynligvis også primært vil være at finde blandt det voksne publikum.

Tværtimod er opsætningen præget af, at der ikke er pylret ved valget af virkemidler, men satset med tilid til tilskuernes motivation for at se teater.

Eftersom der spilles på hele følelsestastaturet fra grin til gys, er chancen for at forventningerne i den retnings skuffes nu ikke stor. Men det er ikke umuligt, at tilskuerne bliver en smule rystede nu og da. Først og fremmest på grund af et momentvis voldsomt støjniveau eller ved en bevidst leg med børns frygt for det ene og det andet.

SWING OG SKROT

For larme gør det - højt og herligt - når de to medvirkende, Rasmus Haxen og Lars Uhrenfeldt, bevæger sig uhæmmet rundt i scenografiens skrot.

Helt uden de sædvanlige, velopdragne markeringer af støjende bevægelser og lyd gennemfører de tinge-

ne fuldt og helt - som en danser der strækker igenem. Med den markante forskel, at hvor dans - i princippet - er lydløs, drejer det sig her om gamle bildøre, der hamres op og i med velberegnete drøn, fantasifuldt sammenloddet legetøj og fugleburs-fugle i massivt og rustent jern. Alt sammen noget, der giver solide brag fra sig, når de skødesløst smides i en stor »legetøjskasse« af metal eller kastes mod metalvæggene i forestillingens rå medfortællende miniverden.

De indledende øvelser til »En ven i hånden« forgår dog stille og roligt med en stum præsentation af Kurt, der trisser rundt i sit bølgeblik-værksted og småkeder sig. Mens tilhørerne - måske for første gang i deres liv - får ørerne fyldt af swingmusik ført an af en glad solovioline dansende toner.

Kurts kreativitet lader ellers ikke til at fejle noget. Kedeldragten og beskyttelsesbrillerne - naturligvis defekte - er ikke kun til pynt, det afslører både legetøj og fuglebur. Problemet er, at det hele er gjort færdigt og derfor ikke længere har nogen tilkælvende for Kurt.

TO ER BEDST

Legetøj er kun sjovt, hvis man har nogen at lege med, og Den Ensomme Ridder, der med blikspannen over hovedet bævrer for »Jernmanden« er også bedst, når man er to.

Det bliver de så. Sikurt med flyverjakke- og hjelm dukker op, og forestillingen flytter sit fixpunkt faretruende tæt på pædagogikkens afgrund. Der, hvor alle modeller skal vises frem, så tilskuerne ikke kommer til at tage fejl af, hvad der er rigtigt og hvad, man skal undgå her i verden.

Til det sidste hører naturligvis at bure nogen inde - rent bogstaveligt - fordi man vil have dem som ven. Eller at betragte en ven som noget, man ejer og har ret til at hundse med - også rent bogstaveligt ved hjælp af hundekommandoer - eller som noget, der kan købes med slik.

Det sidste lykkes faktisk for Kurt i første omgang, da det viser sig at Sikurt er en vild med syntetiske flæskesvær. Så vild, at han, der før var hundeførem, nu skifter status til underdog og havner i bur. En situation, hvor Lars Uhrenfeldt skaber en hårfin og flot balance mellem det kuede og det genstridige.

Han kan også et trick med at snakke Kurt efter munden, så han opdager, at det kan være ligeså kedeligt at have en ven, som at snakke med sig selv. Ligesom det viser sig overraskende svært at lege sammen, når den ene er buret inde.

STRAMT OG MUNTERT

Heldigvis finder de to fyre en løsning på problemet. De sørger bare for at blive uvenner, så de er nødt til at blive gode venner igen og kan gå i gang med sammen at bygge en raket, som de i fællesskab farer ud i rummet med.

Den dybere filosofi, der angiveligt går ud på at præsentere publikum for »et parameter i øjenhøjde«, der får dem til at opdage sig selv ved at indse, at venskab ikke er en selvfølge, må børnene nok briefes om hjemmefra. I hvert fald drejer det sig om de store børns øjenhøjde, og endda vil nok kun de allervikkeligste forstå den i dens eksistentielle dybde. Men mindre kan også gøre det.

»En ven i hånden« er en stram og munter historie om, hvordan et venskab kan opstå, når begge parter giver sig lidt og giver lidt af sig (selv).

RANDI K. PEDERSEN

LILLE ONKELS HUND

Forestilling med gode intentioner mangler det poetiske og intense niveau

møder kærligheden og venskabet.

UKLART SPIL

Filuren: Historien om den lille onkel. En forestilling fra 5 år og opefter. Tomas von Brömssens dramatisering af Barbro Lindgrens bog. Instruktion: Günther Mansdotter & Tom Rosendal. Skuespillere: Günther Mansdotter, Kim Pejtersen, Liselotte Christensen. Komponist: Lars-Eric Brossner. Musikere: Kerstin Backlin, Dorthe Rolf Petersen, Liselotte Christensen. Scenografi: Lone Seeberg Poulsen. Kostume: Hanne Melvej Lyngbye.

I en pressemeddelelse introducerer Børneteateret Filuren fra Århus sin nye forestilling således: Handlingen i forestillingen er enkel: En lille ensom mand sidder på sin trappe. Ingen bryder sig om ham og efter flere forgæves forsøg på at bryde ensomheden sætter han sig til at sove.

En hund dukker op - den er også ensom. Manden og hunden bliver venner; de går ture sammen, spiser sammen og sover sammen.

Nu dukker pigen op og hun bliver venner med hunden. Den lille mands verden bryder sammen - han føler sig udenfor og han går grædende ud i skoven.

Da han vender tilbage opdager han, at hunden har savnet ham og de to falder i armene på hinanden, men glemmer, at nu er det pigen, der er ensom. Historien ender lykkeligt; manden, hunden og pigen indser, at man sagtens kan være tre venner sammen.

Det siges også, at forestillingen bygger på intense mimiske scener, billeder og situationer underbygget af et levende orkester på scenen, som hele vejen igennem forestillingen spiller en meget fremherskende rolle. Instruktørerne har valgt stykket, fordi det på en sjælden smuk, poetisk og livsbekræftende måde beskriver det lille menneske, som ingen kan lide og som alle driller indtil han en dag

Der er meget rigtigt i Filurens pressemeddelelse - især handlingsreferatet. Men lige efter premieren havde forestillingen endnu ikke nået det høje intense og poetiske niveau. Den klassiske trio spillede smukt på deres instrumenter, og pigerne så søde ud i deres pæne mandehatte og cottoncoats. Meget skuespil fik de ikke udfoldet. Men de byggede fine stemninger op undervejs og fyldte handlingsmæssige huller med vellyd indtil en af dem pludselig sprang ud som den store pige, der meget hurtigt skulle blive glad og ked af det sammen med hunden.

Den dag jeg så forestillingen, sad vi og ventede på at komme igang, og da musikerne satte i, blev en fyr med et kolonormt rødt slips siddende foran dem. Var det onkel? Nej, han kom senere og hilste stille på orkestret, som stoppede. Skulle de være så sure på ham? Det var uklart. Og ham med slipset sad bare. Senere satte onkel orkestret igang, uden at de vendte sig fra ham. Hvorfor nu det?

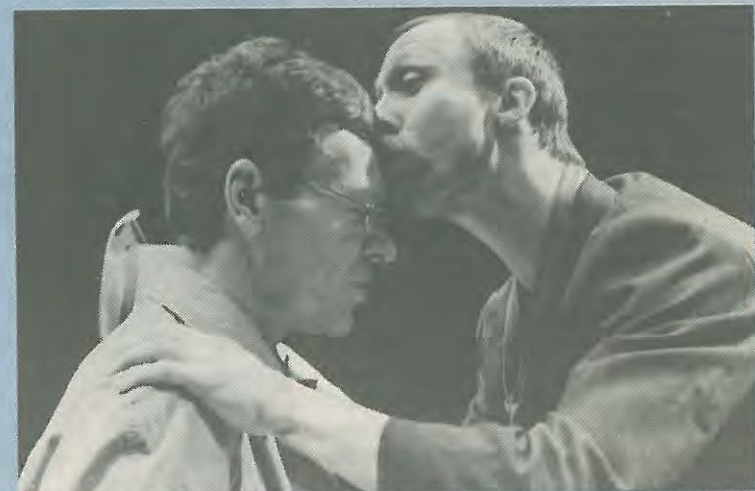
Det blev sagt, at onkel var ensom, men det blev ikke rigtig spillet ud. Imidlertid søgte han en ven, og pludselig løb vagabonden med slipset hen til onkel, og så var der gang i den. Han var en hund med en lang slipserød »tunge«. Hans spilopper vakte moro blandt børnene - en fræk og poetisk menneskehund!

Resten står i store træk i pressemeddelelsen. Men etableringen af onkel og hans ensomhed var endnu noget uklar den dag og det berørte ikke tilskuerne dybt nok før til sidst, ligesom musikernes rolle af og til forvirrede.

Onkels lille, gammeldags stue med månegardinet var ellers rørende og slipsehunden en glimrende idé, men lyset kunne godt bruges mere til at skabe stemning og koncentrere fokus undervejs. Der er smukke og gripende situationer undervejs, men forestillingen kan blive endnu tættere og stærkere.

JOHN ANDREASEN

Günther Mansdotter som Onkelen og Kim Pejtersen som Hunden i »Historien om den lille onkel«

PUBERTETEN ER PÅ SPIL

Den er gal med sammenhængen i Comedievognens dramatisering af "Alice i Eventyrland", hvor massiv symbolik og avanceret voksen-satire går dårligt i spænd med barnets fantasiverden

Comedievognen: Alice i eventyrland» oversat, dramatiseret og iscenesat af Carsten Bang. Scenografi: Karen Bro. Kostumer: Hanne Mørup. Medvirkende: Eva Mannov, Gitte Melgaard, Henrik Sloth og Thomas Vilstrup.

Modtagelsen er fornem. Før forestillingen starter vises publikum på plads på de tykke, behagelige bænkehynder af en flink, livræklædt kontrollør med piccolohat over hestehalen.

Man føler sig i det hele taget vel anbragt i Comedievognens nye rummelige teatersal, Broscenen, på Nørrebro i København, der er blevet indviet med en helt nydramatiseret udgave af Lewis Carolls klassiker »Alice i eventyrland. Alle har godt overblik over de to spilleplaner i hver sin ende af lokalet, som forbindes med en gangbro med skråplaner, der giver rig mulighed for pantomimiske udfoldelser.

Dem er der en del af undervejs, sådan som Comedievognen har tradition for at gøre det. Hvilket vil sige, at det aldrig bliver numre og klovnerier for deres egen skyld, men hver gang er en naturlig del af en situation, som fører historien videre.

Som når Alice for eksempel plasker rundt i sin tåresø og dør møder den pedantiske og permittengrynnede frøken Mus, der straks oppe på landet igen fortæller en knastør, matematisk beretning om Archimedes' lov om legemer, der nedsænkes i vand og får dette til at stige.

Alt sammen med den sympatiske hensigt at få den drivvåde Alice til at blive tør igen.

FORSTÅELIG FRISTELSE

Så nemt og klart forståeligt går det desværre ikke hver gang forestillingen skifter fra en situation til den næste. Hvilket ikke alene sker tit, men også for tit, og med overgange, som for de fleste tilskuere på under 12 - 13 år forbliver ubegribelige.

Som det oftest er tilfældet, vil det naturligvis fremme forståelsen af, hvad der foregår, hvis publikum har eventyret i originalversionen i frisk erindring. Det er næppe sandsynligt i en alder, hvor højtælningen er lagt bag, og det vist ikke lige er gamle eventyr, børnene selv vælger til stillelæsning. Hvor god og klog underholdning de i øvrigt kan byde på, og uanset at historien om »Alice« har visse kvaliteter.

Både med hensyn til temaer og billedmæssigt, er det til at forstå, at man lader sig friste til at omarbejde det for scenen. Der er bare det problem med Comedievognens udgave, at den i forholdet mellem symbolik, (voksen)jargon og fremstilling lider under ydre stilforvirring og indre kaos. Derfor opleves handlingsgangen som usammenhængende og ubegribelig og pointerne i forestillingen går tabt i de tilbagevendende ruteture fra situation til situation.

ALICE I RAP-LAND

Måske er det kalejdoskopiske og hurtigklippede tænkt som udtryk for de stærke modsætninger, der tumler i pubertetsbarnet Alice. Den lyskrøllede pige i strutblå kjole og forklæde, som passer fint til Gitte Melgaards lille skikkelse, og som hun også formår at give sødme og nærvær.

Til gengæld er der mere lillepige end larmende hormoner i figuren, hvis problemer ellers fra starten præsenteres, så publikum ikke kan være i tvivl om temaet. Igen og igen hører man forældrenes højtalerstemmer slå fast, at så er Alice for lille til det ene og så for stor til det modsatte og så videre.

I de fleste tilfælde fremsat i forbindelse med situationer, der vist er let genkendelige for de fleste af de større tilskuere. På den ene side erklærer forældrene for eksempel, at Alice er for stor til at måtte få en kattekillig. Men samtidig er det pludselig blevet forbudt område at overnatte ude, fordi hun er for lille. Hvilket typisk er udtryk for, at forældrenes vurdering primært kredser om, hvilken grad af sexuel frihed og ansvar, de ønsker at give deres datter.

I den - som i for mange andre sammenhænge - retter »Alice i Eventyrland« sig mere mod voksne eller unge end mod 12-13 årige. En grundlæggende svaghed ved forestillingen, der anbefales helt ned til 10 år, og som diverse indlagte rap-rytmer ikke kompenserer for.

SVÆRE BEGREBER

Gad vide, hvor mange i folkeskolealderen, der eksempelvis kan fange, for slet ikke at sige forstå begrebet en »macho-mis«. Og måske er sexualsymbolikken i den tiltrækning, han øver på Alice, heller ikke umiddelbart indlysende, med mindre man er ret voksen.

Men ét er, hvad tilskuerne måske går glip af, fordi satiren ofte er for avanceret og indforstået. Ligesom det heller ikke er rigtig morsomt for syttende gang at se den overstressede kanin med overklassediktion, ternet jakkesæt og mobiltelefon suse over scenen på vej til hertuginde eller dronningen.

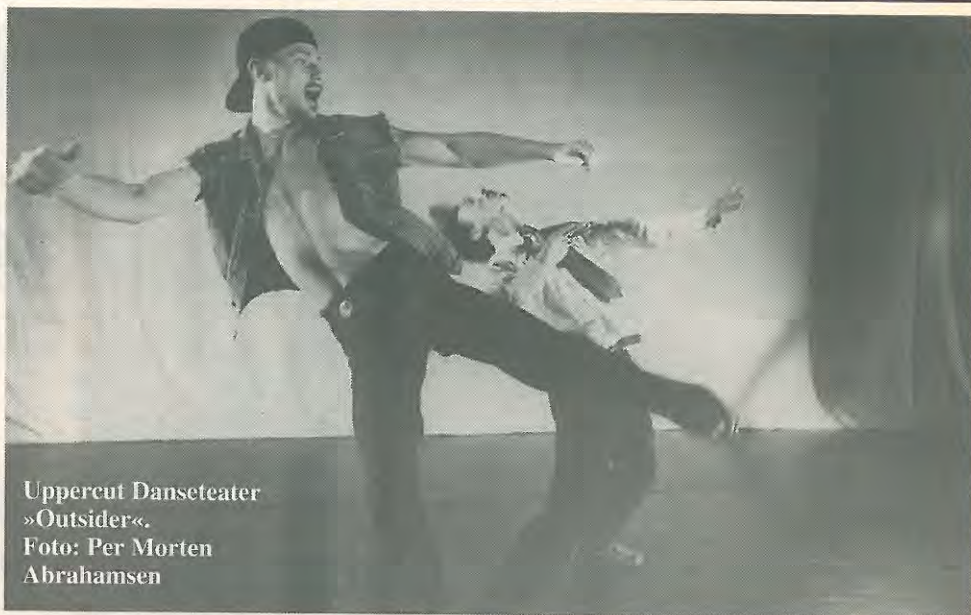
Værre er det, at en scene med et spædbarn, der mishandles af sin egen mor, ikke giver blot en antydning af forklaring på, hvorfor det sker.

Ganske vist kan publikum gyse og græmme sig over det, der foregår lige for øjnene af dem. Sådan som Alice gør det, indtil hun - overraskende, men absolut overbevisende - handlekraftigt griber ind og tager babyen med sig. Og ganske vist viser babyen sig at være en lille grisebasse. Men er dyremishandling mere tilladelig end børnemishandling eller hvordan? Eller skal tilskuerne afvise hele molevitten ved at pege på moderens adelige status - hun er hertuginde - som årsag til umenneskeligheden.

Hvem ved? Forestillingen gør det tilsyneladende ikke, men haster blot videre til næste situation og næste igen. Hver for sig fungerer de fleste af dem på farcens præmisser - hurtigt og hårdtslående - takket være de medvirkendes ihærdige slid og præcision. Men lige så lidt som de flotte, opfindsomme kostumer kan puste liv i scenografiens få sætstykker, lige så lidt kan skuespillerne få et stringent, dramatisk forløb ud af det eventyrstof, som dramatisering og iscenesættelse splitter ad.

RANDI K. PEDERSEN

Gitte Melgaards kokette Alice ses her med Henrik Sloth i en af de utallige biroller

Uppercut Dansteater
»Outsider«.
Foto: Per Morten
Abrahamsen

AT TURDE TAGE ET VALG

Kontraster, kampscener og opgør med Janteloven i Uppercuts nye danseforestilling

Uppercut Dansteater: »Outsider«. Koreografi: Craig McGuire. Musik: World Wide Music, Depeche Mode, Brian Eno. Tekst: Teis Bayer. Aldersgruppe: 12 - 18 år. Dansere: Suzie Davies, Sheila de Val, Esa Alanne, Craig McGuire.

»Hvad laver du for tiden? ... Ta' dig sammen« bliver man bombarderet med i åbnings-scenen på Uppercuts nye forestilling »Outsider« - og da en af forestillingens personer har taget et standpunkt, lyder det: »Tror du, du er noget specielt?« Det er ikke altid lige let at tilpasse sig, men det vigtigste er at være sig selv og stå ved sin beslutning.

»Outsider« er med sin rytmiske og medrykkende musik et frisk pust fra Uppercut. Koreografien bliver leveret i en jazz-inspireret dansant stil, der dog stadig mangler at formes lidt for at blive 'dybere'.

Ved at anvende zoomteknik begynder forestillingen med at fokusere på samfundet. Dansernes masker og de uniforme bevægelser, som ingen afviger fra, symboliserer, at alle skal være ens, at alle skal gøre det samme og forme en enhed. Der stilles krav til det enkelte menneske. Man skal lære og bliver hele tiden bombarderet med informationer og får stillet spørgsmål, som ingen alligevel er interesseret i at høre svaret på.

Derefter ledes opmærksomheden ind på de enkelte personer, hvorved der fokuseres på den borgerlige norm, det velordnede liv, som dog sættes hårdt på prøve af en fristertype.

Her lægger koreografen op til en kontrast, hvor den pæne fyr stilles overfor den rå fyr, som sort overfor hvidt. (Forøvrigt en kontrast, der også går igen i farverne i scenografien og kostumerne). Denne konstellation kunne have udviklet sig til noget interessant, men da pigerne blander sig, er effekten væk, og scenen løber ud i sandet.

Men netop i dette kontrastforhold udspiller der sig en effektfuld kampscene, som løber så let over scenen, at det må kaldes forestillingens koreografiske højdepunkt. Tankerne ledes hen på Bruce Lee eller kunne næsten være taget fra »Karate Kid«. Craig McGuire har også en solid baggrund i forskellige kampteknikker, en færdighed han tidligere har udnyttet i musikvideoer.

ENKEL OG VIRKNINGSFULD

Den rå fyr danses af Esa Alanne fra Finland, men han formår ikke at skabe andet end en stereotypisk person, fordi hans bevægelser er for vage og utroværdige. Ærgerligt - for med Esas statur og udstråling iøvrigt burde dette være muligt!

I det hele taget burde koreografen gøre lidt mere ud af personkarakteristikkerne, så personerne og deres funktion kan fremtræde stærkere for publikum, da de ellers står lidt udvandede.

I nogle af scenerne kører en indtalt tekst parallelt med dansen. I begyndelsen kører den på opfordringer som »tag dig sammen«. Senere er den mere resignerende og fastslår, at alle skændes og slås, og at man ingen vegne kommer. Man må gøre det på sin egen måde. Og netop det er pointen i forestillingen. At turde tage et valg selvom det måske ikke lige følger den gangse norm. Men et valg der er ens eget, og som man står ved - også selvom man bliver offer for janteloven og får slynget: »Hvor tror du, du skal hen? - Tror du, du er noget specielt?« i hovedet. Dette vises ved, at den unge pige i stykket bogstavelig talt springer ud af enheden og tør tage sin maske af, hvorved hun får en identitet.

Uppercuts forestilling er enkel og lidt stiv i sin opbygning, men alligevel virkningsfuld. Dette beror på at forståelsen af handlingen for en stor del er båret af teksten. Men Craig McGuire kan godt stole noget mere på sig selv og sine evner som koreograf og lade dansen 'tale' mere for sig selv.

Det er netop en faldgruppe mange koreografer ender i. For hvor ofte har de ikke hørt folk sige, at de ikke forstår dans. I virkeligheden forstår folk langt mere, end de tror. Tag fx. et dadaistisk digt og endnu flere vil sige, at de ikke forstår en brik. Men kigger man lidt nærmere på det vil man opdage, at det danner en speciel rytme, at grafikken danner et særligt mønster osv., og tilsidst har man pejlet sig ind på en fortolkning. På samme måde er det med dans. Brug analysemetoder fra drama, billedkunst og musik, og man er på sikker vej - og som med alt andet gælder, at øvelse gør mester. Paradoksalt nok er det at »forstå« dans en evne, man mister med alderen. Børn har ikke det problem. De forstår umiddelbart - »mærker med kroppen«.

DANSE-IMPORT

I forbindelse med sine forestillinger holder Uppercut ofte workshops med eleverne, da de mener, det er vigtigt for de unge at få lov at prøve selv, for at de kan få en større forståelse for hvilke principper, tanker og følelser, der ligger bag det kunstneriske udtryk. Efter den forestilling jeg så den 7. januar i Hvidovre Medborgerhus, var der ikke en workshop, men en dialog med en gruppe elever fra Mølgårdskolen i Jægerspris. Disse unge ville bl.a. vide noget om kompaniet og fik at vide at samtlige fire dansere er »importerede« fra udlandet (tre englændere og en finne). Det er ikke kun et træk, der er typisk for Uppercut Dansteater, men noget der er generelt for alle dansegrupper i Danmark. En tankevækkende ting: Er Danmark (selvom det er et lille land) ikke i stand til at levere tilstrækkelig dygtige dansere? Dansegrupperne venter med længsel på, at danseuddannelsen bliver gjort permanent. Men ikke nok med det - danserne skulle jo også gerne have en grund til at blive i Danmark. For uden jobs og ordentlige træningsmuligheder er »fuglen fløjet«.

ANN-BERIT SOURIAL

KROPPENS TEATER - FOR BØRN

Om at se danse-teater med sit barn

Af Iben Danielsen

Denne artikel handler ikke om at slide sig igennem fire timers Norén på hårde træstole med en fire-årig, eller tage en sen aftenforestilling med en moderne opera på italiensk med vuggestue barnet på skødet.

Den handler om at præsentere et barnligt og åbent sind for teatret, som det også kan være. Og det er teater, der taler et klart og tydeligt sprog til alle aldre - nemlig dansen.

Moderne dans repræsenterer, når det er godt, et fællessprog, et kropssprog, der kan forstås af alle, hvis vi vil. Måske opfatter vi ikke sproget på samme måde, og måske bearbejder man det abstrakte udtryk ud fra forskellige vinkler alt efter om ens alder er på et eller to cifre. Forestillingens handling opleves for fulde drag, men kan og skal heller ikke genfortælles og fortolkes.

DYBT FASCINERET

Det kan nok være at min datter på fem år ikke genkendte Sigmund Freud og gennemskuede teorierne om seksualneuroser, da hun sad rank i ryggen og dybt fascineret og så Danse Teatret Mikados »Det hvide hotel«. Hun var koncentreret om rummet, den gennemgående figur i den hvide kjole, de markerede og enkle scenografiske huse, på uhyggelige eller komiske bifikurer, på rytmer, på stemningsskift. Pludselig var der en kæmpegyngende, pludselig en soldat. Det var teater uden forstyrrende vingummi i en knasende pose. Teater uden tale, men med en mængde lyd.

Den moderne dans kan fylde det dramatiske rum med en cocktail af rytmi, klassiske trin, akrobatiske numre, humor, uhygge.

NAIVITET I DANSEN

Mikala Bjarnov Lage har, udover at lægge arm med sværvægtene som Freud, og snart også med August Strindberg i sommerens forestilling »Hotel Inferno«, også indstuderet de nisserigtige dansetrin for julekalenderens medvirkende.

Jeg tror Danse Teatret Mikado har bevaret en naivitet og underfundighed i sine danse, som naturligvis også kan tiltale børn, men jeg tænker ikke på det, når jeg koreograferer.

Mange dansegrupper viser teknik når de går på scenen, og man kan opleve et publikum, der efter hver præstation tænker; er det nu

Jette Christensen og
Jørgen Carlsund i
»Træ«

Da Marie Lalander i oktober 1983 havde premiere på sin forestilling, og dermed markerede starten for Corona Danseteater, kunne hun næppe have forudset, at teatret 10 år senere ville være et anset turnerende danseteater med børn og unge som speciale med stort ry i ind- såvel som udland. Men faktum er, at Jørgen Carlsund efter at være blevet kunstnerisk leder dumpede ned i et glubesultent hul med sin forestilling »Dans Tolo« for de 3-8 årige. Kendetegnet for Corona (og Jørgen Carlsund) blev nu en gymnastisk/akrobatisk dansestil til levende musik, som blev integreret i forestillingen. Sammen stil gik igen i de senere produktioner med »Spejl« (2-5 år), »Heavy« (13 år og op) og nu senest med »Træ« (6-10 år), som er blevet døbt jubilæumsforestilling.

jeg skal klappe. Så er det sport, på samme linie som isdans. Hvis publikum mærker teknikken, så dræber det oplevelsen. Når en danser kikser et trin, så er hele præstationen ligegyldig. Teknik er til øvelokalet.

EN GOD HISTORIE

Vores forestillinger kendetegnes nok som mere dramatiske end dansante. For mig

bliver selve trinsproget mere og mere ligegyldigt, jeg har ingen ambitioner om at opfinde et nyt trin, men om at fortælle en god historie med det jeg kan, nemlig dansen.

Mikala Lage mener selv hun er et resultat af danseren Bodil Genkels undervisning, Eske Holms inspiration og en grænseløs tro på eksperimentet, som mangeårige koreograf på Dr. Dante teatret i

Allerød. Hun mener, at barndommen i danseskolen Bjarnov på Frederiksberg udover professionalisme og sikkerhed har givet hende en fandenivoldsk indstilling til snobberiet i den moderne dans.

Hun vil prøve det hele. Hun vil danse og koreografere danseforestillinger, men også, hvis muligheden er der, lave koreografi til showdans

eller revy.

Det skal under alle omstændigheder være let og tilgængeligt, så også et nyt uprøvet publikum kan være med. Og det må også gerne være sjovt.

KROPPENS TEATER

Corona danseteater er sjovt - og så er det for børn. Danse-

teatret har koncentreret sig om at lave dans for børn i alle aldre, og i år fejrer Corona ti års jubilæum.

Kroppens sprog er umiddelbart forståeligt. Det kræver ingen indlæring, intet terperi af grammatik og gloser, af bøjninger og uregelmæssige verber, har Coronas idémand Jørgen Carlsund sagt i den forbindelse.

Kroppens sprog er umiddelbart og ubevidst, og kommer derfor før ordet, der skal igennem bevidsthedens træge maskineri, før det kommer til udtryk. Danseteater er kroppens teater, og derfor ganske nær ved de ubevidste, almenmenneskelige erfaringer vi kalder myterne: som er alt teaters grundsten.

Coronas nye forestilling, »Træ«, er finurligt bygget op som et eventyr, bevidst om at publikummet på 6-10 år er med og de voksne også får foræret nogle ekstra oplevelser undervejs.

Den nu seks-årige ridser kontant problemstillingen op efter forestillingen.

Igen er det en dybt koncentreret teatergænger, der har siddet ved min side. Hun har suget den poetisk forenklede verden af væsener til sig i deres tro skyldige forsøg på tilnærmelser, de indbyrdes misforståelser og deres hårdprøvede erfaringer, der ender med sammenhold.

De blev uvenner, fordi de ikke kendte hinanden. Han var doven og ville bare kløs. Hun ville finde skatten. Da hun havde fundet planten blev de venner, lyder referatet. Og så at det var godt. Mærkeligt godt, fordi de ikke sagde noget. Men det var også sjovt.

TA SELV TEATER

Da Flemming Flindt præsenterede Karen Blixens livsaldre med hver sin danser i balletten »Lucifers datter«, ville moderen her jo forklare sit barn, hvordan det hang sammen.

Men forklaringen om, at én dame var tre dansere, blev viftet af. Det havde ingen betydning for oplevelsen af dansen.

En danseforestilling, om den så henvender sig til børn eller voksne, skal serveres som ta` selv-teater. Hver tilskuer til en dans kan forstå og fordøje de enkeltheder, som deres erfaring, fantasi kan kapere, og der er ikke brug for belærende vejledning undervejs.

Masser af børneteater og krydret med et par velvalgte besøg på teaterbænkene i de voksnes teatre kan gøre et barn åbent og forventningsfuldt overfor hvad teatret vil bringe fremover af anderledes oplevelser.

Iben Danielsen er journalist

Festival 94 i Assens, Glamsbjerg, Hårby, Tommerup, Vissenbjerg og Årup

AFTRYK PÅ KULTURLIVET

Portræt af årets festivalområde

Af Bent Damsbo

En af de mange charmerende ting ved børneteaterfestivalen er, at den kommer rundt i landet – hvert år et nyt sted. Fra det barske Vestjylland til den pulserende by Aalborg, og nu i år til det frodige Vestfyn – eller måske snarere Sydvestfyn. I hvert fald udgør de seks kommuner – Assens, Glamsbjerg, Hårby, Tommerup, Vissenbjerg og Årup – der er gået sammen med Fyns Amt om festivalen, det sydvestlige hjørne af Fyn.

At her er frodigt, kan enhver overbevise sig om ved at se på landskabet langs vejene, men hvad med kulturen og børnekulturen?

Assens er en lille, hyggelig købstad med ca. 10.000 indbyggere, og de øvrige kommuner er udprægede landkommuner med 5-7.000 indbyggere. Det sætter nogle naturlige grænser – økonomisk og publikumsmæssigt – for udbudet af f.eks. musik og teater, men kulturfattige føler vi os ikke.

På musikområdet er der livlig aktivitet i kraft af bl.a. kommunernes musikskoler, der arbejder tæt sammen, og diverse børnekor og -orkestre. For de voksne findes flere musikaftenskoler samt kor og orkestre. At der også er et professionelt musiktilbud sørger f.eks. flere kommuner for, idet de arrangerer koncerter – symfoniorkesterkoncerter, kirkekoncerter, solistoptræden osv. I en årrække har Vestfyns Musiske Selskab desuden hver sommer arrangeret en række professionelle kammermusikalske koncerter på Krengerup Slot ved Glamsbjerg.

PÅ HAT MED AMATØRERNE

På teaterområdet er der også mange aktive i bl.a. amatørteatret »Spilledåsen« i

Vestfyns Hjemstavnsgrd. Museum for egnens bonde- og landsbykultur

Assens og »Hårby Amatør Teater« – HAT – der nu også har en børnegruppe – »Kasketterne«. På Frøbjerg Bavneshøj spilles hver sommer en stort anlagt musical med flere hundrede aktive, heraf mang børn, og tusindvis af publikummer. I Vissen-

bjerg har man fornylig haft en balletuge, hvor en masse børn deltog, og i Glamsbjerg afvikles hvert år »Børnenes Dag«, hvor der foruden teater og cirkus er en masse andre aktiviteter – alt sammen på børnenes præmisser.

Vestfyn har også et godt

udbud af professionelt voksent teater i kraft af Vestfyns Teaterforening med spillested i Glamsbjerg. Den kommende 7. sæson kommer til at bestå af en bred vifte af otte forskellige forestillinger – fra Rimfaxes »Fyrtøjet« over Nyt Dansk Danseaters

»Tanne« til Jørgen Blaksted Turneen og Det Kongelige Teater. Foruden abonnementsforestillingerne arrangeres ungdomsforestillinger, og i kraft af et tilskud fra Glamsbjerg Kommune nogle børneteaterforestillinger. Teaterforeningens samlede billetsalg kommer således op på knap 4.000 pr. år.

Hovedparten af børneteaterforestillingerne i området arrangeres dog af skoler, institutioner og biblioteker i alle seks kommuner. Det drejer sig dels om turnerende

børneteater og dels ture til de stationære scener i Odense.

VARIGT PRÆG

Dette er ikke nogen komplet liste over de kulturelle tilbud i vores kommuner, men nogle væsentlige aktiviteter, der kan underbygge min påstand om, at vi ikke er kulturfattige. Det er således heller ikke et teaterfremmed publikum, vi har lokalt, men det er som bekendt ikke nemt at få for meget teater. Vi glæder os derfor meget til Festival 94, der virkelig vil præge så lille et område som vores – ikke blot fra 17. til 24. april 94, men sikkert også i tiden, ja årene, fremover.

Dette i kraft af, at politikerne forhåbentlig får lyst til at bevilge flere penge til børneteater, og at skoler, institutioner osv. får lyst til at arrangere mere børneteater. Hvis det sker, har børneteaterfestivalen for alvor »sat et aftryk« i de seks festivalkommuner – et aftryk, som gør det endnu bedre at være barn (og voksen) på landet.

Om det var det, eller noget helt andet politikerne tænkte på, da de blev præsenteret for den gode ide – Festival 94 på Vestfyn – vides ikke. Lykkeligt og flot er det imidlertid, at hele seks små kommuner kan finde sammen om dette kæmpearrangement, som forhåbentlig bliver til glæde ikke blot for lokalbefolkningen, men også de mange tilreisende og teatrene.

Bent Damsbo er formand for Vestfyns Teaterkreds

Hvert år afholdes der »Børnenes Dag« i Glamsbjerg

OVERNATNING UNDER FESTIVAL 94

Weekendarrangementet i forbindelse med årets store børne- og ungdomsteaterfestival på Vestfyn afvikles i Glamsbjerg.

Hvis man vil have hjælp til at finde overnatningsmuligheder, tilbyder Assens Turistbureau deres assistance:

ASSENS TURISTBUREAU
Ladegårdsgade 7, 5610 Assens
Tlf. 64 71 20 31 . Fax 64 71 49 31

BRUGERKONFERENCE

Under den provokerende titel: »Kan man overhovedet lave kunst for børn?« vil årets brugerkonference blive afviklet i forbindelse med årets store børne- og ungdomsteaterfestival på Vestfyn.

I programmet indgår bl.a. Jomfru Ane Teatrets meget roste forestilling, »Den lille prins af Hamlet«, ligesom oplægsholdere som børnefilmkonsulent Per Nielsen, forfatter Thorstein Thomsen og musikeren

Kai Steensgaard m.fl. vil bidrage til dagens diskussioner omkring temaet.

Arrangør er Teatercentrum, Børneteater-sammenslutningen og Dansk ASSITEJ – og tilmelding til brugerkonferencen, der finder sted fredag den 22. april fra kl. 9-16 på Vissenbjerg Storkro, Søndervej 30, Vissenbjerg, skal indsendes til Teatercentrum senest 5. april via vedstående kupon.

TILMELDINGSBLANKET (indsendes til TEATERCENTRUM senest d. 5/4 1994)

Navn:

Tlf.:

Organisation:

Adresse:

(hvortil materiale skal sendes)

Postnr.:

By

Deltagerafgift kr. 350 (inkl. frokost og kaffe) er indbetalt pr. check ☐ pr. giro ☐ til TEATERCENTRUM, Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K.
Tlf. 33 15 69 00. Giro 5 18 46 73.

VELKOMMEN TIL FESTIVAL 94 - TEATER FOR BØRN OG UNGE 17. - 24. APRIL 1994 PÅ VESTFYN

TEATERCENTRUM I DANMARK inviterer for 24. gang til festival.
Som altid et overdådigt udbud af forestillinger for børn og unge.
Mere end 100 forskellige forestillinger fra 70 teatre - omkring 400 opførelser.
Læs om forestillingerne på midtersiderne i dette indstik

■ FESTIVALSEKRETARIAT

TEATERCENTRUM indretter festivalsekretariat i Skovpavillonen i Assens.
Sekretariatet er åbent hver dag i dagene 15. - 22. april fra kl. 9 - 20.
Telefon: 64 71 40 74.
Adressen er: Festivalsekretariatet
Skovpavillonen
Skovvej, 5610 Assens

■ OFFENTLIGE FORESTILLINGER MANDAG - FREDAG

I alle seks festivalkommuner er der - udover forestillingerne på skoler og institutioner - en række offentlige forestillinger.
Program for de offentlige forestillinger fås på bibliotekerne eller fra TEATERCENTRUM.
Ring - allerede fra 28. marts - på 64 71 40 74 - for bestilling af billetter.

■ WEEKEND-ARRANGEMENT I GLAMSBJERG

Det store weekend-arrangement 23. og 24. april finder sted i Glamsbjerg - læs mere om dette på bagsiden af indstikket.

■ BRUGERKONFERENCE FREDAG

Fredag d. 22. april afholdes brugerkonference fra 9 - 16 på Vissenbjerg Storkro
Brugerkonferencens tema er i år »Kan man overhovedet lavet kunst for børn?«
Tilmelding til TEATERCENTRUM senest 5. april - se kupon i BØRNETEATERAVISEN.
Pris pr. deltager: 350,- kr.

■ DET ER GRATIS:

Der er gratis adgang til festivalens forestillinger (men man skal have billet). Alt er på forhånd betalt.

■ HVEM BETALER:

Festivalen finansieres af tilskud fra Assens, Glamsbjerg, Haarby, Tommerup, Vissenbjerg og Aarup Kommuner, Fyns Amt og Kulturministeriet.

De nordiske gæstespil gennemføres med tilskud fra Nordisk Kulturfond og Teater og Dans i Norden.

Desuden har festivalen modtaget særtilskud fra Teaterrådet og DANIDA.

festival 94

* Nye forestillinger

FRA CA. 1 1/2 ÅR

Gro Teatret

*Rejsen - en billedfantasi om elementerne **

Alder: 1 1/2-4/3-6 år. Var.: 45 min.

William putter Vilso i den lille seng ved den store bog. Han har feber og vil bare sove. Men drømme vil drømmes - og noget drømmer kun om at møde Vilso.

»Rejsen« fortæller i billeder, musik og lys om elementerne ild, vand, luft og jord.

Kasketeatret

Solens land

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

På scenen står et tomt vindue. Genem lyd, sang og bevægelse vises døgnets cyklus i en række enkle billeder. Vinduet åbnes ud til solen, og dagligdagens gøremål med blomstervanding og rengøring glider umærkeligt over i en fantasiverden, hvor enkle og kendte ting bliver levende.

Teaterselskabet Kærren

Den syngende dreng

Alder: 2-6 år. Var.: 30 min.

I Brasilien lever over 25 mio. gadebørn under ufatteligt svære vilkår. De udviser imidlertid en fantastisk evne til med deres fantasi at kunne gøre en masse ud af ingenting.

Egnsteatret i Københavneren

Den syngende have

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Ved hjælp af bevægelser, lyde og etnisk inspireret sang, skabes en have. Haven er et besjælet rum, en hel verden, hvor alt har stemme og karakter.

Egnsteatret i Københavneren

Syng fugl syng

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Holger elsker fuglesang, men hans fuglebur er tomt. »Han var ved at børste tænder, da vi kom. Han blev glad for at se os. Så skulle han skrælle gulerødder. Der var én, der spurgte, hvorfor fugleburet var tomt. »Uha. Det er en længere historie!« Men han fortalte den. Historien om fuglen, der sang så smukt.»

Teatret Lampe

Hesten, havet og himlen

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

En hvid hest drager ud i sit lille land mod nord for at finde ud af, hvor den gode fugl flyver hen om efteråret. Den spørger alle den møder, men ingen ved besked. Om foråret kommer en fremmed hest sejlede med et stort skib. Måske kender den svaret...

Teatret Lampe

*Av for katten **

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Hun er ude at gå med sin røde mappe. Men pludselig vil mappen en anden vej, og hun må følge med, selv om hun ikke har tid. Væk fra fortovet, helt ud i skoven.

Her lukker hun mappen op, og blandt alle sine sædvanlige sager finder hun to ting, hun ikke vidste hun havde. Et æg og et blødt, katteagtigt dyrevæsen, der kan tale og fortælle, hvorfor hun netop skulle den vej i dag.

Teatret Månegøgl

*Elverklokken **

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Pyt og Skidt Pyt sidder i skoven. De hører lyden fra en klokke langt væk. Det er så smuk en lyd, at de beslutter sig til at finde klokken. På deres vej gennem skoven kommer de til de store høje. Højen åbner sig. Her møder de trolde, elverkongen og elverpiger, som alle viser dem vej til klokken med den smukke lyd.

Musikteatergruppen

Rivegildet

*Fugl som ikke kunne flyve **

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Om Fugl, som elsker at hygge sig i sin rede. Fugl kan ikke flyve, men opdager det først, da han får besøg af den gamle kone og gerne vil hjælpe hende.

Teater 83

Min billedbog

Alder: 1 1/2-4 år. Var. 30 min.

Alle børn elsker at kigge i bøger og få fortalt historier.

Men tænk nu, hvis der fandtes en bog, der kunne gøre sig så stor, at man kunne gå ind i den og selv være med i historierne.

Teaterklanen

En lille larvelyd

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Eva er ked af det. Træet skal fældes. Hun sætter blade på træet, for så er det nemlig sommer, og om sommeren fælder man da ikke træer? Arthur skal gøre rent. Han synger en efterårssang og blæser alle æblerne ned, og Sven - den dumme larve - har spist det bedste!

Thorkild Demuth's teater

*Hvor er min stråhat **

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Forestillingen handler om et lille ukendt dyr, der forfærdelig gerne vil vide, hvad det er for et dyr. Det lille ukendte dyr møder et andet lille ukendt dyr, og alt ender i fryd og gammen.

Vester 60

Li'som vejret

Alder: 1 1/2-4 år. Var.: 30 min.

Arbejdet kalder. Med energi og glæde kaster Vicky sig over dagens dont. Der er nok at tage fat på, men tingene står i vejen, eller går Vicky i vejen for sig selv og sin vandspand? Lydene fylder rummet. Vicky slipper kost og spand og lytter sammen med børnene.

FRA CA. 3 ÅR

Teatergruppen Batida

*Aben Osvald **

Alder: 3-7 år. Var.: 50 min.

En musikalsk forestilling der bygger på Egon Mathiesens kendte børnebog.

Bjørneteateret

*Nattens drømme **

Alder: 3-8 år. Var.: 50 min.

Om barnet, der bliver lagt i seng om aftenen, mens månen lyser ind gennem det lille vindue i barneværelset. I månens lys begynder legetøjet på gulvet at leve, dukkerne begynder at bevæge sig, og den listige ræv kommer forbi og fortæller kloge ting (synes den i hvert fald selv). Og det er barnet i sengen, som sover og drømmer hele historien.

Børneteateret Bløb

Er der børn i voksne

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Om den meget voksne Gubbe Svendsen, der har alt for travlt med at regne den ud på sin regnemaskine, så han kan købe flere og flere ting. Men så flytter de to trolde dukker Tim og Tom ind i Gubbe Svendsens hus! De er fulde af troldekraft og synes, at nu skal det være slut med alt det alvorlige.

Børneteateret Bløb

*Orla vær **

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Kun fantasien kan sætte grænser! Eller er det virkeligheden? »Vise-Verden« Sigvald Siggesjosk Stankelben ved ikke hvem eller hvad der sætter grænser for hvad han oplever. Er virkeligheden for ham fantasi? Eller er det omvendt?

Børneteateret

*Den stårhøje hund 2 **

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Nye historier om den ikke helt almindelige hund.

Det ripensiske Teaterselskab

Tandem

Alder: 3-8 år. Var.: 45 år.

Det ripensiske Teaterselskab

Ingenting

Alder: 4-8 år. Var.: 45 min.

Børneteateret Filuren

*Dodis dagbog **

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

Dorothea von Tastenskjold - også kaldet Dodi - lukker op for sin tykke dagbog. Her er historier, som hun er nødt til at fortælle, historier hun gerne fortæller - og historier hun nødtigt fortæller. Hun har en masse ting på sine hylder - og i sit hovede - og en mand med musik i, som følger hende overalt. Er det familie? Tænker han hendes tanker? Hvem er han? Og hvem er hun?

Egnsteatret Gruppe 38

*En lille sonate **

Alder: 3-7 år. Var.: 40 min.

De havde noget ganske særligt. En ladbil og et hønsehus, kartofler, porrer og ting i ærmet. Herluf og Frøde spillede musik, så det gøs af spænd-

ing og spruttede af fest. Petra fortalte eventyr. I ved, de historier, der var noget ved. De, der var spændende og farlige og endte godt, men først efter de var gået så grueligt meget igenem.

2 x Hovgaard

Pandekagekagen

Alder: 3-9 år. Var.: 60 min.

Peddersen skal fejre én af Findus' tre årlige fødselsdage. Derfor skal der bages en pandekagekage! Men - der er inge mel, cyklen er punkteret, nøglen til værkstedet ligger på bunden af brønden - hva' nu? En dramatisering af Sven Nordqvist's bog.

Jako Bole teatret

*Lige på grænsen **

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

To naboer hygger sig sammen. De drikker kaffe og leger. De hjælper hinanden med alt. Lige indtil den dag, hvor der vokser en blomst op lige midt på den usynlige grænse mellem dem. Nu fyldes deres forhold med had og jalousi, for ... hvis er blomsten? Hegn og mure skyder op. Der trækkes grænser på kryds og tværs.

Jytte Abildstrøms teater

*Vilde blomster **

Alder: 3-7 år. Var.: 45 min.

Gamle spændende ting og overlevede fortællinger er blevet rystet sammen i sceneriernes gemmer. Der pustes nyt liv i det hele, når lyset dæmpes, og historierne tager form, som de har gjort det i årtusinder.

Kabugi Børneteater

*Smid det ud Hans **

Alder: 3-9 år. Var.: 35 min.

Under en fluejagt kommer Hans til at lave uorden i sine ting. Midt i rodet finder han to skikkelser, som han

McFetrich dukketeater

Dyrene fortæller

Alder: 3-10 år. Var.: 40 min.

Først kommer ræven ind og fortæller, hvilken herlig dag det er. Han ligger og iagttager dyrene, efterhånden som de dukker op. Haren, skovskaden, spætten, skovsneglen og mange andre dyr.

New Now Dancers

*Den er min **

Alder: 3-9 år. Var.: 35 min.

En livlig og udtryksfuld danseleg om børns forhold til deres yndlingslegetøj - og om hvad der sker, når man »låner« fra hinanden uden at spørge. Før forestillingen involveres børnene i leg på scenen med de tre dansere og legetøjet. Børnene er velkomne til at tage deres egne instrumenter med og være med til at lave musik til forestillingen.

Paraplyteatret

Trafiklys gælder ikke for ænder

Alder: 4-8 år. Var.: 80 min.

Hans chef siger, at han kun må have en meget lille nysgerrighed, og at han må ikke tage den med på arbejde. I dag har han alligevel taget sin nysgerrighed med, i et lille bur om halsen, og chefen er endnu ikke kommet. Nysgerrigheden, som er lidt usynlig, stikker af, og måske bliver alting både smukkere og mere spændende end ellers.

Dukketeatret Pin Pon

*Den rejsende kartoffel **

Alder: 3-8 år. Var.: 45 min.

»Der var engang, der ikke fandtes kartofler her i landet. Så det var et kedeligt måltid uden sovs og kartofler«, sagde mormor, mens hun fortalte Martin om Columbus' rejse til Amerika. Mormor sagde godnat og slukkede lyset, og Martin puttede sig

dukketeater

*Lille Claus og Store Claus **

Alder: 4-12 år. Var.: 45 min.

Dukketeaterfortolkning af H. C. Andersen's eventyr.

Musikteatret Undergrunden

Askepot

Alder: 4-10 år. Var.: 40 min.

Denne version af Askepot er en sammensmeltning af to komponisters værker: Rossini og Massenet - og bearbejdet for børn af Undergrunden.

Vendsyssel Egnsteater

*Peter Pedal **

Alder: 3-8 år. Var.: 50 min.

Peter Pedal er en abe - en abe fra Afrika - en abe, der er lidt for nysgerrig. Vi følger bl.a. Peter på skibet væk fra Afrika sammen med Manden med Den Gule Hat - i spaghettigrigden i restaurantens køkken - og som vinduespudder i højhuset.

Vester 60

*Skattejagt **

Alder: 4-9 år. Var.: 45 min.

Nora og Ninette er meget forskellige. Så forskellige, at de ikke kan holde hinanden ud. Derfor tager de ud at rejse, hver for sig - tror de. Det kaster dem ud i en spændende og hæsblæsende skattejagt, hvor de mest utrolige hændelser afløser hinanden. »Skattejagt« er historien om at finde noget andet end det man tror man søger.

FRA CA. 7 ÅR

Teatret Artibus

Rejsen til Danmark

Alder: 9-13 år. Var.: 40 min.

Pjotr er kommet fra Jugoslavien med sine forældre. Han troede, de skulle på ferie, men nu opdager han, at de er flygtet - måske for altid. Pjotrs lille-søster blev skudt af fjenden, og hans bror er blevet tilbage og kæmper som en helt - mener Pjotr. Men så opdager han, at hans bror var en del af det angreb, der kostede søsteren livet...

Baggårdsteatret

Ved siden af...

Alder: 7-11 år. Var.: 50 min.

Han bor ved siden af... og han er også lidt ved siden af, synes hun, der bor ved siden af. Hun er helt ved siden af, hende ved siden af, altså hende fra før, synes han, når hun vil blande sig i hans liv, bare fordi han bor ved siden af. »Ved siden af« er en opera. Med musik, sang og dialog kastes der lys over de indre dramaer, der kan ligge bag et enkelt »goddag«.

Teatergruppen Batida

Hunden der spillede trompet

Alder: 7-12 år. Var.: 55 min.

Han er en hund. Vistnok. Og mandens allerbedste ven. Men pigen synes ikke, han er nogen rigtig hund. Nærmest et menneske. Han kan nemlig spille trompet og skrive de smukkeste kærlighedsdigte. Tankevækkende forestilling i en tid, hvor racisme og kulturelt hovmod går som et spøgelse gennem vores egen verden.

Bjørneteateret

*Bjørnen som ikke var **

Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.

Om en bjørn, som går i hi om efteråret og efter en lang vinters søvn vågner op og befinder sig midt i en stor fabrik! Alle, som den støder på, vil have den til at arbejde og påstår, at den slet ikke er en bjørn, men derimod en tosset mand, der trænger til at blive barberet, og som går i pels! Efterhånden begynder den selv at tvivle...

Teaterværkstedet Den blå Hest

Hvor har du været så længe

Alder: Fra 9 år. Var.: 45 min.

Forestillingen er en genoplivning af gamle danske folkeviser, sange, skikke og ritualer, som efterhånden er ved at glide ud af vores kulturelle bevidsthed.

Teaterværkstedet Den blå Hest

*To sider af samme sag **

Alder: 5-8 år. Var.: 45 min.

Et kinesisk eventyr inspireret af Bjarne Reuter's fortælling »Da solen skulle sælges«. Historien handler om en begærlig kejser, som er parat til at forære sin datter bort for at eje hele verden. Eventyret fortælles af et tvillingepar, to omrejsende historiefortællere, som tilføjer historien en dobbelthet - og forvekslinger bliver

uundgæelige.

Comedievognen

*Alice i Eventyrland **

Alder: Fra 10 år. Var.: 70 min.

Dramatisering af Lewis Carroll's klassiske eventyr. Her bliver det fortalt som en moderne beretning om et pigebarn, der står ved begyndelsen sit sit voksenliv. De fantastiske skikkelser, Alice møder på sin rejse, beholder dog stadig deres arketyriske præg.

Comedievognen

*Dinner Transportable **

Alder: Fra 9 år. Var.: 50 min.

Endnu en familieforestilling med det klassiske komikerpar Milan og Oli. Et lille »mad-ud-af-huset« firma, der i kampen for at overleve, tilbyder pakkedagene: mad, servering og underholdning på højt plan.

Corona Danseateater

*Træ **

Alder: 6-10 år. Var.: 45 min.

Om to slags mennesker - de bor i et træ. Den ene er i harmoni med sin omverden og naturen; han er måske lidt indadvendt, lidt sig-selv-nok - og ganske tilfreds med sin tilværelse. Den anden er nysgerrig, fuld af ideer og initiativ, altid klar til en ny forretning, et nyt projekt. Hun vil gerne udvide sin tilværelse, prøve nyt, ekspandere.

Teatret Fair Play

Blik og Bach

Alder: Fra 9 år. Var.: 60 min.

Der skal egentlig være koncert. Netop her - netop nu. Det vil sige... Rørene i gulvet skal og må repareres. Netop her - netop nu. Nå, hva' så - koncert eller rørarbejde? Begge dele - og på samme tid. To verdener, to vidt forskellige opgaver, kjolesæt og kedeldragt - Blik og Bach.

Teatret Fair Play

*Pow Wow **

Alder: 7-9 år. Var.: 90 min.

Mr. Tex rejste rundt med »Sorte Ørne Show« til skoler i hele landet. Han er ud af gammel nybyggerlægt og er stolt af det. Han ser det som en vigtig opgave at fortælle om, hvordan det var, dengang hans familie kom til Amerika, hvordan de blev modtaget af indianerne. Derfor har han en indianer i bur, som et eksempel på »de vilde«, de overfaldt og udplyndrede nybyggerne.

Børneteateret Filuren

*Historien om den lille onkel **

Alder: Fra 5 år. Var.: 50 min.

Den lille onkel sidder alene på sin trappe. Ingen kan lide ham, og han er meget ensom. En hund dukker op, og nu får den lille onkels liv mening. Han bliver gode venner med hunden. En lille pige dukker op og bliver også ven med hunden. Den lille onkel er fortvivlet - hans verden er ved at bryde sammen. Indtil han opdager, at man da sagtens kan sidde tre sammen på den samme trappe.

Teatergruppen Gadesjakkert

Den tro ridder

Alder: 9-13 år. Var.: 50 min.

Den sagnomspundne Kong Arthur har igen begivet sig ud på et af sine utallige eventyr. Han farer vild i skoven og overnatter hos den trolddomskyndige Sorte Ridder. En musikalsk forestilling om kampen mellem det gode og det onde.

Teatergruppen Gadesjakkert

*Med far for livet **

Alder: 10-13 år. Var.: 50 min.

Bilen kommer ind i skolegården med larmende musik. Tre mænd i absurde roller springer ud og drager publikum til gymnastiksalen. I billeder, med ord og svingende rytmer fortæller de om deres liv som sønner, om fædre, der glemte at lege, om børn der har svært ved at spørge, om voksne der gerne vil...

Holbæk Egnsteater

*Tyvekægten **

Alder: 8-13 år. Var.: 90 min.

Hans, som er søn af en afdød rakkerkarl og Poul, der bor på præstegården hos sin onkel, mødes en kold decemberdag i slutningen af forrige århundrede. Der i porten til fremskridtets tidsalder, sværger de hinanden evigt venskab. Vi følger drengene gennem barndommens lykkelige narrestreger, frem til ungdommens kamp for at finde sig selv.

Jakob Mendels teater
Bjergbestigeren *
Alder: 7-12 år. Var.: 50 min.
Det handler om historier! At se historier - at fortælle dem. At bestige bjerge!
Hr. Kurt er en pæn mand - klædt i en rummelig habit. Tidligere Bankmand med mappe og indhold. Henriksen er musiker med pose og sten. Begge lidt ved siden af, men lige her.

Jomfru Ane teatret
Den lille prins af Danmark *
Alder: 6-12 år. Var.: 65 min.
På Kronborg Slot går Prins Hamlet som er otte år og håber på, at hans far kongen snart vender hjem fra krigen mod Norge. En dag, da Hamlet leger på slottet, kommer han til at overhøre en samtale mellem sin onkel Claudius og rådgiveren Polonius, hvor de planlægger at myrde hans far, kongen. Hamlet må bære alene på denne forfærdelige hemmelighed...

Kaskadeteatret
Hybenkrigen *
Alder: 6-12 år. Var.: 60 min.
Clara har en salgsvogn på markedet. En dag møder hun sin barndomsveninde Nora. På trods af, at de kom fra vidt forskellige hjem, tilbragte de dagene sammen. De sloges med naboungerne, drillede viceværtene, gik på æblerov ... På grund af en konflikt har de ikke set hinanden i mange år. På godt og ondt går de på opdagelse i minderne; morsomme og smertefulde.

Egnsteatret i Københavneren
Sorteper *
Alder: Fra 10 år. Var.: 50 min.
Hvad er værst - at gøre andre til Sorteper, eller blive Sorteper selv? Kan det ligefrem være sjovt at blive Sorteper? Hvordan snyder man, uden at blive afsløret. Hvad gør man, hvis man alligevel bliver afsløret? Er det sjovt at lege »Ta' den lort og lad den vandre...«?

Det lille Turnéteater
Odysseus *
Alder: Fra 6 år. Var.: 40 min.
Forestillingen tager sit udgangspunkt i Homer's fortælling om den græske helt og hans lange og farefulde rejse hjem.

Det lille Turnéteater
Sindbad Søfareren
Alder: Fra 6 år. Var.: 40 min.
Baseret på fortællingen fra 1001 nats eventyr om Sindbads syv utrolige, fantastiske sørejser.
På rejsen i det ukendte bliver Sindbad bl.a. fanget af den menneskeædende kæmpe, som han kun undslipper med nød og næppe. Senere binder han sig fast til benet af Kæmpefuglen Rok, der flyver ham til Diamantdalen...

Teatergruppen Mariehønen
Tøsedrengen
Alder: 8-14 år. Var.: 50 min.
Om tre venner og en forrygende sommerferie. Rørholt er en bølge, ingen tvivl om det. Men hvorfor skulle han lige høre, at Palle havde fået bank af en pige? »Du er en tøsedreng«, håner Rørholt. »Enten får du tæsk, eller også møder du i pigetøj efter sommerferien«. De styrer hinanden ud af barndommens land og ind i ungdommens boksering...

Mister Jones
Dracula *
Alder: 10-15 år. Var.: 60 min.
Århundredernes uhyre, den blodsugende ubarmhjertige Dracula, inviterer den unge engelske sagførerfuldmægtig Jonathan Harker til sin borg i Karpaternes indre. I mødet med den fremmede kultur udsættes Jonathan for adskillige gyselige og barokke prøvelser.

Teatret Møllen
Manden der faldt ned fra himlen *
Alder: Fra 6 år. Var.: 45 min.
En duo - to musikere - er igang med at øve sig. Velkendte toner fylder rummet. Suppe, steg og is. Ikke alt er på plads - men vi må godt lytte med. Trommeslageren har en historie han gerne vil fortælle - en fra det virkelige liv - om en tysk soldat der døde - dengang der var krig med tyskerne. En historie der udvikler sig til en fantasifuld og fantastisk beretning.

Nørregaard og Reiches teater
Robinson & Crusoe
Alder: Fra 9 år. Var.: 70 min.
To mænd er styrtet i havet med hver

deres flyvemaskine og når efter en lang svømmetur frem til taget af et oversvømmet hus. Det er sidste chance for at overleve.

Teater Patrasket
Filifjonken som troede på katastrofer *
Alder: 5-9 år. Var.: 45 min.
Tove Jansson fortæller om filifjonken, som lever ensomt i et stort øde hus ved havet. Solen skinner, og alt er tilsyneladende idyl. Men filifjonken ved, at katastrofen lurer... Den eneste, hun kan snakke med, er den strenge fru Gafs, som ikke forstår sig på andet end te-selskaber og glacerede kager - allermindst på filifjonker!

Projekt 94
Den jord du gik på *
Alder: 10-14 år. Var.: 80 min.
Verden er i oprud, millioner af mennesker på vandring, på flugt fra krig, sult og overgreb.
Vores verden bliver aldrig den samme igen - det ved vi. Men hvad bliver den så? - Og hvad sker der med de millioner, der nu er børn, men engang bliver dem, der skal bestemme over verden. Forestillingen følger seks børn på flugt fra deres liv - på flugt til alle tider, på alle kontinenter.

Teatret »Projekt«
Hvem skal trøste Knyttten *
Alder: 5-10 år. Var.: 45 min.
Knyttten sidder ensomt i et ensomt hus, han er bange for nattens lyde og Morrens forfærdelige skrig. Han flygter gennem morgentågen og kommer efter en lang gåtur ned til havet. En flaskepost giver ham et spor at følge, og fuld af mod sejler han afsted for at trøste og blive trøstet.

Refleksion
Broder Sol, søster Måne
Alder: 5-12 år. Var.: 50 min.
En beretning i ord og billeder om Frans af Assisi. En rejse til et andet land - en anden tid.
Vi er i år 1182, hvor Donna Pica, hustru til den rige Pietro di Bernadone, venter sit første barn. Men barnet vil ikke komme til verden. En pilgrim banker på porten og fortæller, at barnet først kan fødes, når moderen flyttes til stalden og lægges på et leje af halm.

Rimfaxe teater
Bassens melodi *
Alder: 6-12 år. Var.: 50 min.
En musikalsk historie om evnen til at opdagde og sanse verden omkring os; høre lydene i alting, se farverne, opfatte eventyrene.

Rimfaxe teater
Fyrtøjet *
Alder: Fra 10 år. Var.: 100 min.
Opera frit efter H. C. Andersen.

Teatro Rio Rose
Himmelmesteren
Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.
Kan man sikre sig mod uønskede gæster? Kan man undgå det uventede? Himmelmesteren er en forestilling om at møde det, man ikke kender eller forventer, om at turde bevæge sig i nye verdener, der bliver åbnet af mennesker, som er anderledes, om at overvinde sin frygt og turde lave om på sine værdier.

Teatro Rio Rose
Mod nord *
Alder: 5-10 år. Var.: 50 min.
En historie følger en anden med retning mod Nord, og figurer, der kommer fra forskellige verdener, finder sig selv følge en linie i et landskab formet af tomhed.
Hvad fortæller man deroppe? Forestillingen er inspireret af samisk og eskimoisk kultur og af deres eventyr.

Silkeborg dukketeater
Den forsvundne blomsterkrone *
Alder: 6-10 år. Var.: 50 min.
En trold stjæler blomsterdronningens krone. Bjørnen Pernille og hunden hr. Hose drager afsted for at finde blomsterkronen, som en drage vogter i en hule!

Børneteateret Skægspire
Kludedukken *
Alder: 7-11 år. Var.: 60 min.
»Nu er du ikke alene, for her har du en, som holder dig med selskab«, sådan siger moderen til drengen, da hun giver ham en kludedukke i julegave. En kludedukke til en dreng? En historie om ensomhed, længsel og kærlighed.

Teater 83
Store Claus mod Lille Claus *
Alder: Fra 10 år. Var.: 45 min.
Igenem 150 år har efterkommere af Store Claus måttet se deres forfader hængt ud som skurk gennem H.C. Andersens version af forholdet mellem Store Claus og Lille Claus. Et tip-tipoldebarn af Store Claus har rejst sag ved Højesteret. Lille Claus' slægt anklages. Man kræver æresoprejsning og millionerstatning. Man anklager Lille Claus for mordet på Store Claus!!!

Theater La Balance
Cordelia *
Alder: 10-15 år. Var.: 90 min.
En fri bearbejdelse af Shakespeare's klassiker »Kong Lear«. En konge nedlægger sin magt og vil fordele rigets provinser mellem sine tre døtre efter hvem der kan forsikre ham om, at hun elsker ham mest. Da hans yngste datter Cordelia nægter at vinde hans gunst med tomme ord, frastøder han hende og viser hende bort.

Thorkild Demuth's teater
Skonnert Andreas *
Alder: 6-10 år. Var.: 45 min.
Frit efter Jørn Birkehølm's bog fortælles om en herlig fyr, som kan lide at fortælle historier og synge og spille. Han er en gammel gøgler, som ikke kan undvære det farende folks flytten fra sted til sted: Som »pensioneret«
gøgler har han lavet en minizigeuner-vogn, som hans søn Oluf bor i, mens han selv helst sover i »Vejrøftens blomstertæppe«.

Vestenvinden
Fars drenge
Alder: 5-13 år. Var.: 50 min.
I Gustavs verden er det sagen at være et mandfolk. Det kan være Gustavs far nikke genkendende til. Men da Gustav sætter sin far på en prøve, må han som en anden Don Quixote kæmpe mod vindmøller for at forsvare familiens ære. »Fars drenge«
er en forestilling, som med en hel del humor tager fat på manderoller og nærvær i familien - eller mangel på samme.

Teatret Zeppelin
Oliver Twist *
Alder: Fra 7 år. Var.: 120 min.
Vi befinder os midt i 1830'ernes victorianske London, hvor den sociale elendighed skaber en kogende stemning, der syder og bobler af kriminalitet, ulykke og fordærv. Midt i dette inferno havner den forældreløse dreng Oliver Twist, som efter et opgør på børnehjemmet er på flugt fra myndighederne.

Æventyr-operaen
Tornerose *
Alder: 7-12 år. Var.: 45 min.
Børneopera, hvor den gennemgående figur er en frø, og den onde fe en høj tenor, men hvor man også møder et rigtigt hof, og en Tornerose, der drømmer om at bryde ud af forældrenes overbeskyttende omsorg. Kort sagt: det kendte eventyr på en ny måde.

FRA CA. 13 ÅR

Teatret Artibus
Miraklernes tid *
Alder: 11-14 år. Var.: 50 min.
Dennis er utilfreds med tilværelsen. Hans mor er altid sur og overpylret og hele tiden bekymret for Dennis. I skolen går det ikke for godt; Dennis har svært ved at koncentrere sig, og lærer Ludvigsen skælder ud. Dennis' bedste ven er glad for den pige Dennis er glædest for, og venen er meget bedre til det med piger. Og så mangler Dennis hår de steder, som er vigtige i hans alder...

Baggårdsteatret
Tom Lærer *
Alder: Fra 15 år. Var.: 60 min.
SUP (Samordningsministeriet vedr. Ungdommen og dens Problemer) har bevilget Baggårdsteatret en række eksperter, som drager ud og informerer om de farer, der truer ethvert ungt menneske i dagens Danmark. Eksperter er de blevet ved at prøve tingene på egen krop: alkoholikere, stofmisbrugere og psykiske tilfælde. Musikalsk forestilling inspireret af Tom Lehrers sange.

Baggårdsteatret
Klar til optagelse *
Alder: Fra 16 år. Var.: 50 min.
John P. mister sit arbejde, konen flyt-

ter, han kommer på bistand. Ender på et kursus, hvor han sammen med Niels J. - social taber og teknik-freak - får lov at producere en video om alt det, hans tanker kredser om: De Fremmede i Danmark. »Klar til optagelse«
er en teaterforestilling, hvor publikum er »live«
publikum i studiet til video-optagelsen á la Højlands Forsamlingshus.

Corona danseateater
Heavy
Alder: Fra 13 år. Var.: 55 min.
Heavy er ikke kun en hårdtslående form for fundamental rock. Heavy er også udtryk for rockidolets selvikre attitude. Heavy fortæller med krop og musik om forsøget på at finde en voksen identitet. Egentlig burde det være så enkelt - at finde en sød pige, ta' hende med til koncert, og la' sig ta' med, kysse hinanden i gadedøren...

Dansk Rakkerpak
Hvad kan jeg blive *
Alder: Fra 14 år. Var.: 70 min.
De unge orienteres om uddannelsesmuligheder, krav, økonomi, lovgivning o.s.v. - men bag vejlederens skrårige udsagn og prognoser arbejder en verden i stadig forandring, hvilket skaber problemer for »eksperter«, idet hans råd baseres på fortidens erfaringer og praksis. Forestillingen er faktuel, indeholder opbyggelig morale og formidles på en sjælden grovmotorisk facon.

Teatret Fair Play
Min mors datter *
Alder: Fra 12 år. Var.: 75 min.
Barndommen: Den lykkeligste tid i vore liv! Hvor stor en del af barndommen husker vi - og hvor stor en del vælger vi at fortrænge? »Min mors datter«
fortæller om en kvindes barndom og kampen for at forstå, hvad der egentlig skete. -Hvorfor fik de mig? -Hvorfor er min mor altid vred? -Elsker min far mig? -Er det min skyld? -Hvad gjorde jeg forkert?

Teatergruppen Gadesjakket
Den rene vare *
Alder: Fra 13 år. Var.: 30 min.
»Jeg har lovet at komme her og fortælle jer lidt om nogle af de farer, der lurer på jer...Og en af de største farer - ja måske den allerstørste overhovedet - er sex. Sex, jeg siger jer - Fy Føj!«
Sådan starter Gadesjakkets trofaste rengøringskone Herdis sit show om sex i sikkert samarbejde med det forhåndenværende publikum.

Holbæk Egnsteater
Kaos - Here We Come *
Alder: 13-16 år. Var.: 55 min.
Forestillingen foregår inde i hovedet på Martin på 17 år. Martin er som de fleste, temmelig forvirret, forelsket og på jagt efter sin egen personlighed. Det handler om at være splittet mellem fornuft og følelser, om at diskutere med sig selv, at føle sig delt mellem to stærke kræfter: mit jeg og mit mig.

Jako Bole teatret
Beskyttelsesrum må ikke bruges til opbevaring
Alder: Fra 13 år. Var.: 70 min.
En forestilling om de, der kalder sig selv for danskere, og om dem, danskerne kalder for fremmede. Det er en forestilling om 1990'erne, en tid, hvor verden forandres og hvor stadig flere fremmede vil komme til Danmark. Det er en forestilling om fordomme, konfrontationer og kulturelle forskelligheder.

Jomfru Ane teatret
Rødhætte for tøser over 14 *
Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
Efter mørkrets frembrud - alene hjemme på pigeværelset - kommer lommeligten og bogen frem. Den som

mor har gemt bagerst på reolen pakket ind i avispapir, fordi det er stærke sager for små piger. Hvordan er det, det hele hænger sammen? Skal man vælge Ulven eller Jægeren? Og hvem er Ermelin? En uskyldig sexkomedie af Cordulia Nossek.

Kaskadeteatret
Historien om et lejemord *
Alder: Fra 13 år. Var.: 70 min.
»High risk, high pay jobs only!«
En annonce i magasinet »Soldier of Fortune«
ændrer totalt den unge konstabel Helges hverdag, og kaster ham ud i et mareridt. Annoncen er indrykket af den professionelle soldat Bo. Bo får to forskellige henvendelser på annoncen. Den ene fra en tysk forretningsmand, der ønsker sin kone likvideret, den anden fra Helge, der fejlagtigt tror, at annoncen er et tilbud om arbejde.

Mariposa teatret
Klassefjenden *
Alder: Fra 12 år. Var.: 90 min.
10. Q, klassen der opsamler de elever, som ingen andre klasser gider eller kan have med at gøre. De seks drenge er overladt til sig selv uden lærer og beslutter sig til at afholde »time«
på deres egen facon - i en rå og barsk tone, hvor bandeord, trusler og slag fyger gennem luften. Men når drengene hver for sig holder deres foredrag, åbner de sig for første gang for hinanden og fortæller åbent om deres inderste tanker og følelser.

Egnsteatret Masken
Udflugter *
Alder: Fra 16 år. Var.: 65 min.
Et trafikklammende snefald i Kastrup. Maskinerne løfter sig ikke en meter. Lystavlen med afgangstider er slukket. Kedsomhed. Hov! Lige et øjeblik! En kvinde kommer ind. Det er Beatrice. Og se! Ind ad den anden dør kommer en mand. Det er Mikkel. Vi aner skabens lange finger. De mødes for første gang siden deres skabesvangre ferie i Grækenland sidste sommer.

Mimeteatret og Undergrunden
Mimeoperaen *
Alder: Fra 14 år. Var.: 50 min.
Mime og opera i skøn forening. Bygget på Ravel's opera »Den spanske time«
oplever vi i »Mimeoperaen«, hvordan den smukke operasangerinde forfølges af tre bejlere og hendes ægtemand - alle spillet af en mime-skuespiller, der bl.a. bærer rundt på sig selv i et bornholmerur...?!

Mimeteatret
Mimefilm
Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.

Mimeteatret
Troubleshooter
Alder: Fra 14 år. Var.: 80 min.
Sylvester O. Svendsen er »Troubleshooter«
- en helt af den slags, vi ellers kun kender fra tegneserier. Han er kæk, tapper, har mod, er dristig, coolere end Bogart, mere sexet end James Bond - en mand, som offentlighedens øjne konstant hviler på. Han har blot en enkelt lille fejl - han er dum som en dør!

Teatret Møllen
Anne Frank *
Alder: Fra 12 år. Var.: 80 min.
Anne Frank er en historie skrevet af en jødisk pige på 13 år. Hun har ikke digtet - fundet på, men fortalt om sit eget liv - sin dagligdag - sin mor, sin far og sine søskende - sin første forelskelse, og ...

Paraplyteatret
Nattevågen *
Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
Han ville leve den store kærlighed; han ville lave en revolution. Nu da himlen er revnet og faldet ned på jorden, går de på bare fødder oven på skårene af deres idealer. Og de småfniser.

Teater Patrasket
Nu
Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
En absurd komedie med få ord og udtalt kropssprog. Om tre menneskers ørkesløse venten i en transitthal. Om kontaktbesvær, skjulte drømme og kærlighed i ingenmandsland.

Teatertruppen Replikken
Svinehunden
Alder: Fra 15 år. Var.: 35 min.
Publikum bliver her udsat for en rigtig racist, et gennemført dumt svin. Papir Polle er rejssende i papirvarer,

han sælger hvidt papir til hvide mennesker. Han hader de fremmede så meget, at han ender med at brænde et asylcenter ned.

ricketts dance co.
Organs 1
Alder: 15-18 år. Var.: 45 min.
Om de stereotype roller hos begge køn. Grænserne for det kvindelige og det mandlige bliver nedbrudt - fortalt med en blanding af gru og bittersød humor.

ricketts dance co.
Tre små stykker *
Alder: 15-18 år. Var.: 50 min.
Disse tre stykker rækker fra farverig surrealisme over absurd humor til bevægende fysisk drama. Hvert stykke vises efter en kort introduktion af den kreative proces og de specifikke metoder og betydninger, som koreograf og dansere har benyttet.

Teaterstudio RU
Historier om Odin *
Alder: Fra 12 år. Var.: 60 min.
Walter, det moderne menneske, sammenkæder og fortæller historierne om Odin, den nordiske mytologis øverste gud. I ni dramatiske scener vises Odin egenskaber som krigsgud og dødens gud, men også som visdommens og digterkunstens gud.

Teatret
Den komiske tragedie *
Alder: Fra 15 år. Var.: 90 min.
Hvornår er jeg egentlig mig selv? Ved eksamensbordet? Ved festen med vennerne? Under talen til mormors fødselsdag? Hvor kommer alle de roller fra, som jeg ta'r på mig? I »Den komiske tragedie«
sidder alle rollerne oppe i himlen og ser ned på menneskene, og forsøger at finde de personer, der skal få dem til at leve. En rolle springer ned på jorden og tager livtag med vores skuespiller...

Musikteatret Undergrunden
Tosca *
Alder: Fra 14 år. Var.: 95 min.
Puccinis opera som splatterhistorie, kan man det? Politiske intriger, jalousi, sex-chikane, mord, det hemmelige politis fangekældre, torturscener og højspændt italiensk operamusik ... tør børnene se sådan noget?

Uppercut danseateater
Outsider *
Alder: Fra 12 år. Var.: 45 min.
»Outsider«
handler om, hvordan man ofte ikke passer ind i systemet, og den lange vej man må gå, indtil man endelig accepterer, at man ikke er til at tilpasse. Stilmæssigt er forestilling sat sammen af jazz, hip-hop og moderne dans.

Vaganterne
Skyggen *
Alder: 14-17 år. Var.: 45 min.
H. C. Andersen skrev en grum, fascinerende og anderledes historie. En lærd ung mand drager til det varme, solrige Syden, for at skrive om det gode og det smukke. En aften mister han sin skygge. Flere år senere, i det kolde Nord, opsøges de lærde mand af sin gamle skygge, og en magtkamp kan begynde.

Vandrefalken
Den rød vide verden *
Alder: Fra 14 år. Var.: 75 min.
Den danske verdensborger, Asta, og Hólger Danske går helt amok på udstillingen »Sjælen dansk«. Humor og selvironi gnistrer ved mødet mellem den store og den lille verdens lidenskab og vilde følelser. En forestilling om at være dansker.

Vestenvinden
Kuréren *
Alder: Fra 14 år. Var.: 60 min.
Omkring århundredeskiftet deserterer en ung mand fra Den Internationale Brigade og drager afsted med det formål at redde et menneskeliv. Som tusinde andre er han rekrutteret blandt de arbejdsløse i Unionen for at gøre tjeneste i en af verdens krigszoner.

Teater Vestvolden
Patrik 1,5 *
Alder: Fra 13 år. Var.: 75 min.
En alvorlig komedie om Felix og Sven, der bor i registreret parforhold. De får undtagelsesvis deres ønske om at adoptere et barn opfyldt af de sociale myndigheder. Onsdag før påske skal de modtage Patrik på 1,5 år. En fejl i socialforvaltningen gør, at det bliver Patrik på 15 år i stedet, en ungdomskriminel, som ingen vil kendes ved.

WEEKENDEN 23. - 24. APRIL

HVOR?

FESTIVALOMRÅDET:

SPILLESTEDER:

1. Glamsbjergskolen
2. Vestfyns Gymnasium
3. Glamsbjerg Fri- og Efterskole
4. Glamsbjerghallen
5. Kæng Folke- og Idrætshøjskole

* Kulturcentret:
Festivalsekretariat/billettudlevering/information

Vis hensyn til børnene i billetkøerne og i spillelokalerne.

Der er gratis adgang for alle børn, unge og voksne. Det er Assens, Glamsbjerg, Haarby, Tommerup, Vissenbjerg og Aarup Kommuner, Fyns Amt og Kulturministeriet der betaler og inviterer til verdens største børne- og ungdomsteaterfestival.

HVORNÅR?

Lørdag d. 23. april

kl. 9.00: Festlig åbning

Billetudlevering starter

kl. 9.30-17.00: Forestillinger

Søndag d. 24. april

kl. 9.00: Billetudlevering starter

kl. 9.30-17.00: Forestillinger

HVORDAN?

PROGRAM

Program over weekendens forestillinger kan afhentes på Festivalsekretariatet og Foreningssekretariatet i Assens og på bibliotekerne i de seks festivalkommuner fra torsdag d. 21. april kl. 15.

BILLETTER

Billetter til alle forestillinger udleveres fra Kulturcentret i Glamsbjerg - 1/2 time før hver forestillings start.

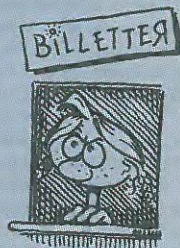
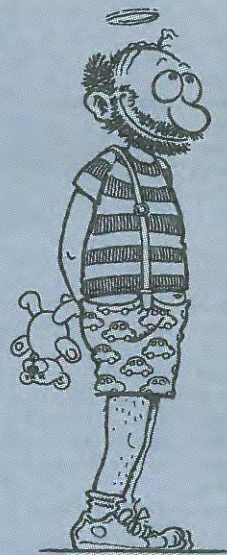
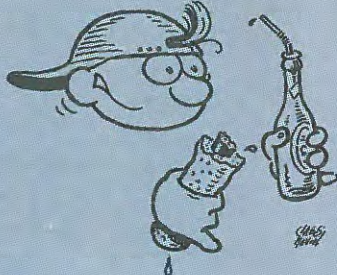
Billetterne kan ikke forudafhentes eller bestilles.

Hvert kvarter går der forestillinger i gang, og inden for hver time vil der være forestillinger for alle aldersgrupper.

Der er gratis adgang til alle forestillinger, men der kræves billet af hensyn til regulering af publikumstallet til den enkelte forestilling.

Der er mulighed for at købe mad og drikke i Kulturcentret.

Aldersgrænserne skal respekteres, både af hensyn til børnene og af hensyn til forestillingerne.

Vignetter: Claes Movin

Området vil være inddelt i farvezoner, der gør det lettere at finde rundt til forestillingerne. Forestillingens farvezone svarer til farven på billetten og på skiltene.

Som en lille appetitvækker til det nordiske dramatikerseminar i Odense fra 9.-13. maj bringer BTA her den kendte svenske dramatiker, instruktør m.m. Suzanne Ostens betragtninger omkring det at skrive dramatik for børn.

Det nordiske dramatikerseminar har netop temaet »at skrive dramatik for børn« og vil blive befolket af dramatikere, der skriver for voksne, men også gerne vil skrive for børn, børnebogsforfattere med samme intentioner – samt skuespillere, instruktører, dramaturger m.fl., der i det daglige arbejder med teater for børn og unge.

Det kræver selvrespekt, indsigt og lyst at lave god dramatik for børn

Av Suzanne Osten

Det var vigtigt for mig når jag började arbeta för barnpublik, att göra sann teater för barn, göra teater om det verkliga livet. Det var en reaktion mot förljugenheten och klichéerna i min samtids underhållning för barn, det var längtan till upplysning och klarhet, färgad av tidens politiska optimism, men också, och fortfarande lusten att tala om det tabuiserade, det förbjudna, det plågsamma. Att krossa idealiseringen av barndomen.

Mycket för barn är förbjudet. Det är oerhört svårt att nå barnen förbi de vuxnas rädsla, att skriva allvarligt för barn väcker de vuxnas fruktan och skam.

Jag sökte i de tragiska motiven, rätten att berätta utan lyckliga slut. Vi undersökte tex tragedin och begreppet *katarsis* huruvida det innefattade även barn.

Vi formulerade Barnens rätt att bearbeta existensen Vi fann att barnen såg De vuxna som nyckfulla Gudar och tragedin motsvarades i barnens uppfattning om att de var maktlösa.

Tragedin kunde beskriva barnens maktlöshet och när barnpubliken sedan skrattade: Tragisk ironi!

DET KRÄVER

Att skriva för barn innebär också att möta otroligt olikartade perceptioner, att möta de snabb associerande bildläsande varelserna och därmed möjligheten att berätta utan klichédramaturgiska krav. Vi fann ett förlovat estetiskt land innan bestämda konventioner och ålders – flock – bestämmningar har låst allt....

Man bör inte skriva för barn om man inte på allvar inser vad det kräver

– att göra teater för barn är att ideligen krocka med vuxenvärldens företällningar om barn och vad barn behöver.

Antingen möts vi av den konservativa elitistiska hållningen

att »barn hittar den goda kulturens vuxenböcker själv-

denna hållning. Att det är bättre att låta bli. Men somliga av oss kan inte låta bli.

ALLA NITISKA VUXNA

Det finns å andra sidan välvilliga vuxna som gärna vill pedagogiskt förse barnen med lämplig, läs godkänd, litteratur och konst, de avvisar allt de blir osäkra inför med – barn förstår inte (skolans förståelsedefinition är häpnadsväckande trång och den tar ingen hänsyn till alla

vår tunga värld, de har nog med problem och OM det är problem bör pjäsen innehålla en lösning.

Kompetensen jag talat om är att inse att skriva för barn leder fram till att se att arbetet kommer att beskriva vuxenvärldens behov och gränssättningar.

För att undvika vuxenvärldens bojkott (av biljetter) och attack (okunnig kritik) eller skolans orealistiska krav på objektivitet och balans (krav på lämplighet för olika åldrar, samt alla synpunkter på svordomar) och istället fånga upp

heten med konst) och på så sätt får teatern nya argument och insikter.

Om du inte äger lusten och självrespekten kan du inte skriva för barn. (Då vill du inte heller ta barn till konsten)

Jag har undersökt – med teater – många grupper av barn, nu senast två -treåringar.

(Behöver SÅ SMÅ BARN teater? Jag har lust men behöver dom min lust? Var min fråga i projektet *Delfiner*. Pjäsen skrevs av Gunilla Linn Persson i tre olika

ns allvaret att verkligen driva konstnärligt textarbete, rollarbete, publikarbete för barn?

Enkätfrågan gäller inte roa, förströ, försök med barn, utan som jag uppfattar det, kvalificerat i dramatiskt förtätad form beskriva världen så att det är en ... gestaltad världsbild. En pjäs.

Det bästa är att samarbeta med författare som har en egen språklig obetvinglig lust att skriva.

Det är frågan om hållning till språket.

Och därmed att inte börja kompromissa och spela ner sig.

Självmedvetenhet, är det nog fråga om, en kontakt inåt som inte blir korrumperad, av en osäker teatergrupp, en skrädd avnämare.

MEDVETEN BARNKULTUR

Jag har ofta propagerat för en medveten barnkultur i seminarier och workshops (i Norden, Europa, Asien och Amerika – vi skickar våra stenciler och videos över kontinenter som ber om idéer för teater för barn, som om det skulle hjälpa...)

Jag har övertalat scenskolor att ta in spela för barn i utbildningsformat. I min egen regiundervisning har jag propagerat för detta ALLVARLIGA NÖJE.

Idag säger jag gör inget för barn om du inte har det allvaret, självrespekten och lusten. Jag har lärt mig att för vuxna är kommunikationen med barn svår, något många vuxna gör allt för att undvika. Man ska bara göra det om man har kunskande om sig själv. Så svårt är det.

Unga skådespelare vill bli vuxna innan de spelar för barn. De blir deprimerade av att stanna bland barnen – de längtar så efter vuxenpubliken. Erkännandet, bekräftelsen. Solljuset. Liksom barnen längtar efter att bli sedda av skådespelarna.

Barn och ungdomar å andra sidan behöver verkligt kvalificerade konstnärer som har gjort upp med sin otillfredställda narcissism, vuxna artister och författare som har genuin kontakt med en skapande fantasi och med detta modet att inta ett radikalt barnperspektiv. Att stå på barnets sida, det svåraste av allt.

Avnjut orden pleasure och självrespekt.

Den som skriver för barn har erkänt att det innebär något att vara barn, denna insikt kräver en särskild form.

Suzanne Osten er svensk dramatiker, instruktör m.m.

Artiklen er hentet fra Svensk ASSITEJs Årsbok '93, der kan fås ved henvendelse til Svenska ASSITEJ, Nybrokajen 13, S-111 48 Stockholm, Sverige

Foto: Pia Forsgren

SKRIV INTE FÖR BARN

va» utan pekfingeriga vuxna; (Myrdal som dömde ut barnkulturen under en period med stämpeln »tantsnusk«). Eller nyliberalerna som inte vill bekosta barnkulturen »MacDonalds kan väl sponsra biblioteken«.

Enligt populärkulturteori är det auktoritärt att föreslå konst och kvalitet särskilt för barn. (Barnkulturskribenten Margareta Rönnberg hävdar att det är elitistiskt av en grupp vuxna att hävda konstnärliga kvalitativa värderingar över huvudet på barnen och hon tror att barn »föredrar« masskulturens »demokratiska« habila, ja, tönt former)

Hela frågan om ett särskilt konstnärligt barnperspektiv, med olika konstnärliga tilltag i motsats mot spekulationer på en marknad med barn som lättmanipulerade konsumenter tillbakavisas med olika skäl, men visst blir det billigt och enklare på detta sätt... om vi vuxna konstnärer intar

nivåer i ordet utan man menar i stort sett med FÖRSTÅ barnets förmåga att i en mening presentera pjäsens handling omedelbart efter en föreställning:

»– Vad gick berättelsen ut på, sammanfatta.

– Var det en berättelse om a) olyckliga b) lyckliga människor?»

Andra vuxna, ansvarsfulla oroar sig;

– Barnen blir ångestfulla.

Starka berättelser om barn ger oss vuxna skuld (vårdnadshavarnas kamp mot egna otillräcklighetskänslor väcks lätt av pjäsens ämne, skilsmässa, sprit, stryk).

Vår egen oförmåga att tillstå och tala om den mycket blodigare verkligheten bidrar till ett Krav på lättsamhet, barnkammaridyll.

– Barn behöver glömma

alla de vuxna som vill vidga sin förståelse till att omfatta den moderna forskningen på barnområdet är det bra om teatern där texten spelas förstår att hålla jämn takt med avancerad forskning och DET ÄR BRA OM TEATERN GÅR FÖRE i den aktuella diskussionen om barns levnadsvillkor i vårt land och får viktiga allierade i andra engagerade vuxna som på allvar vet mycket om barn. Teaterns största brist idag är dess brist på kontakt med vad som sker i skola och samhälle.

Om teatern vill förnya sig på barnteaterområdet kan den t ex starta kurser om barns rätt till konst, för lärare (dramakurser för lärare, väcka deras leklust med teaterlekar, skapa respekt och intresse för nödvändig-

versioner som vi testade).

– Förstår små barn dramatiska skeenden, d v s relationer på scen, personer med varsin historia, översätter metaforer, klarar ATT LYSNA på minne på scenen i monologform, följa blandning av språkformer som rimmad eller realistisk dialog. Om de står ut med mörker, ljuseffekter, konflikter utan att vilja lämna teatertrummet, allt detta ville jag undersöka, och vilka är medlen, vilket är ämnet? Jag finner att även »treåringar« följer allt detta med lätthet. Och därmed vidgas publiken ytterligare för oss.

HÅLLNING TILL SPRÅKET

Det finns alltså ingen anledning att betvivla att t o m yngre barn skulle kunna ta till sig konst, om någon var kapabel nog att genomföra detta.

Ty det är just detta; var fin-

NORDISK BARN-TEATERVECKA I GÄVLE

Den svenske by Gävle arrangerer fra 25. - 28. april den 7. børneteateruge siden starten i 1981.

I løbet af de fire dage vil der blive spillet teater i teaterlokaler, gymnastiksale, Folkets Hus og andre steder rundt om i byen.

Det nordiske børneteaterliv skal præge dette års festival, og de danske repræsentanter bliver Baggårdteatret med minioperaen »Ved Siden Af« og Den Blå Hest med »Hvor har du været så længe«. Begge musikalske oplevelser, der ligger i tråd med festivalens seminar om »musikteater«.

Også grønlandske Silamiut deltager i den nordiska børneteatervecka, der arrangeres af Kulturnämnden i Gävle i samarbejde med Gävle Teaterforening.

Yderligere oplysninger:

Nordisk Barn-Teatervecka

Kultur Gävle

Box 801, 801 30 Gävle, Sverige

Elsa

ELSA PÅ GADEN

Et nyt teateridsskrift har set dagens lys i Sverige. Det er Teatercentrum, der vil bruge »Elsa« til at præsentere de frie teatergrupper og deres virke.

Teatercentrum i Sverige modsvares i Danmark nærmest af en kombination af Børneteatersammenslutningen og Foreningen Af Små Teatre - og er altså en interesseorganisation for frie teatergrupper over hele Sverige.

I første nummer af »Elsa«, der skal udkomme to gange årligt, præsenterer man bl.a. syv forskellige enmandsteatre, portrætter teatre og personer - og har otte sider med gruppernes repertoire (lidt a la Den Røde Brochure).

Det er muligt at få »Elsa« gratis ved at kontakte Teatercentrum
Hantverkargatan 4, 112 21 Stockholm, Sverige

KIJIMUNA PÅ

Okinawa var 6-13. februar vært for den første internationale børneteaterfestival nogensinde i Asien, da den japanske ø afviklede sin store Kijimuna-festival. Baggårdteatret og Månegøgl var med, og det samme var Børneteateravisen, da det gik løs med spise-pinde og sushi og børneteater i alle kvalitetsnuancer

Af Carsten Yen-sen

De 300 japanske tilskuere sad stille under hele Baggårdteatrets knapt to timer lange »Shamran«-forestilling.

Uhyggeligt stille.

Men da drengen (Peter Seligmann) havde vundet over døden og var trådt tilbage til livet - gennem bagtæppet - bragede bifoldet løs. Og hele Baggårdteatret udstødte et kollektivt lettelsens suk. Eksperimentet med at omplante Bjarne Reuters Tolkien-agtige univers - udsat for dansk-talende børneteater-skuespillere - til en japansk teatersal et sted i Stillehavet, var forløbet godt.

Stedet var Okinawa, og med den subtropiske japanske øs palmer og blomstrende kirse-

Selvom Baggårdteatrets folk ikke ligefrem stod på pinde for kunsten, måtte de forsøge sig i den ædle spise-kunst for at få den daglige føde.

Foto: Annette Linnet

bærtræer, bukkende og smilende værter, rå fisk til morgenmad og engangs-spisepinde som en del af rammerne, blev Kijimuna-arrangementet en ganske anderledes oplevelse for de festival-vante danske børneteaterfolk.

Denne første internationale børneteaterfestival i Asien havde deltagelse af 23 teatergrupper fra hele verden i hovedarrangementet, mens lige så mange deltog uden for

gang en flok rådvilde udlændinge af ved den forkerte bygning i det forkerte kvarter. Nu gjorde det selvfølgelig heller ikke sagen lettere, at det japanske sprog bl.a. opererer med tre næsten identiske betegnelser for »rådhushbygning« - hvor mange af de store teatersale havde til huse.

SUTSKOTEATER

Men de lokale var på plads til

muna-festivalen drejede sig om. Og det var der sørget for i rigt mål. Dog efter et indledende og daglangt åbningsritual, hvor Okinawa Citys borgmester (Shusei Arakawa) hed han, og det navn lærte man hurtigt at genkende), festivalens kunstneriske leder (Tomoko Ito) og International ASSITEJs præsident, Michael FitzGerald - nåede at aflevere fem-seks taler - hver. Dertil kom en hel del

Baggårdteatrets »Shamran« kom på forsiden af Okinawa Times - som det ses i betydelig større opsætning end USAs præsident Bill Clinton (tv)...

det egentlige festivalprogram.

HØFLIG RÅDVILDHED

Foruden Baggårdteatret var også Månegøgl (med forestillingen »Regnbuen« og svenske Unga Riks draget den halve klode rundt, og derudover var der kulturgesandter fra Kina, Rusland, USA, Australien, Korea, England og Tyskland.

En stor mundfuld, rent organisationsmæssigt, for denne første internationale børneteaterfestival, men japanerne er jo kendt for deres store effektivitet og tilsvarende høflighed. Men lad det være sagt aldeles uden malice: De udenlandske besøgende fik et stort og aldeles tilfredsstillende indblik i sidstnævnte adfærdskategori, mens enkelte dele af festival-organiseringen var velegnet til at punktere myten om førstnævnte. Eller også var det fordi de mange udlændinge faldt i kulturkløften.

Men det var ofte svært at finde frem til festivalforestillingerne rundt omkring på øen. Opdrivelige by- og regionskort var med japanske skrifttegn, og desuden rutter Okinawa ikke med gadenavne og husnumre, men bruger områdebetegnelser - og selv de lokalkendte taxa- og buschauffører satte mere end én

tiden - hvad enten det var 3-500 sorthårede japanske skolebørn i skolens gymnastik- og festsal eller et tilsvarende antal unge/voksne i de store teatersale, der kunne få ethvert dansk børneteater-menneske til at løbe skrigen-de bort.

Når det gjaldt skolernes domæne, måtte udlændingene følge skik og sædvane og afføre sig fodtøjet ved indgangen - for straks at blive tilbudt/iftørt plasticsutter i en uni-størrelse, der bekom visse vestlige storfødder meget ilde...

I øvrigt en skik, der også gik igen på de mest lokale og indfødte spise- og drikkesteder: Af med udendørs-futtedalerne og så til liggebords i strømpefødder eller plastic-sutter, mens nationalretten sushi (rå fisk) blev fortæret. En ordentlighedssans, der også gik igen på gader og stræder. Hvis de rygende teaterfolk af vane og vanvare smed cigaretskodder og papir fra sig, før der straks en tjennende ånd i form af en kommunal spildsamler til og samlede op.

Til gengæld viste det sig, at de indfødte ikke var slet så sarte, når det gjaldt om at smide affald fra sig uden for de ikke overvældende charmerende byer.

UJÆVNT VALG

Men nu var det jo teater, Kiji-

andre honoratiore, der blev hevet op og frem for at aflevere høflighedsfraser i en voldsom uendelighed.

Belønningen for denne tålmodighedsøvelse var det store åbningsshow, hvor mere end 120 lokale kunstnere opførte en traditionel forestilling, der hylder den første konge, Sho Tai Kyu, som grundlagde Ryukyu-kongedømmet på Okinawa i 1458. Adskillige timers spektakulær indføring i lokal dans, musik, recitation m.m., som nær havde overvundet det søvnkrævende jet-lag, som Deres ydmyge udsendte flere gange blev overmandet af i de bløde sæder i den tusind sæder store teatersal...

Selvom Okinawa er en del af Japan, betragter det forhenstående kongedømme sig som en kulturelt set selvstændig del af kejserdømmet og undlader ikke at gøre opmærksom på det, når lejlighed som her gives.

Åbningsforestillingens messende danseoprind med hakker, sværd, trommer og kimonoer var folkløse af høj kvalitet, men viste også en (naturlig) afstand til det vestlige teatersyn, som gik igen i flere af festivalens japanske forestillinger - og MA have været en af grundene til det ujævne valg af internationale børne- og ungdomsforestillinger. Flere af de vestlige forestillinger havde ganske

OKINAWA

enkelt svært ved at holde det kunstneriske mindstemål og burde ikke være vist som noget, de i den sammenhæng »uerfarne« japanske tilskuere måtte tro var noget af det fremmeste børneteater i vor del af verden. I hvert fald set med ikke ganske uhildede nordiske børneteaterøjne. Eksempelvis engelske Roundabout Theatres »Peacemaker« – en forestilling, hvor et velmenende budskab om sameksistens var absolut eneste formidlende omstændighed i et stykke med tarvelig scenografi, usle kostumer og ringe skuespillerpræstationer. Historien havde sit udgangspunkt i den mistro, der kan skabes af magthavere (og overvindes af folkelig fornuft) mellem to folk, der lever på hver sin side af en Mur. Der er ingen grund til at kritisere budskabet om multi-etnisk sameksistens, men den Theatre In Education-form, der ikke har bedre bud på teater.

Det etniske budskab lurede også i en anden bundskraber, australske »Chutney«, der skulle vise en dum australsk ambassadørs nedladdenhed overfor de stakkels vilde – og hans efterfølgende forvandling og forståelse for medmennesker af en anden kultur. Et budskab, der i nogen grad overdøves af, at der i stykket dør en indfødt tjener, dræbt af dæmoner – men så får man sig bare en ny...

STRØM- OG HJERTERFRI

Der var flere af den slags teaterkulturelle chokbølger fra Vesten – herunder iregnet rent klovneri fra det russiske Samara-teatret, der unødvendigt, men trods alt på egen regning var taget den lange vej for at divertere med »Leopolds fødselsdag«, en velkendt historie om en kat, der bliver drillet af to mus.

Der var dog heldigvis også mange fine præstationer fra den vestlige teaterkultur. Ikke mindst schweiziske Velcromania, der i en poetisk og anderledes danseforestilling udnyttede velcrom-lukningens muligheder i heldragter. Det var vedkommende ordløst teater i et land, hvor fremmedsprog kun har vundet indpas i begrænset omfang.

På den baggrund var det i virkeligheden en utaknemmelig opgave for Baggårdteatret at spille sin ordrige »Shamran«-forestilling på dansk.

Og selvom Peter Seligmann fremførte hele sin monolog i »Hjarterfri« (Heart To Heart) på fynsk-engelsk, var de fleste publikummer tydeligt tvunget til at »nøjes« med hans udtryksfulde gestik og det til japansk oversatte resumé af handlingen, som de fik

Himmelstormeren i den japanske forestilling »Tobi Asato«

udleveret før forestillingen. Der var alligevel fortjente roser for præstationen – som ikke blev mindre bemærkelsesværdigt af en sidste-opførelse med et sådant virvar af strømafbrydelser (dansk grej udsat for japansk strøm-forsyning) omkring de vigtige lysskifter, at det havde fået en mindre hårdhudet spiller end »Sille« til at gå i totalt coma...

MIN LILLE ONKEL

Men kvaliteten i alle de danske forestillinger sneg sig udenom de sproglige barrierer og placerede sig i den absolutte kvalitative top. Dog overgået af svenske »Sagan om den lilla farbror«, der med fire strygere, en fløjte og charme formidlede historien om den lille ensomme mand,

der søger en ven – og får en savlende hund som livsledsager.

Det var – set med såvel japanske som skandinaviske øjne – festivalens højdepunkt. Selvom man kunne have ønsket sig, at Torbjörn Astner og Claes Hartelius som henholdsvis mand og hund havde lært sig stykkets få – men betydningsbærende replikker – på enten engelsk eller japansk, nu de var på udenlandsk gæstespil. Helt aproposisk, så får danskerne i øvrigt lejlighed til at se Filurens udgave af forestillingen, »Historien om min lille onkel«, i dette forår.

Også »Velcromania« forsøger man at skaffe til Danmark, men de øvrige forestillinger ved »Kijimuna-festiva-

len« skal man ikke vente at se i landet. Og det er da til at leve med.

Det var den russiske »The Dogs« dog også; en rock-opera med en 50 meter bred lyssætning og brag på højttallerne. Forestillingen er blevet opført ved adskillige internationale teaterfestivaler i de forløbne år, og de medvirkende har efter sigende fået nærmest kultagtig status i hjemlandet. Det er da også et vel-fungerende rockbrag – hvor stemmerne, med enkelte undtagelser, dog er betydeligt bedre end skuespilleriet – og hvor hele scenariet ligner vestlig 70'er-teaterstil.

Måske en af grundene til den overvældende succes i en historie, hvor hundenes kamp for overlevelse og at finde

vejen til Paradis i et rå afgrundsamfund er svært at se som andet end en symbolsk fortælling om dagens Rusland.

KULTURCHOK PÅ TEATERFORM

Blandt de positive oplevelser fra Japan selv var et charmerende møde med fejende flot og pædagogisk charmerende skyggeteater (Kakashiza) og en japanske udgave af Ikaros-myten, omsat til håndværkermiljø. »Tobi Asato« handler i al enkelthed om en far og hans søn, der vil lave en menneskedrevet flyvemaskine og bliver forstødt af samfundet for deres flyvske (undskyld!) ideer, inden næste generation genopretter famili-

ens ære. Trods det japanske tungemål kunne alle udlændinge følge med i den flot scenograferede og koreograferede historie.

Det var noget af det teater, der kom tættest på de vestlige spilletraditioner, men i øvrigt var forskellighederne mellem vestlig og japansk teaterstil og -smag og kultur i selvfølgelig hele tiden på den skjulte dagsorden under Kijimuna-festivalen.

Dette indbyggede »kultur-chok« forsøgte et spændende australsk-japansk teaterprojekt for en snes unge at formidle. »Culture Chok« viste sig at være en blanding af fine ting, unødige dramaøvelser og en flot og finurlig behandling af de to kulturers forskelligheder, fx. omkring kærligheden. Hvor japanerne starter med at gnubbe hinanden på ryggen, mens australierne straks går i spind i sengen osv. osv.

De 12 dramaskolestuderende og tilrejsende australiere dominerede dog i udpræget grad forestillingen – og en nærmere undersøgelse viste, at grunden bl.a. var, at de ti japanske studerende var tvunget til at gå i skole hver dag, før de kunne få lov at arbejde med fællesprojektet nogle timer hver eftermiddag og aften.

Og sådan blev det også i teatersammenhænge demonstreret, hvordan de kunstneriske og disciplinære forskelle eksisterede mellem to forskellige kulturformer.

KRITIKSEMINAR

Ovenstående kan måske virke som en unødigt kritisk reportage fra en flot begivenhed i Japan. Men netop kritik er faktisk noget, som i al fald de japanske arrangører godt kunne tænke sig at få implementeret i deres teatersyn.

Til den ende bad man folk fra Baggårdteatret samt generalsekretær og Teatercentrumsleder Michael Ramløse stille op til et forsøg på at vise, hvordan kritik- og kriteriediskussionerne i Danmark – ved festivalerne og i Børneteatersammenslutningen – har været med til at udvikle og forbedre dansk børneteater.

Derfor kunne man opleve den pudsige situation at se danske børneteaterfolk holde kritikseminar på engelsk – bivånet af ivrigt lyttende og noterende japanske akademikere m.fl. – omkring kritisable punkter i »Shamran«. Og det ud fra de syv kvalitetspunkter, der i sin tid var adgangskriterier for nye grupper i BTS.

Jo, danskerne fik markeret sig med teater, kritik og selvkritik – og de lærte også at spise med pinde og nyde den rå fisk.

Børneteaterfestivalen på Okinawa vil blive en tilbagevendende begivenhed; dog sådan, at det kun hvert tredje-fjerde år bliver med international deltagelse. Men et flot initiativ vil altså leve videre i det nordlige Stillehav.

DET ER IKKE KUN JESUS, DER KAN GÅ PÅ VANDET – SKOLEINSPEKTØRER KAN OSSE!

Turnerende børneteatre oplever mangt og meget, men Nørregaard & Reiche Teater fik sig en oplevelse udover det sædvanlige

Af Hans Nørregaard

Vi ankommer til skolen med forestillingen Robinson & Crusoe, vi skal spille i hallen og tre pedeller hjælper

os ind, vi får stillet op, vi bliver vel modtaget og alt ser ud til at komme til at fungere fint. Vi savnede dog en lille endelig snak med kontaktlæreren og bad en af pedellerne om at nævne dette til læreren.

Ca. en halv time før forestillingen kommer så inspektøren ned i hallen, vi hilser på hinanden og får en snak med ham om, hvilke klasser der skulle ind og se forestillingen. Det skal lige indskydes, at vi spiller forestillingen for enten 3.-7. klasse eller 6.-10. klasse og voksne.

Inspektøren havde besluttet sig for, at det var 3.-7. klasse, der skulle se forestillingen,

men da det ikke gav de 150 børn, vi kunne spille for, overvejede han meget pædagogisk og rigtigt, om 8. klasse skulle med også, men efter vores snak og hans pædagogiske overvejelser blev det til, at vi kun skulle spille for 3.-7. klasse, for som han udtrykte det: »Børnene skulle gerne have den optimale oplevelse«, hvilket han mente måske blev forstyrret af 8. klasse. Gode og fornuftige overvejelser.

OM AT GÅ PÅ VANDET

Nå, så er det lige før forestillingen, lyset er sat, båndma-

skinerne klar og vi to skuespillere har varmet op og bygget os op til at spille de næste 75 min. Den ene af os står ved døren og modtager publikum, den anden hjælper eleverne på plads, så de alle kan komme til at sidde godt. Vi checker en ekstra gang om alle er kommet, inspektøren er der ikke, men vi får grønt lys fra en lærer.

Jeg skal lige fortælle lidt om scenografien. På gulvet ligger der et stort stykke plastik, der skal forestille vand, et hav. Midt ude i havet stikker så toppen af et hustag op, og på dette tag udspilles handlingen.

Forestillingen starter med

noget båndmusik, der er tre lysskift lige i starten, og den ene af os spiller en meget træt pilot, der først ankommer til taget efter at ha' roet måske i dagevis i en lille balje. Træt og udmattet klatrer han op på taget og begynder at opdage, hvor han er, og hvad det er, han befinder sig på.

Den anden af os ligger stadig bag taget klar til det bliver hans tur til at ankomme. Nu er vi ca. 5-6 minutter henne i forestillingen, og pludselig kan se ud af øjenkrogen se en mørk skikkelse, der nede fra døren bag publikum, langsomt men sikkert sniger sig op mod vores kulisser. Først skal vedkommende ud at gå på vandet, hvilket man straks kunne høre en barnestemme bemærke, og dernæst forsøgte skoleinspektøren – for ham viste det sig at være – at gøre sig så usynlig som muligt.

LUFTEN AF BALLONEN

Vi teaterfolk kender allesammen den leg med at krydse en scene uden at blive set, og denne leg kendte vores skoleinspektør sikkert, for midt i sit forsøg på at være usynlig, var det bare det eneste han ikke var.

Ufortrødent spadserer han videre på vandet og klatrer til sidst op på bagkanten af taget, hvor min kollega ligger klar, og først nu opdager han inspektøren. Vi er begge kommet i vildrede, og så hvi-

sketøren, om vi har noget imod at stoppe forestillingen og begynde forfra, for der er sket en intern misforståelse på skolen. En lærer havde fortalt en 2. klasse, at de skulle i teatret, og nu stod de uden for døren og glædede sig til at se teater.

Så problemet skulle jo løses, og vores vand-vandrende skoleinspektør mente så, at det var bedst lige at høre de to skuespillere, om det var i orden. Problemet var altså bare lige det, at vi sådan set var godt igang. Som når luften går ud af en ballon, så samme måde havde vi det begge to, al energi og opladning forsvandt ned i bølgerne.

Efter at have sundet os et par sekunder tillod jeg mig at sige til ham, at han da i det mindste kunne have listet børnene ind under forestillingen, og så kunne vi have snakket om det bagefter, hvorefter han rejser sig og siger: »Nå, men så lister jeg dem ind!«, og går så ned og får børnene ind.

PÅ DEN IGEN

Vi er målløse, jeg vender mig om og ser min kollega ligge og vride sig af grin, hvorefter jeg også må overgive mig – det her har vi aldrig været ude for før. Så vi kunne vælge at reagere på mange måder, og grinet var så en måde.

Jeg fór så om bag bagtæppet, spoler båndet tilbage, om igen til lysbordet og gør det klar, min kollega ligger stadig på sammenbruddets rand af bar grin, går op på taget og siger undskyld til publikum og nævner, at det her har vi aldrig prøvet før, hvorefter skoleinspektøren skynder sig ud af døren. Jeg nævner også, at vi da vil prøve at starte forfra igen, hvilket vi så gør.

Men at samle energien sammen igen blev lidt af en anstrengelse, det lykkedes efterhånden i løbet af forestillingen, og vi fik spillet den til stor tilfredshed for publikum.

Men inspektøren så vi ikke mere til. Om det var fordi, han kunne gå på vandet som en vis anden, at han mente, det var i orden at afbryde forestillingen, er ikke til at vide. For hans handling stemmer ikke helt overens med de udmærkede pædagogiske overvejelser, det hele begyndte med, det var en handling, der vidnede om total mange på respekt for vores arbejde. Jeg er sikker på, at inspektøren ikke kunne tænke sig, at vi kom ind og afbrød ham i et vigtigt møde og bad ham begynde forfra.

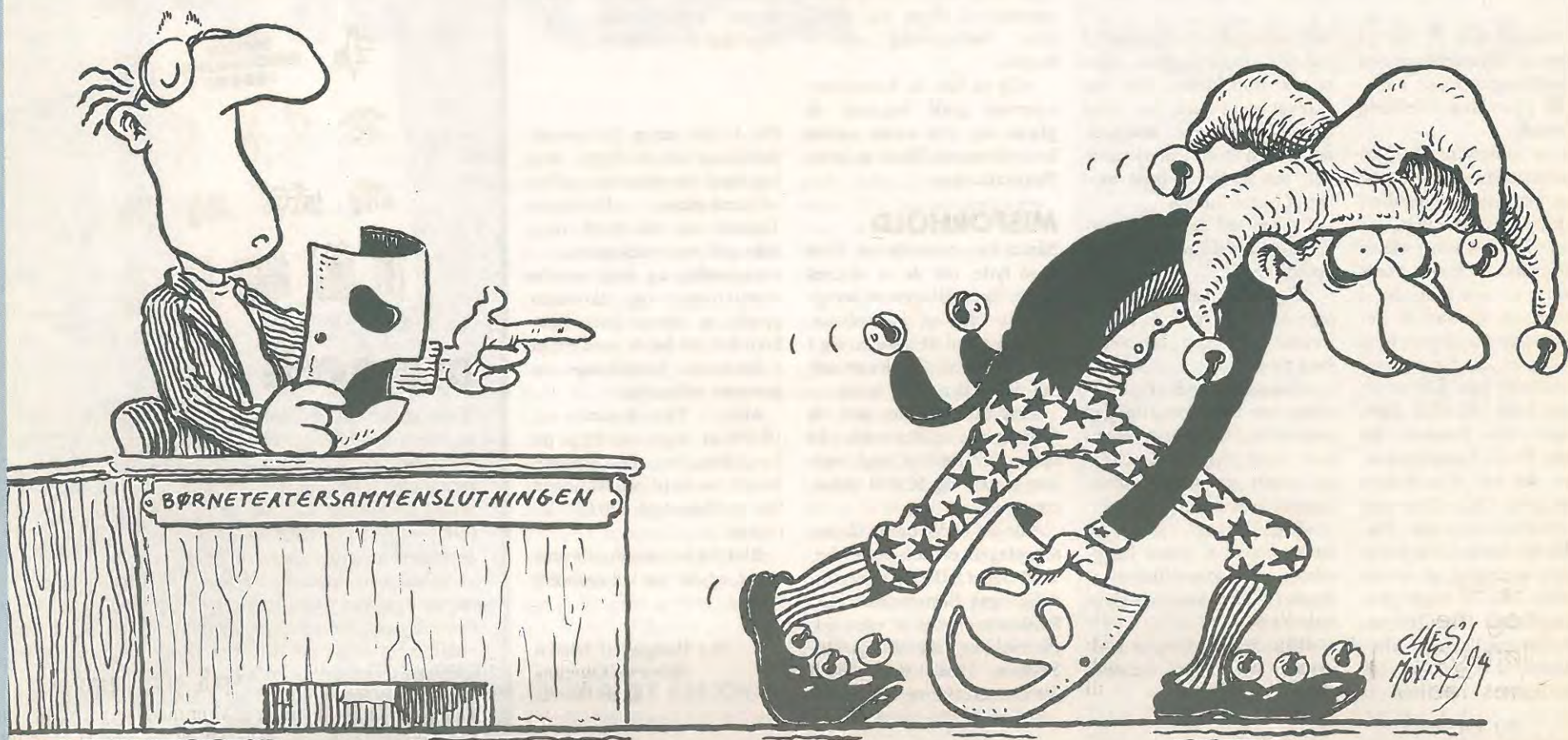
For god ordens skyld har vi sendt denne lille historie og et brev til skoleinspektøren i Ølsted.

Hans Nørregaard,
Nørregaard & Reiche's
Teater

Claus Reiche og Hans Nørregaard i »Robinson & Crusoe«

I maj fylder BTS 25 år (se også bagsiden).
Henrik Glahder leverer her en besk
jubilæumshilsen

Tegning: Claes Movin

ALLE ER VI BØRN, NÅR VI BEGYNDER

Af Henrik Glahder

**Alle er vi børn, når vi begynder
alle har vi været små
og vi er nødt til at lære at krybe
før vi begynder at gå**
(Alle citater Lasse Tennander, 1975)

Der var engang en kvalitets-diskussion. En diskussion! Netop! Vi var i Børneteater-sammenslutningen (BTS) begyndt at krybe os frem mod et fælles sprog, et sprog eller en slags opskrift, der fik vore diskussioner af hinandens teaterstykker til at blive god, kritisk, klar og solidarisk.

Det var sgu ikke let. Vi var og er som teaterfolk så forbandet kritiske overfor hinanden, efter en forestilling gik vi med kvalme i halsen op og sagde pænt »Tak for forestillingen«, og så gik vi ellers ud til vennerne og rakkede den ned. Med denne kvalitetsdiskussion kom der ord bag om kvalmen, hvis den ellers var der, og vi forholdt os mere direkte til hinanden med vores kritik.

Der var en tendens til at denne kritik byggede broer, i stedet for den afstand som den uformulerede kvalme skabte. Det var dejligt og skabte i en kortere periode et levende forhold mellem teatergrupperne.

**Og vi må lære at tænke
førend vi kan ta en beslutning
for det er lettere at åbne døren
når vi ved hvordan nøglen ser ud**

Men ak, vi ville så hurtigt være voksne. Denne her kvalitetsdiskussion skulle straks udmøntes i resultater, førend vi overhovedet havde lært at tale sammen. Der var nogle kloge hoveder, der både ville bruge kvalitetsdiskussionen til at bestemme, hvem der var værdige til at træde ind i Børneteatersammenslutningen, og hvem der ikke var gode nok til at få lov til at blive. Vi

ville være så voksne, at vi ville stå op, førend vi havde mave, krøbet og kravlet.

Pludselig var der mange, der vidste, hvad kvalitet var, det var ikke længere en diskussion, det var en kendsgerning. Teatermiljøet nærmest vrimlede med folk, der nu vidste, hvad der var kvalitet og hvad der ikke var. Nu skulle bukkene skilles fra fårene, kvaliteten blev et stempel, som den enkelte udvalgte besad. Hvis kvalitet nogensinde har handlet om en søgen og om en usikkerhed, så var det glemt, og hvis nogle af kvalitetsapostlene nogensinde kom i tvivl om deres egen kvalitet, så fik vi det aldrig at vide.

Det var som om, mange havde glemt, hvordan de selv var begyndt at krybe. Hvordan var »kvaliteten« i børneteaterbevægelsens start? De fleste var jo glade amatører, der havde fået lyst til at tage fritidsbeskæftigelsen alvorligt.

**Og vi må lære os at lytte
inden vi kan forstå
Og det er lettere at tilgi
når vi ser hvor meget vi har at gi**

I stedet for at bruge kvalitetsdiskussionen til en videre fælles søgen, blev kvalitet nu det ophøjede våben for de særligt selvudvalgte til at skære af med.

Det værste var, at vi begyndte at skære vore egne rødder af i samme hug, som vi skar »de andre« af. Ikke nok med at vi glemte, hvordan vi selv var begyndt, vi skar nu også teatrets og skuespillerens egne rødder over: Gøgleren blev smidt ud af bagdøren.

Vi besluttede, at gøgl ikke var teater – og jeg hørte ingen protester i Børneteatersammenslutningen – gøglerne var ikke længere gode nok til at være med på vore festivaler, og de røg om bag i Børneteaterhåndbogen, for så året efter at glide helt ud af den.

Der er stadig gøglere i vore forestillinger, i romantiske gevanter, og der er gøglere – mange – i vores fortid, men i vores Sam-

menslutning er der ikke længere gøglere, i hvert tilfælde frivilligt.

I dag er der også en tendens til at vi skærer alle nybegyndere væk, eller i det mindste skærer dem godt ned fra starten, med mindre de springer direkte ud som genier eller med en guldrandet skuespilleruddannelse. De, som kryber, kan få lov til at kravle tilbage igen til den arbejdsløshed, de har formastet sig til at kravle frem fra. Man har en chance, hvis man lægge sig pænt på ryggen og logrer med halen, men om man nogensinde kommer til at gå på den måde, ved jeg ikke.

**Tålmodighed og kundskab og
ydmyghed
det er det, som kræves!**

Det er ikke så mærkeligt, at en organisation som Børneteatersammenslutningen stivner og går i stå, når vi hverken gir os selv eller andre tid, mulighed og opmuntring til at udvikle os på den vej, som vi nu hver især finder er den rigtige for os selv at udvikle os på.

Vi glemmer ydmygheden og kærligheden til det håndværk og den kunst, vi laver, vi ved hvad der er kvalitet, og det drejer sig så om estimerede forfattere, estimerede instruktører, estimerede mig her og uddannede og dannede mig der.

Med den ene mund klager vi over manglen på fornyelse, og med den anden mund gør vi alt, hvad vi kan for at forhindre den fornyelse i at komme, både udefra og indefra.

**Og det er lettere at rette fejlen
når vi ved hvorfor det er en fejl
Og det er lettere at gide kæmpe
når vi ved at kampen har et mål**

Og hvad er så en af årsagerne til hele denne misære? Hvis vi spurgte en gammel marxist – og de er jo både udvalgte og få idag – så ville hun eller han svare: vare – PENGE! –

kapital. Og fandme, jeg tror marxisten har ret.

Vi bliver flere og flere teatergrupper om færre og færre jobs, og de penge der kommer fra alskens forskellige støtteordninger blir vist heller ikke flere, og så er det jo, at de gamle teaterheste begynder at bides. Og jo flere vi får bidt af, jo flere jobs og penge tror vi, at vi får. Vi går jo meget op i vores salgstal.

Jeg tror, at alle de afskæringer og al den indirekte censur, vi oplever i disse mange sidste år, desværre handler om gruppernes egen økonomiske og eksistentielle utryghed. Vi prøver at stive os selv af med ting som Kvalitet, Uddannelse, Statsstøtte, Salg osv. Og al den selvbekræftelse og utryghed stivner så vores teater og vores kunst i alle de gammelkendte afprøvede modeller, der efterhånden mister alt liv.

Vi er fandme blevet så skide utrygge, at vi nu også lave kurser i lobby-arbejde, og vi begynder at diskutere pensionsordninger.

**Men når vi ved hvad vi vil
og når vi ved hvordan
Så bryder vi låsen
og slipper tigre ud af sit bur!
Men alle er vi børn når vi begynder.**

Lad os dog åbne op og tro på mangfoldigheden, teatret skal vel være en fest, fantasi, et spark i hjertekulen, det uventede og ikke en stivnet dannelseskultur, som higer efter anerkendelse fra de højere magter (fx. stat, teaterråd, teaterforeninger, købere osv.).

Lad os sparke alle de små kvalitetskommissærer ud, som vi efterhånden er ved at udvikle os til. Eller ønsker vi at udvikle os til en lukket ghetto for de pæne og rigtige meninger, hvor de børn vi engang var, de børn vi får, og de børn vi spiller for bliver gidsler i et dødt spil.

Alle er vi børn, når vi begynder...

**Henrik Glahder er medlem af
Musikteatergruppen Rivegildet**

Indlæg:

PÅ VILDSPOR

En »anmeldelse« i forrige nummer af Børneteateravisen af forestillingen Pippi Langstrømpe giver mig anledning til følgende:

Det er underskrevet af en »kulturskribent«, hvad det så end er for noget. Forestillingen Pippi Langstrømpe er skrevet for børn og deres medfølgende voksne. Forestillingen er nok den, der i denne sæson har haft de fleste tilskuere, naturligvis bl.a. fordi det er en forestilling, som børnene kan lide at se, ligesom langt de fleste forestillinger, der kommer fra Susanne Theils Familieteater.

Men det må ikke kaldes fint og godt. Og guderne må vide hvorfor (eller gør Teaterrådet det måske). Og det er særdeles urimeligt at denne producent ikke får noget produktionstilskud. Der anvendes professionelle skuespillere, børnene er begejstrede for forestillingerne, pressen i

almindelighed er det også. Så lad mig tillade mig at citere et par anmeldelser, den ene skrevet af et barn, for hvem forestillingen var beregnet, den anden af en teaterjournalist, der havde et barn med sig til forestillingen.

Og her lød det helt anderledes end i Erling Dissings opfattelse:

»Pippi er bare alletiders pige. En af de sjoveste teaterforestillinger, jeg har set i lang tid«.

»Susanne Theils Familieteater har med forestillingen om Astrid Lindgrens populære figur Pippi Langstrømpe, skabt en sikker publikumssucces«.

»Familieteatret stod for opsætningen af Pippi Langstrømpe, og forestillingen er dygtigt lavet som en slags totalteater...«

»Ekstra forestilling er nødvendig, når Pippi besøger Skive«.

»Uimodståelige Pippi... Grethe Søndergaard har stor skyld i teaterforestillingens succes... Susanne Theils Familieteater kan det der med at lave forestillinger, der siger børn noget. Alene decorationen til Pippi var alletiders: Fuldstændig som i bogen«.

»Og så kan de teaterinteresserede godt begynde at glæde sig, for næste sæson lover Susanne Theil at sætte Pinocchio op«.

MISFORHOLD

Sådan kan anmeldelser altså også lyde, når de er skrevet af de, forestillingen er beregnet for eller af journalister, der er i stand til at sætte sig i børnenes sted. Og det er nok det sidste, der er det svære.

Forestillingen blev incl. en forpremiere spillet ved 104 opførelser med et sted mellem 40.000 og 50.000 tilskuere.

Når jeg beder om at få dette optaget, er det fordi bl.a. Teaterrådet, RBOT, men sandedig også Børneteateravisen forekommer mig at være lidt på vildspor, når det gælder Susanne Theils virke inden for Børneteater og Familiete-

ater.

Der er i hvert fald et kolossalt misforhold mellem disses holdning til Susanne Theils forestillinger og så publikums og den almindelige presses. Og det kan synes meget mærkværdigt, hvis man skal se venligt på det.

PS: Vi har netop for samme publikum som til Pippi, men kun med én opførelse, spillet »Teaterkattens Eventyr«. Teksten var nok tynd, men skuespillerpræstationerne, scenografien og ikke mindst instruktionen og teknikken gjorde at denne forestilling kom helt på højde med Pippi i børnenes, forældrenes og pressens opfattelse.

Men... Den kostede ca. 10.000 kr. mere end Pippi pr. forestilling, og Det Danske Teater havde til produktionen fået et tilskud på 800.000 kr. forlods.

Blot for sammenligningens skyld, og det har vel også lidt at sige.

Per Haugaard Jensen
Skive og Omegns
Teaterkreds

Mia Shapley, Niels Lind Larsen og Grethe Søndergaard i Susanne Theils Familieteater-forestilling, »Pippi Langstrømpe«

Indlæg:

PRAGTFULDT BESØG AF PIPPI

Jeg læser med interesse Børneteateravisen. Stor var min forundring, da jeg så et indlæg fra kulturskribent Erling Dissing, Aabenraa.

Han har ganske tydeligt haft en dårlig oplevelse. Det undrer mig meget, da jeg som skoleleder har set forestillingen sammen med 600 glade børn.

Mon det er den samme Pippi, kulturskribent Erling Dissing så eller havde han en anden farve i brilleglassene?

Vi har her i Fredericia haft besøg af Pippi Langstrømpe, og det var en særdeles positiv oplevelse både for børn og voksne. Det var utrolig veloplagte skuespillere, der kunne spille mange roller.

Pippi var forrygende og

sprudlede af vitalitet fra begyndelse til slutning. Børnene levede sig helt ind i handlingen og »spillede med«. Interessen blev holdt fanget under hele forestillingen.

Skuespillerne havde en fantastisk evne til at »styre« de ivrige børn og få ro i salen, når dette krævedes. En sådan Pippi var der mange lærere, der gerne ville have på skolen. Hun skulle blot hæve armen, så var der total ro. En herlig oplevelse, og børnene morede sig pragtfuldt. Det var bare klasse!

TRÆTTE AF GYMNASTIKSALS- TEATER

Vi har i en del år haft besøg

af Familie Teatret ved Susanne Theil. Det har vi været glade for.

Vi har bl.a. set »Otto er et næsehorn«, »Trolmanden fra Oz« og »Orla Frøsnapper«. Hver gang har vi forestillingen i tre dage. Der kommer elever fra 10 skoler, hvilket vil sige, at der er 1800 børn, der ser forestillingerne. Der er hver gang fuldt hus, og der er elever på venteliste.

Vi har valgt at give 1800 børn en rigtig teateroplevelse, hvor de morer sig. Men det er jo fælt, når Erling Dissing, kulturskribent, mener, at børnene burde se forestillinger »med langt mere vedkommende indhold« (citater), hvad det så kan være.

Vi har i en del år haft besøg af flere gode teatergrupper, det kan da ikke nægtes. Men det er, som om vi er blevet lidt trætte af »gymnastiksals-teater«. Det er jo den mulighed, skolen har,

hvis man ikke slår sig sammen og bruger teatret.

Det er som om, de forskellige teatergrupper mener, at de skal spille problemforestillinger. Der er jo ikke det emne, der ikke har været vist og debatteret. Vi har haft forestillinger om mobning, alkoholmisbrug, AIDS, hash, skilsmisser, enlig mor/far, diverse sygdomme m.m.

Et barn fra en kernefamilie uden de store problemer føler sig jo helt udenfor.

Man vælter problemer ud over børnene, der skal tage stilling til dem og helst løse dem. Hvorfor dog det? Der er mange børn, der har problemer nok i dagligdagen, så skån dem dog, når de kommer i teatret.

Er det så galt, at børn får en problemfri, positiv og glad teateroplevelse? Det mener jeg ikke! Så kulturskribent Erling Dissings forslag om »forestillinger med langt mere vedkommende indhold« må nok vente til en anden gang.

Til slut må jeg bryde sammen og tilstå. Jeg har bestilt tre forestillinger til uge 43/1994 med Pinocchio. De 1800 billetter er solgt, og der er allerede elever på venteliste.

1800 glade børn glæder sig til Familie Teatrets besøg. Det gør jeg også!

Kjeld Pedersen er skoleinspektør i Fredericia

DEN RØDE

Så er næste sæsons omfangsrige katalog over børne- og ungdomsteatrenes forestillinger på trapperne. Den Røde Brochure 1994-94 - Teater for børn og unge indeholder som vanlig også vejledning omkring tilskuds muligheder ved køb af de refusionsberettigede forestillinger, praktiske råd omkring afvikling af et arrangement, nyttige adresser m.m.

I lighed med sidste års udgave af Den Røde Brochure, vil også det nye katalog tydeligt markere, hvilke forestillinger, der er refusionsberettigede og følgelig til »halv pris« - ligesom der er et afsnit om de generelle retningslinjer for refusionsberettiget børneteater.

Som noget helt nyt er der desuden bagest i brochuren en »salgsafdeling«, der i kuponform giver mulighed for køb af teaterplakater, børneteatervideo, den nye jubilæumsbog i anledning af Børneteatersammenslutningens 25 års jubilæum, personligt abonnement på Børneteateravisen m.m.

Hvad sidstnævnte angår, vil der her være løbende opdatering af brochuren oplysninger, herunder ændringer og nye forestillinger. Det sker under rubrikken »Repertoire-nyt«.

Den Røde Brochure udgives af Teatercentrum og sendes ligesom Børneteateravisen gratis til alle skoler, biblioteker og institutioner m.fl. Brochuren skulle være alle modtagerne i hænde inden Festival 94 i midten af april.

Yderligere eksemplarer kan mod en beskedet betaling rekvireres ved henvendelse til Teatercentrum, Frederiksborggade 20, 3.th, 1360 København K - tlf. 33 15 69 00

DEN GRØNNE

Danmarks Teaterforeninger udsender hvert år sin egen grønne turnéteater-brochure med teatrenes tilbud til DT's p.t. 84 medlemsorganisationer landet over, der til sammen arrangerer mere end 2000 forestillinger om året.

I år byder turnéteaterbrochuren på 52 tilbud, der fortrinsvis henvender sig til unge/voksne, idet Den Røde Brochure jo primært tager sig af børneteaterforestillingerne. Foruden salgsmaterialet indeholder tryksagen også retningslinjer for rabatterede/refusionsberettigede arrangementer og en oversigt over teaterhæfter, udarbejdet til belysning af forskellige forestillinger i årenes løb.

Turnéteaterbrochuren kan fås ved henvendelse til Danmarks Teaterforeninger, Frederiksborggade 20, 3 th, 1360 København K - tlf. 33 25 42 48

nye bøger nye bøger nye bøger

NÅR TEATRET GÅR I SORT

Forlaget DRAMA har (gen)udsendt en revideret udgave af Asger Hulgaards »Sort Teater«; den første danske bog om den specielle teaterform, hvis to varianter foregår ved hjælp af ultraviolet lys (UV-lys) og/eller et lystæppe.

Sort teater, der får nogle ting/personer på scenen til at lyse op og andre til at forsvinde, giver mulighed for at lege med fantasien på en spændende måde, og bogen er en glimrende guide for

spørgsmålene hvad og hvordan – og hvor man kan købe materialerne.

Den lille bog når, udover anvisninger på lysætninger, dekorationer m.v., også at give et kort rids af teaterformens historie, der menes at have sit udspring i fjernøstlige teatertraditioner – mens det moderne sorte teater oftest sættes i forbindelse med specielt Prag.

»Sort teater«. Af Asger Hulgaard. 48 sider, kr. 78. Forlaget DRAMA.

KOMEDIE FRA NAPOLI

Forlaget DRAMA har udsendt italienske Eduardo De Filippis humoristiske drama, »Gyldne tider«, der foregår i Napoli under og efter krigen og med den evig-

tgældige menneskelige foretagsomhed i centrum.

»Gyldne tider«. Af Eduardo De Filippo. Oversat og kommenteret af Bent Holm. 94 sider, ill. kr. 148. DRAMA.

HUSET MED DE SYV DUKKER

Det norske tidsskrift for scenekunst, Spillerom, udvider nu aktiviteterne med et teaterforlag og indleder med Erling Kittelsens »Huset med de syv dukkene«, hvori dramatikereren søger at lukke teat-

rets rum op.

»Huset med de syv dukkene«. Av Erling Kittelsen. 60 sider, kr. 98 norske. Spillerom (Postboks 49, Holmekollen, 0324 Oslo)

Fra Peter Romers bog »Lys - design og planlægning«

HÅNDBOG I ROMERLYS

Den tidligere formand for Teaterteknikerforbundet i Danmark, Peter Romer, har været drivkraft ved opbygningen af størstedelen af den professionelle efter- og videreuddannelse for teaterteknikere i Danmark siden 1978, bl.a. gennem ni år som produktionsleder og underviser på Statens Teaterskole.

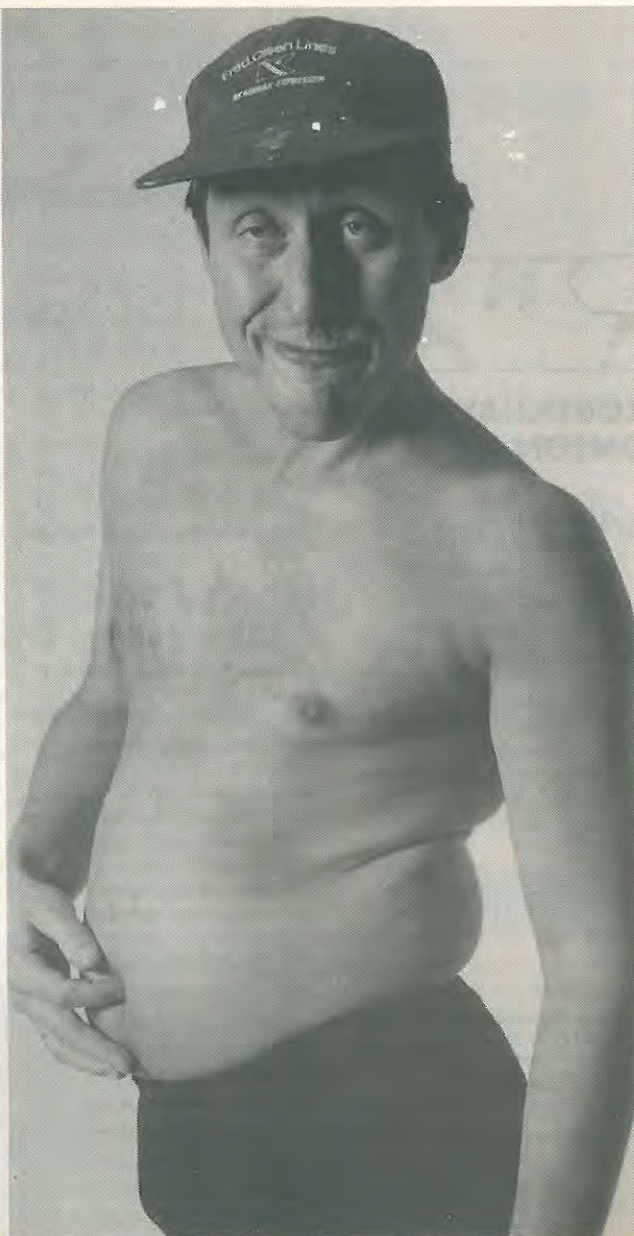
Han har også haft tid til at arbejde som lysdesigner ved en lang række københavnske teatre, og nogle af de mange erfaringer er nu samlet i den første danske grundbog om lysdesign og planlægning.

Selvom bogens udgangspunkt er det lys, der bruges ved teaterforestillinger, er de mange råd og anvisninger af

en karakter, så også folk, der arbejder med udstillinger og showrooms kan blive inspireret af bogen, der hermed også er karakteriseret som værende mest for fagfolk: De, der ønsker at sætte sig grundigere ind i emnet eller har behov for at få repeteret deres viden.

Bogen er opdelt i fire afsnit: Lys som overordnet historisk og begrebsmæssigt fænomen; lys som teknisk værktøj; lysets farver og samspil i lysdesignet og endelig den metodiske planlægning af lyset i arbejdsituationen.

»Lys - design og planlægning«. Af Peter Romer. 165 sider, farveill., kr. 280. Forlaget DRAMA.

Bl. andet sæson 92/93s norske tilbud var »Lars Sørbo's One Man Show - For snøvlere og psykisk ustabile«. Ill. fra årbogen »På norske scener«

PÅ NORSKE SCENER

De norske teatres forening har udgivet deres syvende årbog over livet på de norske scener for sæson 1992/93.

Den er i sagens natur spækket med faktuelle oplysninger og er som sådan et glimrende oversigtsværk over vort nordiske broderlands mangefacetterede kunstneriske gøren og laden. Men udover den billedrige opremsning af forestillinger på de støttede og private teatre, teaterhøjskolerne, radio- og TV-teater, friluftsspil og festivaler

m.m., er der også seks indledende artikler af kulturpolitisk tilsnit, herunder om »satsing på professionel scenekunst for barn og unge« samt »forgubbinga« – sidstnævnte et dybt hjertesuk over, at rekrutteringen af unge spillere på de etablerede teatre er så ringe.

»På norske scener 1992/93«. Med bidrag af Viking Mes-tad, Liv Bjørgum m.fl. 200 sider, ill. Udgivet af De norske teatres forening.

FRA BOLTEN TIL BOGFORM

Stig Dalagers monolog om en skæbnetime i en Sarajevo-kvindes liv havde premiere på Det kgl. Teaters intimsce-ne, Baron Bolten, i november 93, men er tidligere blevet opført som radiospil i Sveriges Radio. Også en engelsk,

tysk og serbo-kroatisk oversættelse viser interessen for stykket, der siden tænkes opført i Sarajevo.

»Jeg tæller timerne«. Af Stig Dalager. 40 sider, kr. 68. DRAMA.

HJEMMEBRYGGERNES FIASKO

Dramatikeren Erling Jepsens klownespil, »Næste år blir øllet bedre« tager udgangspunkt i de midaldrende Store Belle og Lille Belle, der taber en konkurrence om hjemmebryg og synker dybere ned i

alkoholismens tåger. En grum afdækning af problemer og drømme i dagens Danmark.

»Næste år blir øllet bedre«. Af Erling Jepsen. 70 sider, kr. 124. DRAMA.

RAPPORT FRA KUNSTEN

I juni 92 vedtog Århus byråd, at man ville lade udarbejde en perspektivplan for det samlede teaterområde i byen med henblik på at sikre det bedst mulige beslutningsgrundlag for de økonomiske prioriteringer af det lokale teater- og danseliv.

Baggrunden var den nye teaterlov fra 1991, der med opgivelsen af den faste refusionsprocent ændrede situationen for landets mange egnsteatre.

Mod slutningen af 1993 forelå så rapporten fra Steen Nørgaard, også kendt for sine publikumsundersøgelser af Aalborg Teaters publikum og Svaalegangens ditto.

Mange af konklusionerne har været genstand for ihærdige diskussioner i lokalom-

rådet og fik bl.a. Svaalegangens leder, Lis Vibeke Kristensen, til at annoncere sin opsigelse i protest mod rapportens forslag til gennemgribende strukturelle ændringer. Og de børneteaterproducerende egnsteatre, Gruppe 38 og Filuren, blev karakteriseret som for lukkede og med behov for kvalitative evalueringer af deres virksomhed. Nørgaard foreslår derfor, at der indføres obligatoriske aftaler mellem kommune og egnsteatre, der bl.a. skal fastlægge egnsteaternes åbenhed og udadvendte aktiviteter.

»Teater- og danseområdet i Århus kommune«. Af Steen Nørgaard. 88 sider, ill. Udgivet af Århus Kommunes Fri-tids- og Kulturforvaltning.

KAJ NISSEN I UDVALG

Nu foreligger det første subskriberede udspil fra dramatiker og forfatteren Kaj Nissen, der som omtalt i BTA 86 har sat sig selv og sin kunst på anpart for at kunne udgive tekster kontinuerligt, støttet af sine abonnenter og forlaget DRAMA, der står for den praktiske udgivelse.

Første bind indeholder to helt nye stykker dramatik, komedien »Narreskibet« og

monologen »Julies maske« – samt historien »Stygge«, der tidligere har været aftrykt i Politiken.

Og så slutter den produktive dramatiker af med at fortælle, at der stadig er plads til flere interesserede abonnenter til projekt tekstudgivelse.

»Stykker af 93«. Af Kaj Nissen. 95 sider. KNtekster/DRAMA.

TIDSSKRIFTER

Teater ET nr. 67: Det danske teatertidsskrift markerer sin fortsatte uundværlighed med et temanummer om dansk dramatik, herunder de vilkår man her i landet byder dramatikerne. Husdramatikerordninger, forsøgsuddannelser m.m. beskrives, tillige med en omtale af dansk børneteaterdramatik udvikling – herunder omtalen af den nordiske manusbank, der i ASSITEJ-regi søger at samle de bedste stykker dramatik for børn i Norden. **Nr. 68:** En tematisk tur til provinsens teaterliv og -scener, hvor kunstens mangfoldighed generelt trives godt på teatre og i kulturhus, trods den uafklarede egnsteatersituation. Desuden interview med bl.a. den engelske dramatiker Howard Baker og scenografen Birgitte Mellentin.

entré nr. 4/93: Tema: Teatret i det nye Tyskland – samt som sædvanlig en bunke anmeldelser af nye forestillinger (47 stykker !!), bøger m.m. **Nr. 1/94:** Tema: »Uddannelsen møder virkeligheden« – et projekt, hvor fire teaterinstruktører skulle sætte hver sin en-akter op på Riksteatern.

Teaterbladet nr. 167: Om bl.a. åbne scener – og om at søge arbejde i Los Angeles – med 200.000 skuespillere – som dansker. **Nr. 168:** Om bl.a.

danseskader. **Nr. 169:** Interview med Lars Kaalund fra Mungo Park, seminar om nødvendighedens teater.

Spillerom nr. 1/94: Om bl.a. Slåvateaterns forestilling »Den Dunkles väg« samt æstetisk dramapraksis. **Nr. 2/94:** Om bl.a. danseteori (videnskab, æstetik, rotation, kostumer).

Teatertidningen nr. 5/93: Om bl.a. dukketeatermesteren Roman Paska, interview af fire London-anmeldere og et essay om teaterfestivalen i Avignon. **Nr. 1/94:** Med tema: Norden – præsenteres bl.a. de danske instruktører Henrik Sartov, Klaus Hoffmeyer og Nikolaj Cederholm, islandsk teaterliv, grønlandsk maskedans, Silamiut, Odin Teatret m.m.

danstidningen nr. 4/93: Om bl.a. Balancine ti år efter samt et portræt af Mats Ek. **Nr. 1/94:** Scenografien i dansen, rapport fra nordisk børnedanseteaterfestival i Stockholm og interview med Virpi Pakkinen.

Rampelyset nr. 213: Om bl.a. det nordiske samarbejdsprojekt Fenris. Desuden ny teknisk brevkasse ved Niels Fly og Jacob Oschlag til løsning af problemer i amatørteatrets hverdag.

Abrakadabra nr. 1/94: Stor artikel om det svenske regionalteater, Byteatern, og dets specielle dukketeaterunivers.

REPERTOIRE

Sn

PETRUSHA

DUKKETEATER

Svinget 1, 2680 Solrød Strand
Tlf. 53 14 02 57 - 31 87 76 13

EVENTYRET OM DEN LILLE KALABROK

En munter musikalsk oplevelse af historien om den lille bolle KALABROK. Bedstemor og bedstefar laver dej til en bolle. Det bliver en vellykket og lækker bolle. Efter at have hørt en del snak om at blive spist, beslutter bollen at stikke af for at opleve verden. På en stille skovvej triller bollen af sted, og her møder den haren, bjørnen og ræven. Bollen KALABROK oplever en masse nye og interessante ting, men må til sidst erkende, at den må vende hjem til bedstemor og bedstefar. Når man er skabt som en bolle, er man skabt til at blive spist!

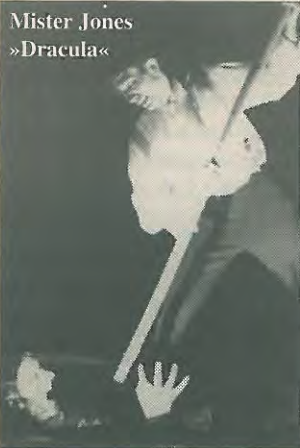
Aldersgruppe: 1 1/2-5 år

Pris: Kr. 3.300
incl. moms
ved max. 40 børn
Varighed: 30 minutter
Opstillingstid: 60 minutter
Spilleareal: Br. 4 m,
dy.: 2,5 m,
hø.: 2,3 m

Tekniske krav: 220 V
Scenograf: Eivind Jacobsen
Instruktør/ Moukhai
Medvirkende: Konstantin
Sviatov

ZOOLOGISK MUSEUMS MUSIKTEATER

skifter navn og adresse
til: Groteatret, Hasejevej
12, 3320 Skævinge. Tlf.
42 11 01 21

MISTER JONES

Monrads Allé 36,
2500 Valby, tlf. 31 16 10 57

DRACULA

Århundredernes uhyre, den blodsugende ubarmhjertige Dracula, inviterer den unge engelske sagførerfuldmægtig Jonathan Harker til sin borg i Karpaternes indre. I mødet med den fremmede kultur udsættes Jonathan for adskillige gyselige og barokke prøvelser. En skrækindjagen-

de kusk, en varmhartet kok og en forførende grevinde er nogle af de personer, han støder på, inden han står ansigt til ansigt med den personificerede ondskab i grev Draculas skikkelse.

Men den transsylvanske nat er fuld af overraskelser, og i konfrontationen mellem ondskaben og uskylden undfanges et på mange måder tænderskærende fantasifoster. En hårrejsende forestilling, som er værd at bide mærke i!

Forfatter: Mister Jones/
Bram Stoker
Instruktør: Allan Agerbo
Scenografi: Per Victor
Komponist: Michael Fritze
Kostumer: Brigitte Ruellan
Skuespillere: Johnny Jens
Sørensen
Jens Chr. Holland
Aldersgruppe: 10-15 år
Premiere: 25. marts 94

TEATRET ZEPPELIN

det tidligere Teaterbutikken & Søn, er flyttet og kan fremover kontaktes på følgende adresse:
Valdemarsgade 15
1665 København V
Tlf. 35 32 10 51
Fax 31 22 69 22

VESTER 60

Ryesgade 3 C,
2000 København N
Tlf. 31 39 61 62

SKATTEJAGT

Nora og Ninette er meget forskellige. Så forskellige, at de ikke kan holde hinanden ud. Derfor tager de ud at rejse, hver for sig - tror de. Det kaster dem ud i en spændende og hæsblæsende skattejagt, hvor de mest utrolige hændelser afløser hinanden. »Skattejagt« er historien om at finde noget andet end det man tror, man søger.

Aldersgruppe: 4-9 år
Tilskuere: Max. 60
Varighed: 45 minutter
Spilleareal: Br.: 5 m, dy.: 5 m
hø.: 2,3 m

Tekniske krav: 220 V
Mørklægning: Gerne
Forfatter: Vester 60
Instruktør: Kirsten Brenner
Scenograf: Line Holmskov
Sommerfelt
Medvirkende: Lisbeth Tanghøj,
Helle Ellegaard
Pris: Kr. 4.300
incl. moms

MARIPOSA TEATRET

er flyttet og kan fremover kontaktes på følgende adresse:
Bernhard Bangs Alle
19, 1.,
2000 Frederiksberg C,
tlf. 31 87 37 77

KØBENHAVN OG OMEGN

ANEMONETEATRET
"Bageriet", Suhmsgade 4
1125 Kbh. K, tlf. 33 32 19 49

Karius og Baktus
HAUGAARD OG HILDEBRANDT
Aldersgruppe: 3-9 år
Spilletidspunkt: 5. april - 8. maj,
tirs.-fre. kl. 9.30 og 11.00, lør.
og søn. kl. 14.00 og 16.00

BÅDTEATRET
Nyhavn 14, Holbergsgade 30
1057 Kbh. K, tlf. 33 12 14 60

En ven i hånden
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: 3-8 årige
Spilletidspunkt: 21. marts - 29.
april. Man.-fre. kl. 9.30 og
11.00. Søn. kl. 13 og 15

Den flagrende gæst
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 19. marts - 30.
april, man.-fre. kl. 20.00, lør. kl.
17.00.
Yderligere oplysninger: Løssalg
130 kr. Grønne billetter kr. 36.
Alle Arte-ordninger.

CAFÉ TEATRET

Skindergade 3, 1159 Kbh. K
Tlf. 33 12 58 14

Akt uden nåde
CAFÉ TEATRET
Spilletidspunkt: Fra 23. marts.

Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: C-priser:
alm. kr. 100, grupper kr. 80,
unge kr. 60.

Studie i blaet
CAFÉ TEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Fra 12. april.
Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: C-priser.

CHRISTIANIAS BØRNETEATER

Bådsmandsstr. 43, 1407 Kbh. K
Tlf. 31 57 11 92

Den syngende dreng
KÆRREN
Aldersgruppe: 2-6 år
Spilletidspunkt: Hver lør. og søn.
kl. 15 (undt. 16.-17. april og
23.-24. april).
Yderligere oplysninger: Kr. 10
pr. næse uanset størrelsen!

Min far var en klovn
KÆRREN
Aldersgruppe: 5-9 år
Spilletidspunkt: Hver lør. og søn.
kl. 15 (undt. 16.-17. april og
23.-24. april).
Yderligere oplysninger: Kr. 10
pr. næse uanset størrelsen!

DADDY'S

Axeltorv 5, 1609 Kbh. V
Tlf. 33 93 73 30
(ma.-fre. 13-18, lør. 17-19)

Betrayal
LONDON TOAST THEATRE
Aldersgruppe: Gymnasie og op
Spilletidspunkt: Indtil 30. marts
man.-lør. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Spilles
på engelsk.

DANSESCENEN

Marskengade 11, 2100 Kbh. Ø
Billetbest.: Tivoli Billetcenter,
Vesterbrogade 3, tlf. 33 15 10 13
(hverdag 11-17)

Tanne
NYT DANSK DANSETEATER
Aldersgruppe: 10 år og op
Spilletidspunkt: 8. april - 6. maj,
tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Løssalg
kr. 160/130/100. Alle Arte- og
DT rabatordninger + Grønne bil-
letter (= 36 kr. for unge op til 25
år).

Male Choreographers
MARIE BROLIN-TANI
DANSETEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 12.-14. maj kl.
20
Yderligere oplysninger: 3 ballet-
ter af 3 forskellige mandlige kor-
eografer. Arte-prisgruppe C, kr.
100 for voksne, kr. 60 for unge
u. 25 år.

Pumpgropen
PUMPGROPEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 18.-20. maj kl. 20.
Yderligere oplysninger: Arte-
prisgruppe C, voksne kr. 100,
unge u. 25 år kr. 60.

FIOLTEATRET
Halmtorvet 9, 1700 Kbh. V
Billetlff. 31 31 60 94

Road
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 23. marts - 9.
april, man.-lør. kl. 20.

Fo, Fo, forrygende
FIOLTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 11.-30. april,
man.-lør. kl. 20.

Savage Limbo

FIOLTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 9.-28. maj,
man.-lør. kl. 20.

HUSETS TEATER
Rådhusstræde 13, 1466 Kbh.
Tlf. 33 13 13 76

Sne
HUSETS TEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 18. marts - 23.
april.
Yderligere oplysninger: Ung-
domsbilletter á kr. 36.

INDRE BY MEDBORGERHUS

Ahlefeldtsgade 33, 1359 Kbh. K
Tlf. 33 13 30 75

Dracula
MISTER JONES
Aldersgruppe: 10-15 år
Spilletidspunkt: 24.-26. april, tors.
kl. 11, fre. kl. 11 og 20, lør. kl. 14.

ISHØJ TEATER
Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj, tlf. 43 73 60 98

Troldefars fridag
ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 årige
Spilletidspunkt: Jan.-maj, man.-fre.
kl. 9.30, 10.30, 11.45 og 13.15.

KANONHALLEN

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Billetlff. 35 43 20 21

Snehvides Billede

Nye Små Scener

Fotos:
Ole Tage
Hartmann

EN ZEPPELINER I KØBENHAVN

Ved årsskiftet lukkede det københavnske egnsteater, Teaterbutikken & Søn - for straks at genopstå som Teatret Zeppelin.

Samtidig er teatret flyttet til nye og bedre lokaler i Valdemarsgade på Vesterbro, hvor man er i fuld gang med at indrette en stationær scene til 175 tilskuere. Det er den store sal i Vesterbro KFUMs hus, der nu bliver til stationær børneteaterscene.

Og netop det stationære vil egnsteatret iægge mere vægt på fremover. At det bliver under det nye navn Zeppelin skyldes bl.a., at man valgte at opgive den ulige kamp for ikke at blive forvekslet med Teaterbutikkens Dramaværksted. Eller for den sags skyld Teaterhjørnet, DATS' butik på Vesterbrogade. Man var bl.a. træt af at blive forstyrret under mandagsmøderne, når vildtfremmede mennesker kom ind for at kigge på sminkefarver...

Navnet Zeppelin skyldes ikke kun, at

teatret har vidtløftige planer for fremtiden, men at et luftskib fløj hen over teatret, mens man sad og diskuterede nyt navn...

Teatret Zeppelin byder senere på året velkommen i deres nye stationære børneteater på Valdemarsgade

Comedievognens spillested er allerede i fuld gang

BROSCENE I BAGGÅRDEN

Efter at have turneret rundt i landet gennem 26 år og haft tilholdssteder forskellige steder i København, på Frederiksberg og i Herlev, håber Comedievognen nu at have fundet blivende sted på Nørrebro i København.

Her har Comedievognen nemlig fået opfyldt et længe næret ønske om sit helt eget teater. Broscenen ligger i en baggård i Griffenfeldtgade og har tidligere været brugt til radioteateroptagelser - og før den tid været teater for byens jødiske samfund.

Å Scener

HOTEL PRO FORMA

Aldersgruppe: Voksne/unge
Spilletidspunkt: 31. marts -17.
april, tirs.-fre. kl. 20, lør. og søn.
kl. 16.
Yderligere oplysninger: Pris kr.
130. Arte-rabatter gives. Unge
80 kr.

KRUDTTØNDEN

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 31 42 45 26, ma.-fre. 10-16

Intime Avec Prévert

TERRA NOVA TEATER
Aldersgruppe: 16 år og op
Spilletidspunkt: 28. feb.-25.
marts. Man.-fre. kl. 20.00. Der
kan evt. arrangeres skoleforestil-
linger tirs., tors. el. fre. kl. 13.00
Yderligere oplysninger: Spilles
på fransk. Alle Arte-ordninger.
Ungdomsabat u. 25 år: kr. 60.
Grupper o. 10: kr. 80. Løssalg:
kr. 100.

Rialto

RIALTO TEATRET
Smallegade 2, 2000 Frederiks-
berg C, billetlf. 38 88 01 88
(man.-fre. 16-19, lør. 14-16)

Den komiske tragedie

RIALTO TEATRET
Aldersgruppe: Voksne/unge
Spilletidspunkt: Fra 7. april, tirs.-
fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Løssalg
kr. 130, alle Arte-ordninger.
Grønne billetter for unge u. 25 år
kr. 36.

SMEDEHALLEN

Kastanie Allé 14, Vanløse
Billetlf. 31 79 28 22

Cordelia - Shakespeare for børn

THEATER LA BALANCE
Aldersgruppe: 10-15 år
Spilletidspunkt: Premiere 7. april
kl. 20. Spiller frem til 13. april
(undt. 11.4.), man.-fre. kl. 10 og
14, lør. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Der vil
være enkelte aftenforestillinger,
ring for nærmere oplysninger. Bil-
letbestilling nødvendig. Billetpris
kr. 45, grupper/institutioner kr.
35.

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Billetlf. 31 63 10 96 kl. 10-13

Dyrene i Hakkebakkeskoven

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 3 år og op
Spilletidspunkt: 4. marts - 1.
juni, tirs., ons., tors. kl. 10, fre.
kl. 16 og 18.30, lør. og søn. kl.
14 og 16.30.

TAASTRUP TEATER

Tåstrupgårdsvej 3, 2630 Tåstrup
Tlf. 42 52 14 30

Europamestrene

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 10-15 år
Spilletidspunkt: 12. marts - 15.
april, man.-tors. kl. 11, fre. kl. 19
og evt. kl. 11, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Alle Arte-
ordninger + Grønne billetter.

Kig ned

MICHAEL HASSEFLUG
Spilletidspunkt: 10. april kl.
19.30
Yderligere oplysninger: Teaterca-
féaften.

TEATRET VED SORTE HEST

Vesterbrogade 150, 1620 Kbh. V
Tlf. 31 31 06 06

Rio Esmeralda

TEATRET VED SORTE HEST
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: Fra medio april,
man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Grønne
billetter for unge u. 25 år: kr. 36.

Zangenbergs Teater

ZANGENBERGS TEATER
Bernstorffsgade 7, Tivoli
1577 København V

Canterville-spøgelset

ZANGENBERGS TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 7. feb.-25. marts
94, man. kl. 10.00, tirs., ons. og
fre. kl. 9.30 og 11.00, tors. kl.
9.30 og 14.00
Yderligere oplysninger: Ved køb
af mere end 50 billetter kan der
være mulighed for selv at bestem-
me spilletidspunktet. Billetpris kr.
45, institutioner kr. 35.

SJÆLLAND, LOLLAND-FALSTER OG BORNHOLM

TEATRET FAIR PLAY
Borchsvej 3, 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95 ml. 9.30-15

Min mors datter

TEATRET FAIR PLAY
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 3.-6. maj kl. 11
og 7. maj kl. 15 (BTS-jubilæums-
forestilling).
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 40.

Pow Wow

TEATRET FAIR PLAY
Aldersgruppe: 7-9 år (1.-3. kl.)
Spilletidspunkt: 6.-8. april og
11.-14. april samt 26.-28. april
kl. 9.30.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 40.

Lige på grænsen

JAKO BOLE TEATRET
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 9.-10. og 13.
maj kl. 9.30 og 11, samt 12.
maj kl. 14.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 40.

KULTURHUSET

GIMLE
Gl. Stationsvej 12
4591 Føllenslev
Tlf. 53 46 82 65 ml. 9-16

Brevet

CANTABILE 2
Aldersgruppe: Unge
Spilletidspunkt: Tirs. 26. april kl.
20 (dørene åbner kl. 19.30)
Yderligere oplysninger: Voksne
kr. 60, børn kr. 50.

EGNSTEATRET MASKEN
Skolegade 16
4800 Nykøbing Falster
Tlf. 54 85 78 81

Du er min mor

EGNSTEATRET MASKEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 4., 5., 6., 8.,
11., 12. 13., 15., 18. og 19.
maj kl. 19.30.

FYN

MIME TEATRET

Vestergade 95 B, 5000 Odense C
Tlf. 66 14 15 27 (ma.-fre. 10-14) i
Rosenhaven, Filsofgangen 19

Mimeoperaen - En bornholmer i Spanien

MUSIKTEATRET UNDERGRUN-
DEN OG MIME TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 10., 11., 12., 15.
16., 17., 22. 24. 25. marts, hver-
dage kl. 20 og lør. kl. 16.

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Arkaden, Vestergade 68
5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06

Kludedukken

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkt: 9. feb.-26. marts
94, tirs. kl. 11 og 13.30, ons.-fre.
kl. 9.30 og 11, lør. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 35.

Hvor der handles, der spiles

DRT/Det Ripensiske Teaterselskab
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 6.-16. april, tirs.
kl. 11 og 13.30, ons.-fre. kl.
9.30, lør. kl. 11.

SMØGEN

Odense Teater, Jernbanegade 21
5000 Odense C, tlf. 66 12 00 52

Lille Claus og Store Claus

SVANEN -
Dansk/tjekkisk dukketeater
Aldersgruppe: 4-10 år/familie
Spilletidspunkt: 21.-26. marts, 28.-
30. marts, alle dage kl. 10.
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

ÅRHUS OG OMEGN

FILUREN/Vestergade
Vestergade 3 B, Århus
Billetlf. 89 31 82 50 man.-fre.
kl. 9-16

Dodis Dagbog

FILUREN - Byens Børneteater
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 1. marts-9. april,
man.-fre. kl. 9.30 og 11 eller
16.30
Yderligere oplysninger: Enheds-
pris voksne/børn kr. 35.

GULDLOK DUKKETEATER
Willemoesgade 2, Århus
Tlf. 86 10 47 77

Mester Jakel som bager

GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: 9.-31. marts,
ons. og tors. kl. 10, fre., lør. og
søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

Frøkongen

GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2 1/2 - 9 år
Spilletidspunkt: 3. april - 1. maj,
fre., lør. og søn. kl. 10 og 15,
ons. og tors. kl. 10.
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

Guldlok og Lillebjørn på eventyr

GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-5 år
Spilletidspunkt: 4. maj - 12. juni,
ons. og tors. kl. 10, fre. og
søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 25.

MUSIKHUSETS

BØRNETEATERSAL
Musikhuset, Thomas Jensens Allé
8000 Århus C
Billetlf. 89 31 82 10 kl. 11-21

Den jord du gik på

EGNSTEATRET GRUPPE 38,
TEATRET MØLLEN, BAGGARD-
TEATRET OG TEATRET v/Hans
Rønne
Aldersgruppe: 10 år og opefter
Spilletidspunkt: 22. og 23.
marts kl. 10 og 12, 24. marts kl.
12 og 20, 25. marts kl. 10 og
12, 26. marts kl. 15 og 17.
Yderligere oplysninger: Pris kr.
35 for både børn og voksne.
Grupper over 9 personer 30 kr.
pr. billet. Oplysninger om fore-
stillingen: ring til Gruppe 38, 86
13 53 11.

SVALEGANGEN

Rosenkrantsgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66
tirs.-fre. kl. 16-20, lør. kl. 13-16

Borgen

SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne

Spilletidspunkt: 14. -20. april,
tors.-fre. kl. 20, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Pris kr.
80, unge u. 25 og pensionister
kr. 40.

ÅRHUS NY DANSESCENE

Frederiks Allé 20, 8000 Århus C
Billetlf. Musikhuset Århus: 89
31 82 10 kl. 11-21

Male Choreographers

MARIE BROLIN-TANI
DANSETEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 21.-26. marts,
ons., tors., fre. kl. 20, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Pris
kr. 80, unge u. 25 år kr. 40.

Atlantis Insanity

ATLANTIS TRANSIT
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 31. marts-1.
april og 6.-10. april

Babel

MARQUEZ
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 14.28. april kl.
20 (undt. søn. og man.)

JYLLAND

JOMFRU ANE TEATRET
Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg
Billetlf. 98 13 60 44
man.-fre. kl. 11-16

Peter Pedal

VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 årige
Spilletidspunkt: 14.-25. marts
94, hverdage kl. 9.30 og
11.00, lør. kl. 14.00 og 16.00.

Verden vokser

TOR NØRRETRANDERS (ord- og
billedshow)
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 26.-27. april kl.
20.

3 x Far

3 x Far
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 4.-5. maj kl. 20.

Anna fra Acapulco

JYTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 7.-8. april kl.
20, 9. april kl. 16 og 20, 10.-
11. april kl. 20.

Grev Gris

Det Lille Turnéteater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 2.-17. maj. Hver-
dage kl. 9.30 og 11, lør. kl. 14
og 16.

Rødhætte - for tøser over 14 år

JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Piger over 14 år
& unge/voksne
Spilletidspunkt: 5., 6. og 7.
april kl. 20.

TEATRET MØLLEN

Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Den jord du gik på

TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: 10 år og op
Spilletidspunkt: 5. april kl. 20.

Manden der faldt ned fra himlen

TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: 6 år og op
Spilletidspunkt: 16. april kl. 11.

Jordisk Paradis

TEATRET YORIK
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 24. april kl. 20.

Dans Tolo

CORONA DANSETEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 26. april kl. 11.

Anne Frank - Historien om en bækfisk

TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 26. april kl. 20.

Balladen om Billie

Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 3.-7. maj kl. 20.

VENDSYSSEL EGNSTEATER
Dronningensgade 12
9800 Hjørring
Tlf. 98 92 47 11 - 98 90 92 11

Peter Pedal

VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Tirs. 5. april kl.
9.30 og 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 43.

Tvangsforestillingen

VENDSYSSEL EGNSTEATER
Spilletidspunkt: 17.-19. marts,
25.-28. april kl. 21.
Yderligere oplysninger: Kr. 90,
67 og 43.

VESTENVINDEN
Værket, Mariagervej 10
8900 Randers
Tlf. 86 41 20 99

Kurén

VESTENVINDEN
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 11.-25. marts,
man., tirs., ons. kl. 10, tors., fre.
kl. 10 og 20.

BØRNETEATER SAMMENSLUTNINGEN 1969 - 1994

BØRNETEATER I 25 ÅR

Børneteatersammenslutningen (BTS) fylder 25 år og fejrer det kvarte århundrede med offentlige forestillinger, konference, jubilæumsbog og jubilæumsplakat. De 25 år med de professionelle børneteaters organisation er nemlig også historien om det nye børneteaters fremkomst og etablering i kulturbilledet

KONFERENCE

»MELLEM VILJE OG INDSIGT«

- om forudsætninger og vilkår for professionel børnekultur i Danmark.

Lørdag d. 14.05. 1994 på Folketeatrets Hippodromscene kl. 10 - 17

Vi inviterer professionelle kunstnere med børn som primær målgruppe, repræsentanter fra såvel produktions- som distributionssiden, medierne, forsknings- og undervisningssektoren og politiske beslutningstagere til at mødes og give et bud på en fremtidig kulturpolitik.

- en kulturpolitik, der betragter børn som aktive brugere af kultur og som respekterer børns selvfulgelige behov for kvalitative kulturelle oplevelser.
- en kulturpolitik, der giver børnekultur mulighed for at konkurrere med det brede kommercielle udbud.
- en kulturpolitik, der giver de samme vilkår til de der producerer og formidler kunst for børn og unge som til de, der har voksne som målgruppe.

Diskussionen på konferencen vil prioritere direkte dialog og vil foregå via paneler, som skiftevis vil være i focus. På konferencen spilles forestillingen »Den jord du gik på« (10-14 år), et samarbejdsprojekt mellem Baggårdteatret, Møllen, Teatret og Gruppe 38.

Tilmelding til konferencen kan ske til **BØRNETEATER-SAMMENSLUTNINGEN, Jubilæumskonferencen, Frederiksborggade 20,3., 1360 København K** mod indbetaling af kr. 100 på check eller ved indbetaling på giro 4 21 56 80. (Kun et begrænset antal pladser)

På konferencen uddeles priser à 10.000 kr. til en dramatiker, en scenograf og en instruktør for bemærkelsesværdig indsats indenfor dansk børneteater.

I anledning af jubilæet udgiver Børneteatersammenslutningen bogen:

»INTET SPIL FOR GALLERIET«

- et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år redigeret og forfattet af Carsten Jensen.

PLAKAT

Børneteatersammenslutningen markerer også jubilæet med en plakat lavet af kunstneren Claus Helbo.

OFFENTLIGE FORESTILLINGER

7. MAJ 1994 KL. 15.00

(Billetter til enhedspris kr. 37)

ARTIBUS

»Miraklernes tid« 11 år og op
Spillested: Kongsholmcentrets festsal, Liljens Kvarter 2, Albertslund
Billet tlf.: 42 64 02 64 (kl. 15.30-21.30)

BATIDA

»Aben Osvald« 3 - 7 år
Spillested: Café Nicolaj, Sct. Nicolaigade 6, Ribe
Th. Lyngsies Plads, København NV
Billet tlf.: 35 82 11 82

DRT

»Hvor der handles, der spilles« 4 - 10 år
Spillested: Café Nicolaj, Sct. Nicolaigade 6, Ribe
Billet tlf.: 75 42 42 03

FAIR PLAY

»Min mors datter« 12 år og op
Spillested: Teatret Fair Play, Borchsvej 3, Holbæk.
Billet tlf.: 53 43 85 95 (ma. - fre. kl. 9.30 - 15.00)

FILUREN

»Dodi's dagbog« 3 - 8 år
Spillested: Filuren, Vestergade 3, Århus.
Billet tlf.: 89 31 82 50

GADESJAKKET

»Skrald« 5 år og op
Spillested: Amfiscenen, Brandts Klædefabrik, Odense
Billet tlf.: Ingen billetter (udendørs)

JAKO BOLE TEATRET

»Lige på grænsen« 3 - 8 år
Spillested: Det Nordjyske Landsbibliotek, Nytorv 26, Aalborg
Billet tlf.: 98 12 78 33 el. 99 31 43 50

JOMFRU ANE TEATRET

»Grev Gris« (Det Lille Turneteater) 4 - 8 år
Spillested: Jomfru Ane Teatret, Jomfru Anegade 14, Aalborg
Billet tlf.: 98 13 60 44 (ma. - fre. kl. 11 - 16)

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER

»Bytte Bytte Købmand« 1 1/2 - 4 år
Spillested: Riddersalen, Allégade 7-9, Frederiksberg
Billet tlf.: 31 87 87 10

KASKADETEATRET

»Hybenkrigen« 6 - 12 år
Spillested: Ikær Skolen, Torvegade 75, Give
Billet tlf.: 75 73 53 92 (ma. kl. 10-12, ons 12-14, tors 17-18)

TEATRET LAMPE

»Hesten, havet og himmelen« 1 1/2 - 4 år
Spillested: Indre By Medborgerhus, Ahlefeldtsgade 33, Kbh. K
Billet tlf.: 31 85 19 37

MARIEHØNEN

»Sandheden og søhesten« 3 - 8 år
Spillested: Sct. Mortens Kirke, Kirkegade, Randers
Billet tlf.: 86 41 77 43

SKÆGSPIRE

»Kludedukken« 6-10 år
Spillested: Skægspire, Vestergade 68, Odense
Billet tlf.: 66 11 31 06 (kl. 9 - 15)

TEATER 83

»Mimmi Mamma Morfar« 3 - 7 år
Spillested: Århus Teaters Cabarets scenen, Bispetorvet
Billet tlf.: 86 46 83 62

TEATRET

»Den komiske tragedie« 15 år og op
Spillested: Auktionsscenen, Mejlgade 45, Århus C.
Billet tlf.: 86 13 53 11

TEATRO RIO ROSE

»Mod Nord« 5-10 år
Spillested: Comedievognen, Griffenfeldsgade 7A,1., Kbh. N
Billet tlf.: 33 32 48 51

THEATER LA BALANCE

»Cordelia - Shakespeare for børn« 10-15 år
Spillested: Odin Teatret, Holstebro
Billet tlf.: 97 42 47 77

VESTENVINDEN

»Kuréren« 14 år og op
Spillested: Værket, Mariagervej 10, Randers
Billet tlf.: 86 41 20 99

VESTER 60

»Skattejagt« 4 - 9 år
Spillested: Slotsbio, Frederiksværksgade 11 B, Hillerød
Billet tlf.: 31 39 61 62

VESTVOLDEN

»Patrick 1,5« 13 år og op
Spillested: Hvidovre Medborgerhus, Hvidovrevej 280, Hvidovre
Billet tlf.: 36 77 23 00

TEATRET ZEPPELIN

»Oliver Twist« børn i skolealder
Spillested: Viften, Rødovre Parkvej, Rødovre
Billet tlf.: 36 70 45 00

Billetter til alle forestillinger kan købes på spillestedet en time før forestillingen

